URHEILUAMPUJA

www.ampumaurheiluliitto.fi

Suomen Ampumaurheiluliiton jäsenlehti 4/2015

Katsaus ampuma-urheilun vuoteen 2015

sivut 6–9

Kasa-ampuja Aappo Korpi:

SUOMEN NUORIN MAAILMAN-MESTARI!

sivu 15

Seuraesittelyssä: LuhA ja A-HA → 30 ja 32

Nuori ME-mies Eetu Kallioinen → 6–9 ja 14

Ase-esittelyssä: puristeilmapistooli FAS 6004 → 34

URHEILUAMPUJA

PERUSTETTU 1927
87. vuosikerta. Viisi numeroa/vuosi.
ISSN 0789-516X

JULKAISIJA
Suomen Ampumaurheiluliitto ry

PÄÄTOIMITTAJA
Risto Aarrekivi, puh. (09) 3481 3152
risto.aarrekivi@ampumaurheiluliitto.fi

OSOITTEENMUUTOKSET
Maila Pynnönen, puh. (09) 3481 2481
maila.pynnonen@ampumaurheiluliitto.fi
Tilaushinta 50 euroa/kalenterivuosi.

MAINOSTILAN MYYNTI
OS-Media Oy, puh. +358 (0) 40 413 0730
ilmo@os-media.fi

ULKOASU Erika Nieminen

PAINOPAIKKA Forssa Print 2015

ARTIKKELIVASTUU
Jutut edustavat kirjoittajansa henkilökohtaista mielipidettä lukuunottamatta SAL:n virallisia tiedotuksia.

TEKSTIN LAINAAMINEN
Sallittu julkaisijan luvalla, julkaisija mainiten.

SUORAMARKKINOINTI
Lehden osoitteistoa voidaan käyttää suoramarkkinointiin.

SUOMEN AMPUMAURHEILULIITTO RY
Postiosoite: 00093 VALO
Käyntiosoite: Radiokatu 20 (6. krs), 00240 Helsinki
Puhelin: (09) 3481 2481
Faksi: (09) 147 764
Sähköposti: etunimi.sukunimi@ampumaurheiluliitto.fi

SAL:N HENKILÖKUNTA
Toiminnanjohtaja Risto Aarrekivi
Talouspäällikkö Pirjo Manninen
Kilpailusihteeri Kirsi Kankaanmäki
Toimistosihteeri Maila Pynnönen
Viestintäpäällikkö Lassi Palo
Nuoriso- ja koulutuspäällikkö Timo Rautio
Valmennuksen johtaja Per-Ole Lindell

KANNEN KUVA: LASSI PALO

SAL
SUOMEN AMPUMAURHEILULIITTO
FINNISH SHOOTING SPORT FEDERATION

YMPÄRISTÖMERKKI MILJOMÄRKT 4041 0428

PEFC PEFC/02-31-162

LASSI PALO

Valtteri Bottaksen vierailun yhteydessä otettuun ryhmäkuvaan ehti mukaan joitakin trap-ampujia ja valmentajia Suomen MM-joukkueesta.

"Ammunta on hauskaa!"

SE OLI HAUSKAA, **Valtteri Bottas** kommentoi, kun leikkimielinen kisa kolmen italialaisen kanssa oli päättynyt. Suomalainen F1-tähti vieraili Lonatossa haulikkolajien MM-kilpailujen aattona, ja kävi samalla nostattamassa suomalaisten MM-fiilistä.

– Paljon tsemppiä, hän sanoi paikalla olleille Suomen MM-ampumaurheilijoille, jotka asettuivat ryhmäkuvaan Bottaksen kanssa.

Bottas aiheutti melkoisen hässäkän ja keräsi runsaasti väkeä ympärilleen, kun hän vieraili yhteistyökumppaninsa luona Lonatossa. Tv-kamerat, kuvaajat, fanit ja urheilijat pyörivät suomalaisen tähtikuljettajan ympärillä ja ottivat kuvia minkä kerkesivät.

Vierailunsa yhteydessä Bottas ampui trapia toisen kerran elämässään ja rikkoi kolmestatoista kiekosta yhdeksän.

– Se on hyvä saldo, hän naurahti.

LASSI PALO

Aiheesta lisää sivulla 5.

SISÄLTÖ LEHDESSÄ 4/2015

4 Pääkirjoitus
"On aika kääntää ajattelua"
5 Ajankohtaista
Valtteri Bottas ❄ 6 kiperää
6–9 Katsaus menneeseen ja tulevaan – kohti Rioa
12 Valmennuksen johtajan katsaus
14 Eetu Kallioinen valmentajan silmin
15 KANNESSA:
Isä ja poika Korpi ovat kasa-ammunnan kärkeä
16 Mirka Kyyrönen takaisin maajoukkueeseen
18 Practicalin tehotiimi
20 Erkki Seikkulan ajatukset kaudesta
22 Urheilija arjessa
Noora Antikainen pärjää niin ampumaradalla kuin leikkaussalissakin
24 Noin 20 kysymystä
vastaajana Ville Häyrinen
26 Kultahippufinaalit
28 Ei ISSF-lajit: Siluetti
29 Ei ISSF-lajit: Sporting
30 Seuraesittely LuhA
32 Seuraesittely A-HA
34 Ase-esittely FAS 6004 -puristeilmapistooli
36 Ampumaharrastusfoorumi ❄ Uudet radat
38 Totta toinenkin puoli
40 Uudet Kultahippusäännöt ❄ Uutisia ❄ Palveluhakemisto

42–43 Tiedotuksia, kursseja ja tapahtumia ❄ Onnittelut ❄ Tavarapörssi ❄ Kilpailukutsut
44 Svenska sidor
46 Radoilta kerättyä
❄ 10 napakkaa
47 Finaali Cristian Friman

hakuammuntaa

EETU KALLIOINEN sivusi poikien skeetin maailmanennätystä Italian Lonatossa järjestettävissä haulikkolajien MM-kilpailuissa. Hän ampui peruskilpailussa tuloksen 124 (25+25+25+24+25), joka sivuaa Italian Tammaro Cassandron Saksan Suhlissa vuonna 2013 tekemää ME:tä. ❄ **sivut 6–9 ja 14**

124

Yhteisellä asialla, mutta...

Ampumaurheilun kesä on ollut mielenkiintoinen ja haastava. Ei yksin kilpailullisesti, vaan myös ”hallinnollisesti”. Mieleni tekisi kirjoittaa tulosurheilusta, mutta maltan ja kirjoitankin muusta.

Oman mielenkiintonsa harrastukseen tuovat uudet lait ja maakuntakaavojen päivittämiset. Ampumaurheiluliitolla on tavoitteena säilyttää kattava ampumarataverkosto Suomessa ja varmistaa toiminnan jatkuminen järjestäytyneesti ja turvallisesti. Hallitsemattomaan ”soramonttuammuntaan” emme halua palata. Ponnistelemme, että radat saataisiin nykyaikaisiksi ja entistä ympäristöystävällisemmiksi. Uusia innovaatioitakin on syntynyt.

Valtion ja kuntien ympäristöviranomaisillakin on yhtäläisenä tavoitteena saada radat ympäristöystävällisimmiksi. Mielenkiintoista on se, että meillä näyttää olevan 180 astetta erilaiset toimenpiteet. Toiset kunnostavat ja saneeraavat ratakeskuksia, toiset haluavat lopettaa niitä tai rajata toimintoja.

Joulukuussa voimaan tuleva uusi ampumaratalaki asetuksineen esittää, että ampumaharrastuksella tulee olla sijansa ja sillä pitää olla kattavat toimintaedellytykset – riittävä rataverkosto. Oikein, koska ammunnan harrastajia on noin puoli miljoonaa ja me tarvitsemme liikuntapaikkamme.

Kumppaniksemme rataverkoston kehittämiseen on esitetty maakuntaliittoja. Nyt näyttää siltä, että kaavoissa halutaan eroon ampumaradoista perusteella, etteivät ne ole alueellisesti merkittäviä tai niiden läheisyyteen halutaan kaavoittaa asuntoja. Toivottavaa olisi, että maakuntaliitoissa ymmärrettäisiin, että haluamme tehdä ratakeskuksista maakuntaa ja paikkakuntaa rikastuttavia toimijoita.

Kun Suomi elää hankalassa taloudellisessa tilanteessa, pitäisi puhaltaa yhteen hiileen ja yrittää tuottaa palveluja, jotka elvyttävät taloutta. Ampumaratakeskukset ja niillä järjestettävä toiminta tuovat tuloja kuntaan. Yksin lasten ja nuorten Kultahippufinaaleissa pyörähtää reilut 350 lasta ja ainakin sama määrä vanhempia. Usein kilpailuissa yövytään ja ruokaillaan. Seurat järjestivät viime vuonna liitto- ja aluetasolla 350 kilpailua, ja lisäksi ovat seurojen väliset kilpailut ja pienempimuotoisemmat tapahtumat.

Herääkin kysymys, onko meillä Suomessa varaa heittää puolen miljoonan ihmisen tuomat toiminnot hukkaan. Tämä porukka ylläpitää lisäksi alan elinkeinoa ja teollisuuttakin. Oli ilahduttavaa huomata, että Teollisuus- ja elinkeinoministeriössä havahduttiin uuden patruunoiden ja ruudin säilyttämiseen liittyvän asetuksen hankaloittavan harrastajien toimintaa, ja ministeriö veti asetuksen uudelleen valmisteltavaksi. Muillakin sektoreilla olisi syytä tarkastella ja jopa purkaa turhia säädöksiä. Toivoni asetan myös lainsäädäntöhankkeeseen koskien nykyisten ampuma-aselupakäytäntöjen selkiyttämistä.

On aika kääntää ajattelua. Olemme mahdollisuus ja voimavara kunnille jatkossa. Toivoisin, että kunnat ja maakunnatkin ottaisivat ampumaratatoiminnan valttikorteikseen mieluummin kuin lähtevät rajoittamaan toimintoja.

RISTO AARREKIVI
SAL:n toiminnanjohtaja / SAL:s verksamhetsledare

Vår gemensamma sak, men...

Sportskyttet har haft en intressant och utmanande sommar. Inte bara vad gäller tävlingar utan även ”administrativt”. Jag har lust att skriva om resultatidrott, men jag besinnar mig och skriver om något annat i stället.

Intressant för sportskyttet blir bl.a. de nya lagarna och uppdateringen av landskapsplanerna. Sportskytteförbundets mål är att upprätthålla ett omfattande nätverk av skjutbanor i Finland och se till att verksamheten får fortsätta organiserat och tryggt. Vi vill inte återgå till något okontrollerbart skytte i grusgropar. Vi arbetar för att modernisera banorna och för att de ska bli ännu miljövänligare. Nya innovationer har också sett dagens ljus.

De statliga och kommunala miljömyndigheterna vill precis som vi ha miljövänligare banor. Intressant nog verkar våra åtgärder vara varandras motpoler. De ena renoverar och sanerar skjutbanor medan de andra vill stänga dem eller begränsa verksamheten.

I december träder den nya lagen om skjutbanor med sina förordningar i kraft. Enligt den ska utövandet av skytte ha sin plats samt omfattande verksamhetsförutsättningar – ett tillräckligt omfattande nätverk av skjutbanor. Det är rätt eftersom ungefär en halv miljon har skytte som hobby, och vi behöver vår plats.

Man har föreslagit landskapsförbund som våra partner i utvecklandet av bannätverket. Nu ser det ut som om man vill få bort skjutbanorna ur planerna då de inte anses ha regional betydelse eller då man vill planlägga bostäder i närheten av dem. Det vore önskvärt att man i landskapsförbunden förstod att vi vill göra skjutbanorna till aktörer som berikar landskapet och orten.

Nu då Finland befinner sig i en svår ekonomisk situation borde vi arbeta tillsammans och försöka skapa sådana former av service som stimulerar ekonomin. Skjutbanorna och verksamheten där medför inkomster till kommunen. Enbart Kultahippufinalerna samlar drygt 350 barn och minst lika många föräldrar. Ofta övernattar och äter man på tävlingsorten. I fjol arrangerade föreningarna 350 tävlingar på förbunds- och regional nivå, och därtill kommer ännu tävlingar mellan föreningar samt mindre evenemang.

Man kan fråga sig om vi i Finland har råd att kasta bort en halv miljon människors aktivitet. Samma gäng upprätthåller dessutom denna näringsgren och industri. Det var glädjande att arbets- och näringsministeriet märkte att den nya bestämmelsen om förvaring av patroner och krut komplicerade verksamheten för utövarna och bestämde sig för att revidera förordningen. Även andra sektorer kunde granska och till och med upphäva onödiga bestämmelser. Jag önskar även ett tydligare förfarande vad gäller skjutvapentillstånd.

Det är dags att ändra på vårt sätt att tänka. I fortsättningen utgör vi en möjlighet och en resurs för kommunerna. Jag önskar att både kommuner och landskap tar skjutbaneverksamheten till trumfkort i stället för att börja sätta gränser på den.

YHTEISTYÖSSÄ:

Opetus- ja kulttuuriministeriö
LAPUA
BERETTA
KULTAKESKUS
SimWayHUNT
SMT
FORSSA PRINT
VIKING LINE
Procam
Tarkkaa TV-tuotantoa!
kisakallio
Sopivalla sykkeellä.

Valtteri Bottas: ”Ammunnasta on paljon hyötyä”

Teksti & kuvat LASSI PALO

Ampumaurheilu on hieno laji, sanoi Williams-tallin F1-kuljettaja **Valtteri Bottas** Urheiluampuja-lehdelle, kun hän vieraili haulikkolajien MM-kilpailujen aattona Lonaton ampumaradalla.

Bottaksen mukaan ammunnasta on paljon hyötyä hänelle.

– Koordinaatio, nopeus, reaktiot… Ampumaurheilu tekee minulle paljon hyvää, hän sanoi.

– Olen käynyt metsästämässä ja ampunut skeetiä ja sportingia. Harmi vain, että aikani on niin kortilla, etten voi ampua useammin. En ole päässyt tänä vuonna kertaakaan Hälvälään tai Orimattilaan. Ehkä kuitenkin vielä tässä syksyn aikana ehdin.

Bottas on harrastanut ammuntaa kahden vuoden ajan. Hänet innosti harrastuksen pariin Williams-tallin kisainsinööri.

– Arvostan todella paljon tuloksia, joita ammattilaiset ampuvat. Ne ovat huiman työn takana.

Bottas sanoi olevansa ”vaikuttunut” haulikkolajien MM-kisojen suuruudesta.

– Olen otettu siitä, että nämä ovat näin isot kisat – 92 maata ja 800 osanottajaa. Tämä on vakuuttava vierailu. On hienoa, että pääsin näkemään tätäkin toimintaa, tämä on tosi mielenkiintoista.

BOTTAS, 26, on kotoisin Nastolan Villähteeltä.

”Kalustoon” hänen ei tarvitse juurikaan enää panostaa, sillä hän sai DT11-haulikon, kun hän vieraili Berettan tehtaalla vuosi sitten lokakuussa. Kun hän oli joulukuussa Helsingissä erään yhteistyökumppanin tilaisuudessa, hän sanoi, että ”ampuminen kiinnostaa aina”.

Bottas on myös sanonut, että hän aikoo harjoitella hienoa lajia tulevaisuudessa entistä enemmän aina kun aikaa vapautuu F1-kilpailujen välillä.

Kiireiseltä hän vaikutti nytkin, kuinkas muuten. Hän tuli Lonatoon Monzasta ja matkusti sen jälkeen Isoon-Britanniaan simulaattoritesteihin ja edelleen Singaporeen.

– En ole tyytyväinen tähän F1-kauteen. Odotin enemmän. Kautta on toki vielä jäljellä ja asioita pystyy korjaamaan. Ensi vuodeksi tekemäni sopimus on taas uusi mahdollisuus. Toivottavasti auto on hyvä, hän sanoi ennen kuin kiirehti MM-Lonatosta taas eteenpäin.

Valtteri Bottas kertoi olevansa vaikuttunut haulikkolajien MM-kisojen suuruudesta.

Valtteri Bottas kävi ampumassa Lonaton radalla torstaina 10. syyskuuta.

6 kiperää 1 2 3 4 5 6

Eemil Pirttisalo sijoittui kahdeksanneksi haulikkolajien MM-kilpailuissa Lonatossa. Hän jäi kiekon päähän finaaliuusinnasta.

1 Tulevaisuuden tähtäimessäsi urheilussa? Mahdollisesti miesten maajoukkue ja sitä kautta olympialaiset.
2 Varusmiespalveluksesi Helsingissä sijaitsevassa Urheilukoulussa alkaa pian. Mitä odotat? Paljon harjoittelua ja sotilaskoulutusta.
3 Asut Kälviällä ja tulet pian varusmiespalvelukseen Helsinkiin. Kuinka usein olet matkustanut metrolla? Kerran Ranskassa.
4 Missä piilee trapin viehätys? Kiekon rikkomisessa ja onnistumisessa.
5 Millä kolmella adjektiivilla luonnehdit itseäsi? Innostunut, rauhallinen ja positiivinen.
6 Mikä sinusta tulee isona? Aika näyttää.

Vastaajana on 19-vuotias trap-ampuja EEMIL PIRTTISALO (Ruotsalon Metsästysyhdistys).

HYVÄ SUOMI!

Poikien skeet-joukkue ja naisten trap-joukkue pääsivät MM-mitalipallille hopeasijoillaan Lonatossa syyskuussa.

KOHTI RIOA JA UUTTA OLYMPIADIA

Ampumaurheilun tärkeä huippu-urheiluvuosi alkaa olla lopuillaan. Vuoden alussa valmennuksen johtaja Per-Ole Lindell linjasi, että ”laitetaan liittona kaikki peliin – ja vähän ylikin”. On yhteenvedon aika.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Urheiluampujan vuoden ensimmäisessä numerossa kirjoitettiin, että ”kyllä alkaa hengästyttää, kun katsoo vuoden 2015 kansainvälistä kilpailukalenteria”.

Kiireisen vuoden ensimmäinen arvokilpailu oli jo ovella, sillä ilma-aseiden EM-kilpailut alkoivat Hollannin Arnhemissa pian lehden ilmestymisen jälkeen. Niiden kanssa samaan aikaan järjestettiin vuoden ensimmäinen Kansainvälisen ampumaurheiluliiton (ISSF) maailmancup, kun haulikkoampujat kilpailivat Meksikon Acapulcossa.

Vuosi jatkui kiivaana ja tiiviinä, missä ei sinänsä ollut mitään uutta. Oli Euroopan kisat Bakussa, ruutilajien EM-kilpailut Slovenian Mariborissa, maailmancupeja ja haulikkolajien MM-kilpailut Italian Lonatossa…

Vuosi on ollut erittäin tärkeä, sillä suurin osa Rio de Janeiron olympiapaikoista 2016 oli jaossa tänä vuonna. Ensimmäiset paikat jaettiin viime vuoden MM-kilpailuissa Granadassa, ja viimeiset ovat jaossa ensi helmikuussa Unkarin Györissä pidettävissä ilma-aseiden EM-kisoissa. Mikä on sitten Suomen lopullinen olympiasaldo, selviää noin viiden kuukauden kuluttua.

Pekingissä (2008) oli mukana kahdeksan suomalaista ampumaurheilijaa ja Lontoossa (2012) neljä.

Rio de Janeiron olympialaiset järjestetään ensi elokuussa (5.–21.8.2016), ja ne ovat ensimmäiset olympialaiset Etelä-Amerikassa.

HAULIKKOLAJEISSA VUOSI oli olympiapaikkojen suhteen ratkaisevan tärkeä, sillä viimeiset paikat jaettiin äskettäin Italian Lonatossa järjestetyissä MM-kilpailuissa.

Suomi on saavuttanut tähän mennessä kaksi olympiamaapaikkaa Rioon. Suomen olympiapaikat tulivat, kun trap-ampujat **Satu Mäkelä-Nummela** ja **Vesa Törnroos** järjestivät oikean superviikonlopun toukokuussa Kyproksen Larnakan maailmancupissa. Mäkelä-Nummela paukutti naisten maailmancupin voittoon lauantaina, ja Törnroos sijoittui sunnuntaina neljänneksi miesten trapissa varmistaen näin paikan Rioon.

Jos Mäkelä-Nummela nimetään Rioon, ovat ne hänen kolmannet olympiakisansa. Hän voitti Pekingissä 2008 olympiakultaa ja sijoittui neljä vuotta myöhemmin Lontoossa seitsemänneksi. Törnroosille kisat olisivat ensimmäiset laatuaan.

Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtaja **Per-Ole Lindell** sanoo, että Suomella oli ja on realistiset mahdollisuudet 4–5 olympiapaikkaan. Nyt niitä on siis kaksi, joista toista odotettiin (Mäkelä-Nummela) ja toinen (Törnroos) oli yllätys – erittäin miellyttävä sellainen!

– Satu on ampumaurheilijana sellaisella tasolla, että hän voi voittaa huononakin päivänä. Hän on myös sellaisella tasolla, jota olympialaiset vaativat – tahdollaan menestyä ja keskittymiskyvyllään. Sadulla ja Veskulla on intohimoa, halua tehdä oikeita asioita ja riittävästi sekä tietysti sopivassa määrin onnea, Lindell toteaa.

– Sekin on todettava, että kaikki eivät ymmärrä, kuinka kovaa työtä menestyminen ja olympiapaikan saavuttaminen vaativat. Valmentajat eivät voi loputtomiin kasvattaa urheilijoiden tahtoa. Toki voi myös kysyä, onko valmennus onnistunut täydellisesti. Yleisellä tasolla tarkasteltuna meillä on nuori maajoukkue, jossa esimerkiksi skeet edustaa ”vanhaa” kaartia”. Nuoret eivät ole vielä aivan valmiita olympialaisiin.

On muistettava sekin, että esimerkiksi **Tommi Takanen** (skeet) ja **Jukka Laakso** (trap) ovat olleet maajoukkueessa vasta parin vuoden ajan.

– Toisaalta voi kysyä, mikä on nuori, Lindell naurahtaa ja viittaa **Eetu Kallioiseen**, 17, joka sivusi poikien MM-skeetissä maailmanennätystä (124).

KUTEN JO TODETTUA, eurooppalaisten ampumaurheilijoiden viimeinen mahdollisuus saavuttaa olympiapaikkoja on Györissa järjestettävissä ilma-aseiden EM-kilpailuissa (22.–28.2.2016). Siellä on jaossa kaikkiaan kaksitoista paikkaa eli kolme per laji (miesten ja naisten ilmakivääri ja -pistooli).

Eetu Kallioinen marssii kohti menestystä.

– Kisoja kohti mennään täysillä, ja uskomme olympiapaikkoihin loppuun asti, Lindell sanoo.

Runsaan viiden kuukauden aikana ehtii tapahtua ja tehdä paljon. Kivääriampuja **Juho Kurki** jäi Vierumäen EM-kisoissa pisteen päähän Lontoon olympiapaikasta, ja tämänkin kauden aikana hän oli lähellä Rion paikkaa. Pistooliampuja **Karri Turunen** on myös osoittanut oivia kehittymisen merkkejä.

– Kyllä, meillä on ollut monta ”tolppalaukaus ja ulos -tilannetta”. Se kuvastaa sitä, että me emme ole olleet ihan valmiita, Lindell sanoo.

Lindell nostaa Kurjen ja Turusen lisäksi esiin **Marko Kemppaisen** (skeet), **Marjut Heinosen** (skeet) ja **Marika**

jatkuu

Suomen MM-mitalit

Suomi voitti haulikkolajien MM-kilpailuissa Italian Lonatossa kaksi mitalia. (Kuvat yllä.)

HOPEAA (2)

- Suomen poikien skeet-joukkue: **Lari Pesonen, Eetu Kallioinen, Timi Vallioniemi**
- Suomen naisten trap-joukkue: **Marika Salmi, Satu Mäkelä-Nummela, Noora Antikainen**

Salmen, joka sijoittui MM-Lonatossa kymmenenneksi trapissa. Lisää esimerkkejä: **Sami Ritsilä** (kaksoistrap) ampui mainiosti Euroopan kisoissa, ja **Timo Laitinen** (skeet) jäi pisteen päähän finaaliuusinnasta Lonatossa.

– Kaikesta huolimatta skeet oli pettymys. Sen odotusarvot olivat melkein yhtä korkeat kuin Sadun, Lindell sanoo.

ISSF:N MAAILMANCUPISSA paras suomalaissaavutus oli Mäkelä-Nummelan ykkössija Larnakassa. Törnroos sijoittui neljänneksi. Muita finaalipaikkoja ei suomalaisille haulikkoampujille tullut. Bakun Euroopan kisoissa Kemppainen hävisi kultamitaliuusinnassa ruotsalaiselle **Stefan Nilssonille**, joka varmisti olympiapaikan suomalaisen nenän edestä. Kemppainen voitti kuitenkin Suomen ainoan mitalin Bakussa (pronssi).

Kemppainen totesi Lonaton jälkeen, että ”pettymysten vuosi sai arvoisensa päätöksen”.

– Tavoittelin paikkaa Rion olympialaisiin, tein töitä ja lähelle pääsin. Lonato oli sitten se viimeinen niitti. Ensi vuodesta en osaa sanoa vielä mitään. Syksy näyttää mitä tuleman pitää.

Myös Takanen ja Laakso harmittelivat olympiapaikan karkaamista tavoittamattomiin. He aikovat kuitenkin jatkaa täysillä seuraavankin olympiadin, koska noususuhdanne on jatkunut. Laakson sanoin: ”Nyt homma toimii.” Ja Takasen sanoin: ”Rio-projekti kariutui nyt, mutta onneksi sain keskiarvon (119,2) lisäksi muitakin tämän kauden tavoitteita saavutettua: uusi ennätys (123) eikä yksikään kilpailu alle 115:n. Ennätyskisassani ammuin vielä semifinaalissa 16 ja finaalissakin 16.”

SUOMI SAAVUTTI LONATOSSA kaksi mitalia, kun naisten trap-joukkue ja poikien skeet-joukkue sijoittuivat hopealle. Aiemmin tänä vuonna Eetu Kallioinen voitti Mariborin EM-kisoissa hopeaa, ja olympialajien ulkopuolelta liikkuvan maalin erikoismies **Mika Kinisjärvi** nappasi kaksi EM-kultamitalia Mariborissa aiempien kahden lisäksi. Myös miesten liikkuvan maalin joukkue menestyi hyvin tänä vuonna.

Valmennusjohto toivoo pistooliampuja **Mira Suhosen** saavan kätensä siihen kuntoon, että paluu huipulle olisi mahdollista. Suhonen on edustanut Suomea niin Pekingin kuin Lontoonkin olympialaisissa.

Lindell nostaa esiin myös suomalaisen valmennuksen linjan ja tehdyt ratkaisut.

– Voi kysyä, olisiko meidän pitänyt vielä raaemmin satsata niihin, joilla oli oikeasti mahdollisuudet saavuttaa olympiamaapaikka. Toisaalta meillä on myös haasteita nuorissa, ja meidän pitää ylläpitää tulevaisuutta. Eli meidän on ollut vaikea rajata pois tulevaisuuden lupauksia tukien piiristä.

Heitä ovat muun muassa skeetin ja trapin nuoret – Kallioisen lisäksi **Lari Pesonen**, **Timi Vallioniemi**, **Eemil Pirttisalo** sekä **Vili** ja **Niko Kopra**. Kivääriampuja **Katariina Laine** nostettiin tyttöjen sarjasta naisten EM-kisoihin Mariborissa, ja **Miki Ylönen** on kehittynyt kaksoistrapissa hyvin.

RION OLYMPIALAISISSA kilpailee 390 ampumaurheilijaa. Paikoista jaetaan 357 ampumalla, yhdeksän paikkaa on kisajärjestäjien paikkoja ja 24 on niin sanottuja kutsupaikkoja.

Italian Lonatossa syyskuussa järjestettyjen haulikkolajien MM-kilpailujen 60 maata on saavuttanut olympiapaikkoja.

Pohjoismaista Norjalla, Ruotsilla ja Tanskalla on kolme maapaikkaa kullakin. Norjan paikoista kaksi on tullut miesten ja yksi naisten kivääreissä. Ruotsilla on yksi paikka naisten kivääreissä ja kaksi paikkaa miesten skeetissä. Tanskalla on yksi paikka miesten kivääreissä, naisten kivääreissä ja miesten skeetissä.

Olympiapaikkoja saavuttaneista maista noin puolet on eurooppalaisia. Kiinalla on eniten paikkoja (22). Yhdysvalloilla ja Venäjällä on 20 paikkaa.

Olympiakomitean tarkkuuslajien lajiryhmävastaava **Kimmo Yli-Jaskari** on samoilla linjoilla Lindellin kanssa, kun hän toteaa, että valonpilkahduksia on ollut tänäkin vuonna näkyvissä. Trapissa saavutettiin olympiapaikkoja, mutta skeetissä ja kivääreissä ”päästiin lähelle muttei riittävän lähelle”. Kivääreissä ja pistoolissa on vielä mahdollisuuksia EM-kisoissa.

– Ei siis ryhdytä spekuloimaan Rioa, koska kaikki on vielä auki, Yli-Jaskari muistuttaa.

Naisten trapin ja poikien skeetin MM-joukkuemitalien sekä saavutettujen olympiapaikkojen lisäksi hän nostaa esiin Kallioisen, jonka MM-suoritusta hän pitää ”huikeana”.

– Se on esimerkki siitä, mitä voi saavuttaa, kun keskittyy olennaiseen ja ampumiseen täydellisesti. Se oli loistava suoritus!

YLEISEMMIN TARKASTELTUNA Yli-Jaskari korostaa sitä, että jos haluaa olla maailman paras, pitää myös harjoittelun olla maailman parasta.

– Meillä on valmennustietoutta ihan riittävästi. Se vain pitää saada ”masinoitua” niin, että se realisoituu urheilijoiden harjoitteluun. Kilpailu on maailmalla niin kovaa, että me emme voi antaa tasoitusta millään tasolla. Ei riitä, että on lyijyä paljon ilmassa, vaan sen lisäksi pitää olla muutakin.

Yli-Jaskari puhuu ”täydellisestä omistautumisesta”, koska harrastuspohjalla ei voi menestyä pitkäjänteisesti.

– Ne ajat ovat auttamattomasti ohi, kun puhutaan olympiapaikoista. Keskinkertaisella harjoittelulla, määrällä ja laadulla ei saavuteta arvokisavoittoja. Asenteen ja motivaation lisäksi pitää tehdä oikeita asioita, ja harjoittelun pitää kattaa kaikki: tekniikka, taktiikka, fysiikka, psyyke. Totta on, ettei meillä ole resursseja loputtomiin asti, mutta rahan voimalla ei kaikkea ratkaista, Yli-Jaskari toteaa ja puhuu esimerkiksi lajien välisen yhteistyön kehittämisestä niin valmennuksessa kuin olosuhteissakin.

AIKA KULUU NOPEASTI, sillä ensimmäiset olympiamaapaikat Tokiossa vuonna 2020 järjestettäviin olympialaisiin jaetaan jo vuonna 2018 – siis kolmen vuoden kuluttua. Mainittakoon, että tuore ME-poika Kallioinen voi ampua poikien sarjassa vielä kyseisenä vuonna!

Lindellin sanoin:

– Meillä on nyt kaksi vuotta aikaa tehdä perusasioita riittävästi ja hyvin. Sitten on vuosi aikaa virittää kaikki kuntoon. Aika pitää käyttää ja hyödyntää hyvin.

Jukka Laakso teki trapissa kauden aikana uuden ennätyksensä 123. ”Askel taas eteenpäin.”

Suomen EM-mitalit

Suomi voitti Mariborin 25/50/300m lajien EM-kilpailuissa viisi mitalia, joista neljä tuli liikkuvan maalin lajeista.

KULTAA (2)
- Poikien liikkuvan maalin normaali- ja sekajuoksut: **Mika Kinisjärvi** (Lapin Ampujat)

HOPEAA (2)
- Poikien skeet: **Eetu Kallioinen** (Ala-Hämeen Ampujat)
- Suomen miesten liikkuvan maalin joukkue, sekajuoksut: **Tomi-Pekka Heikkilä**, **Krister Holmberg**, **Heikki Lähdekorpi**

PRONSSIA (1)
- Poikien liikkuvan maalin sekajuoksut: **Topi Hulkkonen** (Etelä-Saimaan Ampujat)

1. Mika Kinisjärvi rohmusi neljä liikkuvan maalin EM-kultamitalia vuoden aikana.
2. Skeet-ampuja Tommi Takasella oli värikäs kausi: hän edusti Suomea EM- ja MM-kisoissa sekä Bakun Euroopan kisoissa.

Suomalaiset olympialaisissa 2000–2012

SYDNEY 2000: 7 (kivääri 2, haulikko 5)
ATEENA 2004: 6 (kivääri 2, haulikko 4)
PEKING 2008: 8 (kivääri 4, pistooli 2, haulikko 2)
LONTOO 2012: 4 (kivääri 1, pistooli 2, haulikko 1)
--
RIO DE JANEIRO 2016 (18.9.)**: 2** (haulikko 2)

Suomen olympiamitalit 2000-luvulla

SYDNEY 2000
Hopea: Juha Hirvi pienoiskivääri 3x40 ls

ATEENA 2004 →
Hopea: Marko Kemppainen skeet

PEKING 2008
Kulta: Satu Mäkelä-Nummela trap
Pronssi: Henri Häkkinen ilmakivääri

Olympiamaapaikat (18.9.2015)

Kiina 22	Kuuba 7
Yhdysvallat 20	…
Venäjä 20	Ruotsi 3
Saksa 15	Tanska 3
Italia 14	Norja 3
Etelä-Korea 13	**Suomi 2:**
Ranska 11	**Satu Mäkelä-Nummela**
Serbia 9	**& Vesa Törnroos**
Ukraina 8	
Intia 8	**Yht. 60 maata**

BERETTA

Metsästäjän valinnat

690 FIELD III

Uutuusmalli 690 Field III tuo Beretan päällekkäispiippuiset haulikot täysin uuteen aikakauteen, jossa perinteet on yhdistetty uusimpaan teknologiaan. Lopputuloksena on markkinoille tuotu omassa luokassaan oleva metsästyshaulikko.

686 SILVER PIGEON I

ULTRALIGHT

486 PARALLELO

LIITY SISÄPIIRIIN JA VOITA!

Saat ainutlaatuisia etuja ja osallistut samalla Sako 85 Bavarian Carbine -kiväärin arvontaan.

WWW.SAKOINNERCIRCLE.FI

sako

Sako Oy | PL 149, 11101 Riihimäki
Puh. 010 830 5200 | www.sakosuomi.fi

BROWN BEAR TAKKI SH. 199€

ORANSSI SH. 219€

BROWN BEAR HOUSUT SH. 129€

BROWN BEAR PUKU

Tyylikäs ja kevyt ,veden- ja tuulenpitävä hiljainen asu Beretta BWB-kalvollaja teipatuilla saumoilla. Takissa on radiopuhelintaskut, niin vasen- kuin oikeakätisilleampujille, verkkovuori ja tuuletusaukot kainaloissa sekä liukumattomatolkavahvikkeet. Housujen selkäosa on korotettu ja housuissa onhengittävä verkkovuori. Polvet ovat muotoonommellut ja sivutaskut ovatvetoketjulliset. Tässä puvussa on paljon yksityiskohtia, jotka antavat sinulletäyden suojan koko metsästyspäivän ajaksi.

KYSY PUKUJA OMALTA SFC JÄLLEENMYYJÄLTÄSI!

KODIAK GORE-TEX TAKKI SH. 329€

ORANSSI SH. 349€

KODIAK GORE-TEX HOUSUT SH. 219€

KODIAK GORE-TEX PUKU

Aktiiviseen liikkumiseen, Pohjoismaissa suunnitellussa kevyessä, hiljaisessa,veden- ja tuulenpitävässä Gore-Tex asussa on paljon teknisiä ominaisuuksia.Takissa on radiopuhelintasku, hengittävä verkkovuori, muotoillutkyynärpäät, säädettävät hihansuut ja kaula-aukko sekä tuuletusaukot kainaloissavedenpitävillä vetoketjuilla. Olkavahvikkeet ovat luistamattomat jatuulisuoja on muotoonommeltu, jotta se ei jäisi vetoketjun väliin. Housuissaon hengittävä verkkovuori, tuuletusaukot suojaverkolla housun sivuilla sekäselästä korotettu, säädettävä vyötärö. Lahkeissa portaaton remmikiristys javahvikkeet kulutukselle alttiissa paikoissa. Housuista löytyvät kiinnitysnapitolkaimille. Reisitaskut ovat hieman vinoon ommellut, jolloin taskulle pääseehelposti myös istuessa.

Tahto + teot + osaamiset = tulokset

PER-OLE LINDELL
Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtaja

Intensiivinen kilpailukausi on loppusuoralla, sillä kansainvälisistä kilpailuista on jäljellä enää maailmancupin finaali Kyproksella, johon tänä vuonna pääsi vain **Satu-Mäkelä Nummela**. Haulikon MM-kisoissa Italian Lonatossa emme saavuttaneet lisää olympiapaikkoja. Kisojen mitalisaldomme oli kaksi joukkuehopeaa.

Ilahduttavana loppuhuipentumana 17-vuotias **Eetu Kallioinen** voitti peruskilpailun nuorten skeetissä ja sivusi suorituksellaan MM-kisoissa ammuttua maailmanennätystä. Se oli hyvä päätös vaativalle kisarupeamalle, vaikka jäimmekin ilman odotettua miesten sarjan olympiapaikkaa. **Timo Laitinen** oli mainiosti 11:s, joka tuloksena ei kuitenkaan riittänyt finaaliin asti. Olisikohan mahdollista, että Eetu Kallioinen saisi villin kortin olympiakisoihin Rio de Janeiroon?

Nuorten hyvä maajoukkuetoiminta sekä skeetissä että trapissa toi erinomaisia, lupaavia tuloksia. Nuorten urheilijoidemme panostus ja paneutuminen niin harjoitteluun kuin kilpailemiseenkin ovat olleet hienoa seurattavaa. Sitoutuminen joukkueena yhteiseen toimintaan (aamulenkkeihin, harjoituksiin ja kilpailusuorituksiin valmistautumiseen) on vahvistanut molempien lajien urheilijoita ja joukkuehenkeä.

Molemmat nuorten maajoukkuevalmentajat eli **Pentti Saari** ja **Kari Kopra** ovat tehneet loistavaa työtä nuortemme kanssa. Jo ensi vuonna nuoret ovat varteenotettavia osallistujia, kun kilpailemme aikuisten maailmancupin paikoista.

Kivääri- ja pistoolilajien urheilijoilla on vajaa viisi kuukautta aikaa valmistautua viimeiseen olympiakisojen näyttöön ilma-aseiden EM-kilpailuissa Unkarissa. Itse olympialaisiin on aikaa kymmenen kuukautta. Nämä kuukaudet meidän on hyödynnettävä parhaalla mahdollisella tavalla. Nyt on kuitenkin hetki aikaa levätä ja palautua kovan kauden jälkeen.

LOKAKUUSSA ALKAA UUSI KAUSI. Aloitamme tänä vuonna testileirillä Kisakalliossa jo 23.–25. lokakuuta. Siihen mennessä olemme jo valinneet vuoden 2016 ryhmät.

Ensi vuosi tulee olemaan kaksijakoinen; kahden urheilijan muodostaman joukkueen valmistautuminen Rion olympiakisoihin. Muiden kanssa aloitamme pitkän tähtäimen valmistautumisen seuraaviin olympialaisiin eli Tokioon 2020. Vuoden 2016 päätavoitteemme on menestyminen olympiakisoissa. Muut arvokisat ensi vuonna ovat liikkuvan maalin MM-kisat Suhlissa Saksassa 14.–23.7., haulikon EM-kisat jälleen Lonatossa 4.7.–13.7. sekä kivääri- ja pistoolilajien nuorten EM-kisat Tallinnassa 13.6.–19.6.

Arvokisaosallistumisten ohella erittäin keskeinen ja tärkeä tavoitteemme ensi ja seuraavina vuosina on ammunnan kotipesän rakentaminen, harjoitteluolosuhteiden parantaminen ja varmistaminen. Vierumäen urheiluopiston ampumaradan alasajo huolestuttaa. Meillä pitää olla paikka, missä lajin kaikki parhaat urheilijat pystyvät harjoittelemaan laadukkaasti ja tuloksellisesti. Tämä on tinkimätön edellytys, jos aiomme saada lisää menestyjiä ja nuorten olympiavalmentajia.

Urheilulukiotoiminta aloitetaan uudestaan, paikkakunta on vielä mietinnässä. Yhteistyö Kisakallion kanssa jatkuu ja vielä tämän vuoden aikana on päätettävä ruutiradan rakentamisesta. Siihen tarvitsemme myös omia resursseja.

KEHITÄMME JATKUVASTI valmennusjärjestelmäämme: meidän pitää pystyä siirtämään olemassa olevaa hyvää osaamista nykyistä tehokkaammin urheilijoidemme tekemisiksi ja sitä kautta positiivisiksi vaikutuksiksi tuloksiin. Meillä on parannettavaa kaikissa lajiryhmissä. Tavoitteellisen kehittymisen ja kehittämistyön vaikuttavuuden ytimessä on kuitenkin urheilijan oma tahto: hänen halunsa ja valmiutensa omistautua oman suoritustason tinkimättömälle parantamiselle.

Näin ollen meidän tärkein tehtävämme on mahdollistaa parhaat olosuhteet ja hankkia parhaat resurssit niille, joiden näemme tavoittelevan tosissaan maailman kärkeä. Meidän tulee poistaa esteet sekä hidasteet kehittymishakuisten ja -haluisten, menestymistahtoisten urheilijoidemme tieltä. Tästä syystä tulemme vielä täsmentämään ryhmä- ja arvokisojen kilpailuvalintakriteerejä. Tämä on yksi niistä toimenpiteistä, joilla varmistamme parhaat menestymisen edellytykset niille, jotka parhautta aidosti tavoittelevat.

Valmennusjärjestelmän kokonaisvaltaiseen kehittämiseen tarvitsemme vielä lisää resursseja. Kaikki ei ole aina rahasta kiinni, mutta pienentämällä joka vuosi huippu-urheilun budjettia emme saa tarvittavia resursseja emmekä pysty tavoittelemaan kehitystä tai menestystä tulevaisuudessa.

Tahtoa ja tekoja vaaditaan siis kaikilta: meidän on tehostettava omaa varainhankintaamme. Sillä kutistuvat rahavarat tarkoittaisivat käytännössä vieläkin rankempaa priorisointia eli pienenevää liiton tukea joillekin lajeille.

Meillä on ensi vuonna olympiakisat ja sen myötä hyvä medianäkyvyys. Myös SM-kilpailut televisioidaan – meillä on hyvä ja kiinnostava tuote, jota tuhannet silmäparit seuraavat. Ja näistä lajiamme seuraavista silmäpareista meidän on saatava myös vanhat ja uudet kumppanimme sekä sidosryhmämme kiinnostumaan.

Eri lajiemme parissa aktiivisesti toimivien keskuudessa on varmasti myös varainhankinnan osaamista. Nyt tarvitaan vain tekoja: rohkeutta, määrätietoisuutta ja aktiivisuutta. Sillä kuten olen tainnut ennekin todeta: tulokset ovat seurausta teoista.

KUVAT: LASSI PALO

Satu Mäkelä-Nummela on edustanut Suomea kaksissa olympialaisissa. Eetu Kallioisella ovat ensimmäiset tähtäimessä, ja hänen valmentajansa Timo Laitinen edusti Suomea Sydneyssä vuonna 2000.

PARAS TUOTTO VARAIN-HANKINNASTA!

TUOTTONNE JOPA 50%!

Mikaela Ingberg
keihäänheittäjä
MM- ja EM-pronssi

Tommi Evilä
pituushyppääjä
MM-pronssi

SEURA, JOUKKUE TAI YKSITTÄINEN RYHMÄ
Urheilun Unelma-Arpoja voi tilata myyntiin vaikka yksittäinen ryhmä tai joukkue. Antamalla arvat myytäväksi jäsenillenne saatte helposti kassaan tuhansia euroja.

VEROTON MYYNTIPALKKIO
Jokaisesta myydystä arvasta saatte jopa 50% myyntipalkkion. Arpojen myyntituotto on teille täysin verotonta.

MYYTÄVISSÄ YMPÄRI VUODEN
Urheilun Unelma-Arpa on myytävissänne AINA ja näin hankitte helposti rahaa toimintanne tueksi ympäri vuoden.

URHEILUN UNELMA-ARPA ON SUOMEN SUURIN TAVARA-ARPAJAINEN.

Minulla ja Mikaelalla on teille yllätys. Mene nettisivulle ***unelma-arpa.fi/seurat*** *katsomaan millaisen kilpailun me olemme teille järjestäneet!*

2000 €, 5000 € tai enemmän?
TUTUSTU TUOTTOLASKURIIN
unelma-arpa.fi/seurat
ja tehkää hyvä päätös.

URHEILUN UNELMA-ARPA KOKEMUKSIA:

Kiekko-Vantaa - 4000 arpaa meni ja yli 12000 euroa tuli!

Vuosi sitten päätimme uudistaa varainhankintamme. Tartuimme Unelma-Arvan tarjoukseen. Tilasimme kerralla 2000 arpaa myntiin. Hieman ensin kyllä pelotti, että miten tässä käy kun laitomme tuhansia euroja kiinni arpoihin. Mutta nyt ei kaduta. Saimme arvat kaupaksi helposti.

Annoimme seuran jokaiselle jäsenelle 10 arpaa myytäväksi, perinteisesti sukulaiset ja tuttavat ostivat ensimmäiset arvat. Arvat menivät helposti kaupaksi ja tilasimme toisen arpajaiskauden alkaessa 2000 uutta arpaa. Nokkelimmat joukkueet lähtivät myymään arpoja esim. kauppojen ulkopuolelle… myimme 4000 arpaa koko kauden aikana. Tänäkin vuonna otamme arpoja myyntiimme.

A – P Muurimäki, Seurakoordinaattori
Kiekko – Vantaa Itä ry

Reippaan Voimistelijoilla reipasta varainhankintaa!

Tuottomme oli 2700 euroa! Kokeiltiin ja onnistuttiin. Arpamyynti tuntui varmalta tavalta, ja kun kuultiin, että seurat olivat Unelma-Arvalla tehneet isojakin tilejä, innostuimme.

Annoimme jokaiselle joukkueelle tasapuolisesti arpoja myytäväksi. Asiaa markkinoitiin vanhemmille loistojuttuna saada seuralle rahaa, joka loppupeleissä ohjautuu lasten hyödyksi.

Arpamyyntimme onnistui erinomaisesti ja pieniä, kivoja tavarapalkintoja tiedämme osuneen arpojen ostajillekin. Suuremmista palkinnoista ei ehkä kaikille kerrotakkaan.

Merja Naamanka, puheenjohtaja
Kuopion Reippaan Voimistelijat

TUTUSTUKAA JA TILATKAA:
unelma-arpa.fi/seurat

Urheilun Unelma-Arpa on SAL:n ja 16 muun urheilujärjestön tavara-arpajainen.

SAL SUOMEN AMPUMAURHEILULIITTO FINNISH SHOOTING SPORT FEDERATION
Valo

Eetun isä Tero Kallioinen ja Timo Laitinen nuoren ampumaurheilijan kanssa Lonaton pimenevällä radalla mitalijuhlien jälkeen.

Kova kuin Kallioinen

Teksti & kuva LASSI PALO

Kokenut skeet-ampuja **Timo Laitinen** on toiminut nuoren – ja nyt myös menestyneen – **Eetu Kallioisen** valmentajana kolmen vuoden ajan. Millainen Lonaton MM-kisoissa poikien maailmanennätystä sivunnut ja viidennen sijan napannut Eetu on valmennettavana? Millaista kaksikon yhteistyö on? Siitä Urheiluampuja-lehti otti selvää.

Milloin yhteistyönne alkoi?
Nyt juuri päättyi kolmas kausi.

Miten yhteistyönne alkoi?
Minua pyydettiin tehtävään. Olen tuntenut **Heikki Sauvalan** jo pitkän aikaa, ja hän kysyi minulta, kävisikö tällainen ratkaisu. Tunsin Eetun taustat, ja tiesin, ettei kysymyksessä ole juuri ampumaurheilijan uransa aloittanut nuori. Minun ei tarvinnut miettiä, ryhdynkö toimeen, vaan minulla oli heti selkeä visio siitä, mitä pitäisi alkaa tehdä.

Ja hyvin on mennyt? Heinäkuussa tuli poikien MM-hopeaa Mariborista ja nyt viides sija Lonaton MM-kisoista. Peruskilpailussa Eetu sivusi ME-tulosta 124.
Välillä hyvin ja välillä huonommin. Meillä ei kuitenkaan ole koskaan ristiriitoja eikä erimielisyyksiä siitä, mitä pitäisi tehdä. Linjat ovat hyvin selkeät.

Millainen valmennussuhteenne käytännössä on?
Ammumme aika ajoin yhdessä ja soittelemme usein. Minä ammun Sipoossa ja Eetu Lopella, joten tapaamme tarpeen mukaan. Ennen isoja kisoja ammumme yhdessä, jotta oikea ”tatsi” löytyy.

Teetkö sinä myös kaikki valmennussuunnitelmat?
Lähinnä ammuntaan liittyen. Fyysinen puoli on vasta tulossa. Eetu on ollut pienikokoinen, mutta on ampunut koko ajan hyvin. Hän kasvaa vielä, ja voimaa tulee koko ajan lisää. On hän vielä vähän ”rimpula”, mutta kuitenkin jäntevä ja urheilullinen.

Mitkä ovat Eetun parhaat ominaisuudet?
Hän on urheilullinen ja hän ajattelee ammuntaa urheiluna. Eli se ei ole hänelle vain ajanvietettä. Joskus isillä ja pojilla ammunta on se ”yhteinen juttu”, jota harrastetaan, mutta Eetun isä **Tero** on hyvä kilpa-ampuja, ja heillä on kova keskinäinen kilpailu. Terolla on ollut poikaansa tässä asiassa paljon vaikutusta.

Eetu on ilmeisen jäätävä kilpailija?
Siltä näyttää. Hänelle tulee koko ajan ikää ja järkeäkin lisää, joten nykyään ohilaukaus ei ole enää maailmanloppu eivätkä hylsyt enää lentele. Kaikesta myös näkee, että Eetu tykkää ampua kansainvälisissä kisoissa ja ulkomailla. Hän on kuin kala vedessä.

Millaisia kehittämisen kohteita teillä on?
Käymme pieniä tekniikkaan liittyviä juttuja läpi ennen ensi kautta, ja fyysinen puoli otetaan mukaan tarkemmin. Kun Eetu ei harjoittele ammuntaa, on hänellä oltava tunne, että hän on urheillut. Se vaatii siis muutakin tekemistä. Etenemme kuitenkin maltillisesti ja järki mukana.

Niin, Eetu on vasta 17-vuotias…
Kyllä, ja siihen ikään nähden hän on nähnyt ja harjoitellut ammuntaa todella paljon. Ampuminen on vaivattoman näköistä. Kokonaisuudessa on auttanut myös se, että Kallioisen perhe on aktiivisesti mukana toiminnassa. On iso etu, että isä ja äiti ovat tukeneet poikaansa. Iso kiitos kuuluu myös Heikki Sauvalalle.

Eetu on ampunut tämän vuoden aikana nyt noin 15 000 laukausta. Millaisia ajatuksia tämä herättää?
Määrää varmasti lisätään, mutta kuinka paljon, se on suunniteltava järkevästi koulu myös huomioiden. Ampumaurheilua ei tehdä sillä ehdolla, että koulu kärsisi. Kompromisseja on toki tehtävä, mutta sellaisia, että paketti on järkevä ja hyvä.

Paljonko joudut jarruttelemaan Eetua?
Kyllä hän ampua tykkää! Jonkun verran siis joudun toppuuttelemaan… Mutta kun olemme sopineet, että taukoa pidetään, kyllä Eetu yleensä niin tekee. Jos huippukunnossa haluaa olla, on myös muistettava levätä.

Millainen ensi vuosi tulee olemaan?
Toivon, että Eetun ura etenisi niin, että hän pääsisi ensi vuonna kokeilemaan maailmancupia yleiseen sarjaan. Nämä on näitä pohdittavia asioita; Eetua on alettava kasvattaa tähänkin sarjaan.

”Kasa-ammunnan MM-kisat yli odotusten!”

Näin ynnäsi Suomen joukkueen kapteeni Tomi Korpi, kun mitalijuhlat oli juhlittu ja Australian Brisbanessa saavutettua tuhtia menestystä oli sulateltu jo jonkin aikaa.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Aappo ja Tomi Korpi palasivat Brisbanessa järjestetyistä kasa-ammunnan MM-kisoista voittajina. 12-vuotias Aappo on nyt Suomen nuorin ampumaurheilun maailmanmestari.

Kapteenin mukaan suomalaisten toiminta kisoissa oli rennon harkittua ja hyvää tiimityötä. Kisoihin osallistui seitsemän suomalaista kasa-ampujaa, jotka olivat reissussa melkein kolme viikkoa ja ampuivat kilpaa kymmenen päivän ajan. **Tomi Korpi** uskoo, että jos kisat olisivat olleet lähempänä Suomea, osanottajia olisi ollut varmasti enemmän.

Laatu kuitenkin korvasi nyt määrän, sillä Australian Brisbanessa heinäkuussa järjestetyissä kasa-ammunnan pistelajien MM-kisoissa nähtiin suomalaisittain huikea loppuhuipennus, kun pienoiskiväärin HV-luokan 3x25 ls kilpailussa tuli Suomeen kolmoisvoitto. Voiton vei Tomi Korpi, toiseksi tähtäsi **Aappo Korpi** ja värisuoran täydensi **Risto Murisoja**.

Lisäksi junioreiden maailmanmestariksi suoriutui Aappo Korpi ylivoimaisella pisteerolla. Suomeen tuli myös joukkuekulta. Joukkueessa ampuivat Aappo Korpi, Tomi Korpi ja **Jyrki Muotio**. Lajin emämaa Yhdysvallat jäi niukasti joukkuekisassa hopealle.

Suomen joukkueen viimeisenä lenkkinä ampui juniori Aappo Korpi, 12, jonka yhtä vaille täydet pisteet viimeisessä kilpailuerässä varmistivat huipputuloksen.

Kahden pienoiskiväärin/kevyt ja raskas luokka (LV/HV) 50m yhdistetyn kilpailun voitti Tomi Korpi ja kolmen pienoiskiväärin (Sporter, LV, HV) yhdistetyn voitto tuli myös Suomeen, niin ikään Tomi Korvelle.

– Suomen joukkue suoriutui kisarupeamasta upeasti tuoden myös muita mitaleita, pistesijoja ja kaksi ME:tä Korpi sanoi.

AAPPO KORVESTA TULI tiettävästi Suomen nuorin ampumaurheilun maailmanmestari.

– Se kuulostaa ihan kivalta, hän sanoi Sipoon kotiradallaan elokuun puolivälissä.

Kaikkiaan Aappo voitti MM-kisoissa seitsemän (3+4+0) ja Tomi kuusi mitalia (5+1+0). Tomin kultamitaleista neljä oli henkilökohtaisia kultamitaleja. Arvokisamitalien lisäksi he nappasivat tämän vuoden aikana neljätoista SM-mitalia, joista Aappo voitti kahdeksan. Niistä kolme oli kultaisia.

– Kummankin nimissä on lisäksi jokunen Suomen ennätys, isä-Tomi naurahti.

Aappo Korpi tähtäsi ensimmäisen kasa-ammunnan Suomen mestaruutensa yhdeksänvuotiaana. Hän oli radalla ampumassa ensimmäisen kerran kuusivuotiaana.

Mutta palataan vielä Australian MM-tunnelmiin. WRABF:n järjestämät kilpailut sujuivat hyvin, ja järjestelyt olivat Tomi Korven mukaan erinomaiset. Kansainvälisissä kisoissa oli käytössä ensimmäisen kerran elektroninen tulostarkastus, joka nopeutti ja varmisti tasapuolisen tuloslistan valmistumisen ennätysajassa.

Isän ja pojan mitalisaalista Australiasta.

– Luottamus uutta ohjelmaa kohtaan kasvoi, koska systeemi oli hyvä, ja se toimi. En ollut aiemmin nähnyt näin hyvin järjestettyjä kilpailuja. Kaikki oli selkeää, ja ohjeistuksista pidettiin tiukasti kiinni, Tomi Korpi kehui australialaisia.

Aappo katsoi kokonaisuutta nuoren miehen näkökulmasta:

– Se oli hauska reissu! Voittaminen oli kivaa, ja vapaa-aika oli mukavaa, hän myhäili ja muisteli trampoliinipuiston ja eläintarhan lisäksi hyvää ruokaa.

KASA-AMMUNNAN EM-kilpailut ja World Cup järjestetään kahden vuoden kuluttua Slovenian Ljubjanassa. Tomi Korpi on varma, että suomalaisia on kisoissa enemmän kuin nyt Brisbanessa. Hän haluaisi mukaan myös enemmän junioreita – niin Suomesta kuin kansainvälisestikin.

– Brisbanessa oli erittäin hienoa katsoa nuorten yhteispeliä ja ystävyyttä. Toivottavasti Aapon menestys osaltaan kannustaa muitakin nuoria aloittamaan ja jatkamaan ampumalajien parissa.

Sipoolaisessa kielikylpykoulussa opiskeleva Aappo pärjäsi hyvin kansainvälisessä porukassa. Isä-Tomin mukaan nuoren Aapon menestys herätti ihmetystä jopa lajin huippujen joukossa.

– Kun palaset loksahtavat kohdalleen, kaikki on mahdollista. Yksi menestyksemme ”salaisuus” oli tiivis tiimityö eli yhteishenki ja tiedon jakaminen. Kaikkia neuvotaan ja autetaan. Australia oli rankka ja ikimuistoinen kokemus sekä menestyksemme myötä huima osoitus siitä, että olemme tasollisesti nousseet maailman kärkikastiin. Haluamme kiittää meihin uskoneita ja meitä tukeneita ihmisiä. Erityisesti Lapuan suuntaan menee kiitokset. Ison pohjatyön tehneelle Jens Lågasille syvä kumarrus, hänen työnsä lajin parissa on kansainvälisesti merkittävää ja arvostettua.

Ammattivalmentaja ja edustusurheilija

Mirka Kyyrösellä on ollut ikimuistoinen vuosi.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Raamikas trap-ampuja palasi pitkän tauon jälkeen maailmancupeihin ja edusti Suomea ensimmäisen kerran kansainvälisissä arvokilpailuissa. Ikimuistoisen vuoden kruunasi isoon kouraan elokuussa ojennettu todistus valmentajan ammattitutkinnon suorittamisesta.

Mirka Kyyrönen, 45, esitteli myhäillen todistustaan Sipoon ampumaradalla juuri ennen Lonaton MM-kilpailuja. Koulumatka oli pitkä, sillä hän aloitti VAT:n suorittamisen vuonna 2008.

– Iso kiitos kuuluu Ampumaurheiluliiton **Timo Rautiolle** ja Vierumäen **Pia Pelkoselle**, Kyyrönen sanoi.

Kyyrösen lisäksi VAT:n ovat ampumaurheiluvalmentajista suorittaneet ainakin **Mikko Mattila** ja **Paula Viitasaari**. Sen ovat suorittaneet myös **Pekka Maunula** ja **Heikki Romppanen**, mutta he eivät ole vielä saaneet todistustaan. **Marko Leppä** ja **Matti Nummela** ovat suorittaneet valmentajan erikoisammattitutkinnon.

Mirka Kyyrönen kuvattuna EM-Mariborin vesisateessa. Hän on ampunut tänä vuonna ennätyksekseen 118.

MIRKA KYYRÖNEN aloitti ampumaurheilun kilpailumielessä 1997. Hän osallistui seuraavana vuonna SM-kilpailuihin ensimmäisen kerran ja harjoitteli yrittäjyytensä ohella ”sen minkä pystyi”. Vuonna 2001 hän teki automaattitrapin Suomen ennätyksen ja voitti henkilökohtaisen kultamitalin lisäksi SM-joukkuekultaa.

Kyyrönen osallistui ensimmäisen kerran trapin maailmancupiin 2003, ja kilpailu käytiin – kuinkas muuten – Italian Lonatossa. Eli samassa paikassa, jossa hän edusti Suomea ensimmäisen kerran MM-tasolla syyskuussa vuonna 2015.

Vuodesta 2003 ampumaurheilijan ura eteni nousujohteisesti, ja Kyyrönen nimettiin edustamaan Suomea maailmancupeissa seuraavinakin vuosina. Kunnes... Niin, kunnes tapahtui vakava loukkaantuminen, jonka takia Kyyrönen joutui käyttämään kyynärsauvoja kahdeksan kuukauden ajan.

– Kesti melkein viisi vuotta ennen kuin pystyin kävelemään kutakuinkin normaalisti. Kuntoutus jatkuu tavallaan vieläkin.

Kyyrönen panosti ampumaurheiluun paljon aina vuoteen 2008 asti. Sitten oli välivuosien aika. Vuonna 2012 hän alkoi taas keskittyä ampumaurheiluun vakavasti. Ja tänä vuonna Kyyrönen nimettiin jälleen Suomen maailmancup-joukkueeseen – kymmenen vuoden tauon jälkeen. Nimettiinpä hänet ensimmäisen kerran myös arvokisajoukkueeseen, sillä hän edusti Suomea ensin EM-Mariborissa heinäkuussa ja sitten syyskuussa MM-Lonatossa.

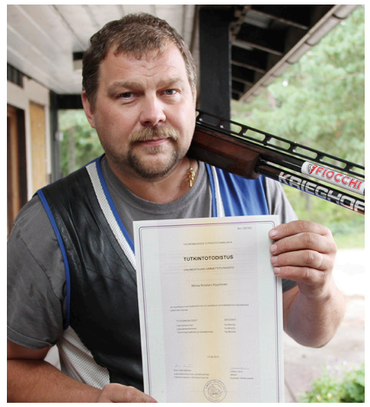

Mirka Kyyrönen esittelee Sipoon radalla VAT:n todistustaan.

ARVOKISOJEN VÄLISSÄ oli juhlallisuuksien aika, sillä Kyyrönen sai valmentajan ammattitutkinnon todistuksensa 13. elokuuta. On aika kuulla, mitä sanottavaa valmentaja-Kyyrösellä on. Paljon, ja viesti on selvä: hän ei ole tyytyväinen nykyiseen tilaan.

– Totta on, ettei minulla ole henkilökohtaista valmennettavaa. Meiltä puuttuu kotimaisia ammattivalmentajia. Valmentaa osaa periaatteessa kuka tahansa, mutta kun aletaan puhua isolla valmentamisesta, keskustelutaitoisia ei löydy kovin montaa.

Lajissa kuin lajissa valmentajien keskuudessa on paljon itseoppineita valmentajia, mutta he eivät Kyyrösen arvion mukaan saa ”välttämättä kaikkea tarvittavaa tietoa viemään urheilijan eteenpäin”.

– Urheilija kuitenkin etsii aina sen, joka vie häntä urallaan eteenpäin. Ampumaurheilijat menevät aivan liian usein ampumaan, kun heidän pitäisi mennä harjoittelemaan. Meiltä puuttuu valmentamisen kulttuuri, ja meillä raapaistaan vain pintaa monessa asiassa eikä mennä riittävän syvälle. Sohaisuja ja kritiikkiä tarvitaan.

Kyyrönen miettii myös harjoittelun määrää ja laatua.

– Usein on haettava laatua, vaikka toki määrääkin tarvitaan, jotta kestää rasituksen. Ammunnassakin tarvitaan määrää, jotta tietynlainen automaatio saadaan aikaiseksi. Määrätietoiseen harjoitteluun kuitenkin kuuluu muutakin kuin pelkkää ammuntaa, Kyyrönen linjaa.

KYYRÖNEN TIETÄÄ, että ampumaurheilun ja työn yhdistäminen ei ole aina helppoa. Hän laskee, kuinka paljon suomalaiselta haulikkoampujalta kuluu aikaa ja kuinka monta sarjaa pitää ampua päivässä, jos tämä ampuu kotimaassa esimerkiksi 15 000 laukausta vuodessa. Laskutoimitus päättyy viiteen sarjaan päivässä kuusi kertaa viikossa.

– Tämä vaatii sen, että urheilija todella harjoittelee laadukkaasti. Se on kova määrä. Mutta myös laatu on tärkeää. Jos oikeasti haluaa menestyä, laukauksia pitäisi olla vuodessa 25–30 000. Sen lisäksi pitäisi harjoitella muutenkin ja levätä. On siis haaste harjoitella ammattimaisesti.

– Miksi esimerkiksi telinevoimistelussa ja taitoluistelussa valmentaminen on helppoa? Näissä lajeissa tarvittava työmäärä ymmärretään hyvin. On toki totta, että näissä lajeissa urheilijan ”otollinen” aika on lyhyt toisin kuin haulikkoammunnassa, jossa ikä ei tule kovinkaan nopeasti vastaan. Ampumaurheilu on kuitenkin myös taitolaji.

– Urheilijan polulla pitäisi myös uskaltaa katkaista valmennussuhde nykyistä useammin, kun urheilija etenee urallaan tiettyyn pisteeseen. Asia muuttuu hivenen toiseksi, jos urheilija saa heti uransa alussa ammattiosaajan. Jos urheilija haluaa kehittyä mutta polkee paikallaan, valmentajaa pitää vaihtaa.

KYYRÖNEN PUHUU PALJON, kun hän pääsee vauhtiin. Olosuhteet eivät saa vaikuttaa suoritukseen, koska on vain haasteellisia olosuhteita, eikä mitään voi laittaa niiden ”piikkiin”. On pystyttävä ampumaan vaikka taivaalta sataisi pieniä vihreitä miehiä, hän sanoo.

Valmennuksen perusfaktat putoilevat nopeaan tahtiin. Mitä vahvempi fysiikka, sitä parempi psyyke. Huippu-urheilijasta ei välttämättä tule huippuvalmentajaa, ja urheilija tarvitsee aina valmentajan. Entinen huippu-urheilija voi tietää tekniikat ja muut, mutta valmentaminen on muutakin kuin tekniikkaa.

KYYRÖNEN ON SUORITTANUT tänä vuonna myös Kansainvälisen ampumaurheiluliiton ISSF:n D-kurssin. Joulukuussa hän osallistuu C-kurssille. Ampujana hän haluaa olympialaisiin, mutta mitä Kyyrönen tavoittelee valmentajana? Kenties töitä ampumaurheilun parista? Nykyään hän toimii työnjohtajana rakennusliike Constissa.

– Ehkä joskus. En tiedä tuleeko valmentamisesta päivätyö koskaan.

Haaveita ja visioita kuitenkin on. Yksi on se, että haulikkoammuntaa pitäisi tutkia nykyistä tarkemmin. Kyyrönen toivoo, että joku tekisi lajin biomekaniikasta gradunsa.

– Haluan, että asioita tutkittaisiin. Jos tulokset hyödyttävät urheilijoita, ne voidaan ottaa käyttöön. Mikä on vaadittava voimantuotto suorituksessa? Millaisia lajiominaisuuksia haulikossa tarvitaan? Mikä on energiantarve kisapäivän aikana, jotta ensimmäinen ja viimeinen laukaus olisivat yhtä helppoja?

Kysymyksiä, näkemyksiä ja vahvoja mielipiteitä riittää. Toiminnan miehenä Kyyrönen saattaa etsiä vastaukset kysymyksiinsä itse.

Team Uronen Precision

- Hannu Uronen, kapteeni
- Simo Partanen
- Visa Mahlamäki
- Kim Leppänen
- Jarkko Laukia
- Isto Hyyryläinen
- Anne Tammimäki
- Sammy Vahalinna
- Saara Vahalinna
- Marika Koskinen
- Pekka Pietikäinen

Tiimi korjasi pokaalit kotiin keväällä järjestetyssä Karkkila Pistol Matchissa. Kuvassa Anne Tammimäki, Hannu Uronen ja Simo Partanen.

Uronen Precision luo mahdollisuuksia

Team Uronen Precision on Hannu Urosen perustama practical-tiimi, johon kuuluu yksitoista suomalaista practical-ampujaa. Millaista on tiimin toiminta ja millaisen aseman se on saavuttanut practical-radoilla?

Teksti SIMO PARTANEN

Hannu Uronen sai 2000-luvun alussa idean perustaa oman practical-tiimin, joka loisi mahdollisuuksia motivoituneille ampujille kehittyä lajissaan kohti huippua. Vuonna 2009 Uronen muutti kolmeksi vuodeksi Yhdysvaltoihin, ja sieltä palatessaan hän alkoi todella rakentaa tiimiä ideansa mukaisesti valmiiksi.

Tiimin tueksi ja pohjaksi muodostui Urosen yritys, Lohjan Ase ja Osa, joka on Suomen johtavia practical-ammunnan erikoisliikkeitä. Kolmen Pohjois-Amerikassa asutun vuoden aikana Uronen oli luonut hyviä kauppasuhteita, joiden avulla tiimin toimintaan on saatu tukea myös ulkomailta.

SEURAAVAKSI URONEN alkoi kartoittaa ampujia, jotka olisivat halukkaita yhteistyöhön ja joiden motivaatio ja potentiaali olivat Urosen mielestä riittävällä tasolla. Tällaisia ampujia löytyikin nopeasti ja yhteistyö on jatkunut osan kanssa jo vuosien ajan. Uusia jäseniä tiimiin otetaan yhä, kunhan vain ”kysyntä ja tarjonta” kohtaavat.

– Tiimin lyhyen tähtäimen tavoitteena on löytää mahdollisia tulevaisuuden kykyjä ja auttaa heitä eteenpäin urallaan. Ampujan ei välttämättä tarvitse olla menestynyt tiimiin tullessaan, kunhan hänellä on määrätietoinen suunta eteenpäin, Uronen toteaa.

Tällä hetkellä tiimi koostuu yhdestätoista eri puolella Suomea asuvasta practical-ampujasta, jotka ovat erikoistuneet niin pistooli-, kivääri- kuin haulikkopracticaliinkin. Tiimi tukee ampujia takaamalla heille parhaat mahdolliset suhteet alan kärkeä edustavaan kalustoon, Uronen Precision -kivääreihin ja STI International -pistooleihin sekä antamalla merkittävää kustannusetua varusteiden ja lataustarvikkeiden hankinnassa ja aseiden huollossa.

Mutta kaikkea tiimin tuottamaa apua ei kuitenkaan mitata rahassa.

– Haluamme auttaa kaikkia myös kilpailuun valmistautumisessa, ampumatekniikoissa ja muissakin ongelmissa. Treenaamme melko paljon yhdessä ja löydämme usein ratkaisun asiaan kuin asiaan, kommentoi Uronen tiimin tarjoamia mahdollisuuksia.

TEAM URONEN PRECISION on Suomen practical-kartalla harvinainen valonpilkahdus. Vaikka laji on maassamme jyrkässä nousukiidossa, on järjestäytynyt harjoittelutoiminta vielä vähäistä.

Uronen Precisionin jäseneksi vuonna 2014 liittynyt **Saara Vahalinna** pitää tiimiin kuulumista ainutlaatuisena ja lähes korvaamattomana mahdollisuutena.

– Tiimi on auttanut minua urallani eteenpäin paljon. Uskon vilpittömästi, etten olisi kahdessa kaudessa päässyt näin pitkälle, jos en olisi saanut tätä joukkoa ympärilleni, kertoo Vahalinna, joka on yksi tiimin tuoreimmista jäsenistä.

Samanlaisia ajatuksia on myös pistooli-practicalin Open-divisioonan kaksinkertaisella Suomen mestarilla **Visa Mahlamäellä**.

– Tiimin jäsenyys on ollut minulle iso etu. Vuonna 2010 asetin tavoitteekseni Suomen mestaruuden ja kysyin Hannua projektini tukijaksi. Hän suostui, ja nyt tavoitteeni onkin täyttynyt, hymyilee Mahlamäki.

Molemmat ovat kuitenkin yhtä mieltä siitä, mitä tiimin toiminnassa voisi vielä kehittää.

– Yhteisiä harjoituksia ja kilpailumatkoja tulisi järjestää enemmän, tulee kuin yhdestä suusta.

URONEN PRECISIONIN jäsenet ovat menestyneet mainiosti niin kotimaisilla kuin kansainvälisilläkin kilpakentillä. Palkintokaappeihin on kertynyt lukuisia Suomen mestaruusmitaleita ja myös muutama Euroopan ja maailmanmestaruusmitali. Tiimin kapteenin unelmista monet ovat kuitenkin vielä täyttymättä. Tavoitteet voivat kuulostaa kovilta, mutta tiimin toimintaa tarkemmin tutkiessa täysin mahdollisia.

– Seuraavat unelmani ovat yleisen sarjan maailmanmestaruusmitali Uronen Precisionin ampujille niin pistooli- kuin kivääripracticalissakin, Uronen päättää, selvästi tietäen tavoitteiden olevan lähempänä realismia kuin moni uskookaan.

Ampumaharrastusfoorumin 10-vuotisseminaari: AMPUMAHARRASTUKSEN UUDET TUULET

PAIKKA: Katajanokan Kasino, Kenraalisali, Laivastokatu 1, 00160 Helsinki
AJANKOHTA: 16. lokakuuta 2015

10.00 Seminaarin avaus
Ampumaharrastusfoorumin puheenjohtaja Mikko Taussi
10.25 Olosuhteista käytäntöihin – ampumaharrastus, uhka vai rikkaus suomalaisessa yhteiskunnassa.
Ministeri Petteri Orpo, Sisäministeriö
10.45 Ampumaratalaki ja aselain uudet muutokset
Järjestöpäällikkö Teemu Simenius, Suomen Metsästäjäliitto
Professori Jorma Riissanen, Suomen Ampumaurheiluliitto

Lounas (omakustanteinen)

12.45 Aselupakäytäntöjen helpottaminen ja keventäminen
Poliisiylijohtaja Seppo Kolehmainen, Poliisihallitus
13.15 Aselupakäytännöt - kentän näkökulma
Päätoimittaja Jussi Peltola, Aselehti
13.45 Ampumaratojen ympäristöluvituksen uudet tuulet
Asiantuntija Tapio Hänninen, Ympäristötyöryhmä, Suomen Ampumaurheiluliitto
Rata-asiantuntija Lotta Jaakkola, Ampumaharrastusfoorumi
14.30 YSL – löytyykö tahtoa keventää byrokratiaa Ampumaratalain suuntaan
Hallitusneuvos Oili Rahnasto, Ympäristöministeriö
15.00 Seminaarin yhteenveto ja päätös

Seminaari on ilmainen. Seminaariin mahtuu 110 osanottajaa ilmoittautumisjärjestyksessä.
Ilmoittautumiset 9.10.2015 mennessä osoitteessa: **www.ampumaurheiluliitto.fi/olosuhteet/**

Pete Patruuna haluaa harjoitella ja kilpailla kanssasi

PETE PATRUUNAN älypuhelinohjelma jatkaa toimintaa tulevallakin kaudella. Uusissa Kultahippupasseissa 2015–2016 Pete Patruunan ohjelman käyttöohjeet löytyvät sivuilta 12–13.

Tällä kaudella ei tarvitse syöttää henkilökohtaista koodia vaan kirjautumiseksi kelpaa vapaavalintainen nimimerkki. Muutoin ohjelma pysyy samanlaisena kuin edellisellä kaudella.

Pete Patruuna -älypuhelinohjelman voi ladata ilmaiseksi sovelluskaupoista. Se toimii Android-, IOS- ja Windows 8x -puhelimissa. Ja mikä parasta, Pete Patruuna -ohjelma on ilmainen kaikille ampumaurheilua harrastaville.

Pete Patruuna -ohjelmalla voi harjoitella ammuntaa missä ja milloin tahansa. Sillä voi harjoitella oikeaa liipaisua ja erityisesti tähtäyskuvaa sekä tähtäimen säätöä, joka toimii samalla tavalla kuin oikeassakin ilmakiväärissä. Pete Patruunassa voi osallistua kilpailuihin ja verrata tuloksiaan muiden ampujien tuloksiin.

PETE PATRUUNACUP 2015–2016
Tulevalla kaudella järjestetään kaksi cup-tyyppistä kilpailua. Osallistuminen on vapaaehtoista ja maksutonta. Kilpailuihin voivat osallistua kaikki ampumaurheilua harrastavat ikään katsomatta.

Cup-kilpailussa palkitaan kuusi parasta, sekä arvotaan kolme tavarapalkintoa osanottajien kesken.

Cup-kilpailut järjestetään seuraavasti:
- **1. cup-kilpailu 5.10.–31.12.2015**
- **2. cup-kilpailu 1.1.–10.4.2016**

Pete Patruunacupin 2015–2016 säännöt, haastajat ja palkitsemiset löytyvät SAL:n netistä **www.ampumaurheiluliitto.fi** ja ampumaurheiluliiton facebookista.

TIMO RAUTIO

Iiris on uusi turvallisuustuote

ASELIIKE RANTANEN Humppilasta on aloittanut Uudessa-Seelannissa kehitetyn, asekohtaisen turvallisuustuotteen eli liriksen maahantuonnin.

Iiris on yksinkertainen ja älykäs infrapunalaite, joka havaitsee Iiris-lippikseen tai -liiviin sonnustautuneen metsästäjän, sienestäjän tai koiran jopa 200 merin päästä.

Tähtäimeen tai aseen piippuun kiinnitetty sensori antaa heti äänimerkin sekä vilkkuu punaista valoa kertoen aseen käyttäjälle yksinkertaisen viestin: älä laukaise asetta.

Suomen oloissa tehdyissä testeissä liiviin pukeutunut henkilö paljastui metsässä noin 150 metrin päästä – paljaalla silmällä ja optiikalla henkilöä ei näkynyt.

Tuoteperheeseen kuuluvat tällä hetkellä liivit ja lippikset oranssina ja camona sekä koiran liivi.

Lisätietoja: Aseliike Rantanen

Ryminällä maaliin asti!

Erkki Seikkula käveli radalla tutun määrätietoisin askelin ja katse tarkkaavaisena, kun ruutiaseiden EM-kilpailut olivat Mariborissa käynnissä. Olympiapaikkoja on vielä mahdollista saavuttaa eli ryminällä maaliin asti, hän kannusti. Kasa-ammunta, siluetti ja practical saavat Lapuan pomolta runsaasti kehuja.

Teksti & kuva LASSI PALO

"Kiilteys sikseen ja röyhkeyttä lisää. Terävämpää asennetta ja ammattimaisempaa otetta. Kansainväliset arvokilpailut ovat sen suuruusluokan tapahtumia, että urheilija osallistuu niihin vain voittaakseen.” Näin sanoi Lapuan myynti- ja markkinointipäällikkö **Erkki Seikkula** kaksi vuotta sitten Kroatian Osijekissa järjestettyjen ruutilajien EM-kilpailujen jälkeen.

Suomalaiset ampumaurheilijat saivat suorituksistaan välillä kipakkaakin palautetta eikä vain suorapuheiselta Seikkulalta. Myös hän on korostanut sitä, että asioista täytyy pystyä keskustelemaan niiden oikeilla nimillä. Jos arvokisoissa saavuttaa sijan ”30 ja jotain”, niin silloin ei ole onnistunut.

– Siitä täytyy sisuuntua, oppia ja päättää olla tekemättä vastaavaa suoritusta enää koskaan, Seikkula sanoi ja myönsi, että ”helppoa näin täältä takavasemmalta sanottuna”.

KAKSI VUOTTA MYÖHEMMIN oltiin Slovenian Mariborissa vastaavissa EM-kilpailuissa. Seikkula marssi radalla taas määrätietoisin askelin, ja katse oli tutun tarkkaavainen. Suomi voitti Mariborin EM-kilpailuissa viisi mitalia, joista neljä tuli liikkuvan maalin lajeista. Yksi tuli poikien skeetissä, kun **Eetu Kallioinen** tähtäsi hopeaa. Hän jatkoi huikeaa kauttaan syyskuussa Italian Lonatossa, missä hän sivusi maailmanennätystä ja oli voittamassa MM-joukkuehopeaa.

Pistooli- ja kiväärilajeissa ei menestystä herunut, mikä oli pettymys – epäilemättä myös Seikkulalle.

Mariborissa oli jaossa EM-mitalien lisäksi 21 olympiamaapaikkaa ensi vuonna Rio de Janeirossa järjestettäviin olympialaisiin. Suomella on edelleen kaksi paikkaa, kun trap-ampujat **Satu Mäkelä-Nummela** ja **Vesa Törnroos** saavuttivat ne toukokuussa Larnakan maailmancupissa.

– Hatunnosto Satulle ja Veskulle! Ampumaurheilun olympiapaikan metsästystä jo koko 2000-luvun ajan takavasemmalta seuranneena tiedän, että olympiapaikan lunastaminen ei ole ihan pikkujuttu. Homma vaatii valtavan määrän työtä, täydellistä sitoutumista sekä taistelua pienien marginaalien sisällä.

Miltä näyttävät mahdollisuudet saada niitä lisää?

– Mahdollisuuksia ja potentiaalisia paikan lunastajia on ehdottomasti olemassa vielä sekä kiväärissä että pistoolissa. Ei muuta kuin ryminällä maaliin saakka!

Eurooppalaisten viimeinen mahdollisuus on ensi helmikuussa Unkarin Györissä järjestettävissä ilma-aseiden EM-kilpailuissa. Jaossa on kolme paikkaa lajia kohden eli kaikkiaan kaksitoista paikkaa. Lajit ovat miesten ja naisten ilmapistooli ja ilmakivääri.

SEIKKULA TIETÄÄ, että kiväärissä ja pistoolissa kaikki jää nyt viimeisen kortin varaan.

– Toisaalta meille on nyt hienoa urheilun draamaa tarjolla. Urheilijat aistivat ja käsittelevät mielettömän määrän paineita ja odotuksia, heidän valmentajansa ja taustajoukkonsa elävät kiihkeitä aikoja sekä me – kylän miehet – saamme käydä keskustelua näistä asioista ja pitää kulttuurin oravanpyörän pyörimässä.

Värikkäästi puhuvan Seikkulan mukaan ”periaatteessa ei ole järkevää laskea alleen niin kauan kuin mahdollisuuksia on olemassa”. Hän sanookin olevansa satavarma, että meidän kärkinimemme painavat hommia täysillä olympiapaikkojen eteen, ja joku paikka sieltä vielä tulee.

Kärkinimistä mainittakoon maailmancupin finaalipaikkoja ja ilmakiväärin EM-pronssia vuonna 2013 ampunut **Juho Kurki**.

– Jos kuitenkin halutaan etukäteen miettiä sellaista skenaariota – eli tässä kohtaa lisätä vettä myllyyn, kasvattaa odotusarvoa ja paisuttaa urheilijoiden painetaakkaa – että Suomella ei olisi seuraavissa olympialaisissa edustusta kivääri- ja/tai pistooliammunnassa, niin… Kyllä kai kaikki me suomalaisen ampumaurheilun kuluttajat allekirjoitamme sen tosiasian, että meillä on iso pettymys käsissämme.

Seikkula sanoo, että vaikka olympialaisissa on edustettuna ampumaurheilun kirjosta vain pieni osa, niin tosiasia kuitenkin on se, että olympialaisten tarjoama positiivinen medianäkyvyys ja mahdollinen suomalainen menestys antavat neljän vuoden välein kaivatun piristysruiskeen koko suomalaiselle ampumaurheilulle sekä kasvattavat ampumaurheilun positiivista mielikuvaa, kirkastavat sen imagoa.

– Ei myöskään voi unohtaa sponsoreiden ja yhteistyökumppaneiden kiinnostuksen tason nousua sekä uusia tulijoita ja tekijöitä lajin pariin.

SUOMALAISIA HEMMOTELTIIN ampumaurheilijoiden menestyksellä olympialaisissa 2000–2008. Kun on hyvän makuun tottunut, Seikkula ei kaksi vuotta sitten nähnyt yhtään hyvää syytä sille, miksi tätä oletusarvoa olisi syytä laskea myöskään Rion osalta. Hän sanoi, että rimaa olisi syytä nostaa korkeammalle ja napata edustuspaikkoja enemmän kuin Suomella oli Lontoossa (neljä).

"Ei ole järkevää laskea alleen niin kauan kuin mahdollisuuksia on olemassa."

Lapuan tavoitteena on tukea ja auttaa suomalaisia ampumaurheilijoita menestymään kansainvälisissä kilpailuissa. Olympialaiset näyttelevät sitä kansanvälisen kilpailutoiminnan kruununjalokiveä, josta Lapua ”ehdottomasti” odottaa positiivista tuottoa tekemälleen monivuotiselle sijoitukselle.

Sellaiset lajit kuin kasa-ammunta, liikkuva maali, siluetti ja practical tarjoavat meille mitalien ja menestyksen lisäksi vuosittain myös suuria tunteita, Erkki Seikkula sanoo.

Kaksi vuotta sitten Seikkula ennusti, että Suomella on kolme kivääri-, kolme pistooli- ja kaksi haulikkoampujaa Riossa, josta kotiin tuodaan yksi kulta ja yksi himmeämpi mitali.

Olympiapaikkoja on nyt kaksi. Mitä ajattelet juuri nyt lisäpaikoista?

– Totta kai olen huolissani, mutta kuten edellä mainitsin, niin mahdollisuuksia on tasan tarkkaan niin kauan kuin on kisoja, joissa paikkoja on jaossa. Eli ei nyt aleta sotkimaan niitä housuja ennenaikaisesti.

KAKSI VUOTTA SITTEN Seikkula kehotti ja kannusti miettimään yleispätevänä ohjeena sitä, että jokaisen urheilijan tulisi lisätä omaa haluaan voittaa. Ei siis lähdetä tavoittelemaan karsinnasta selviämistä, finaalipaikkaa tai edes sitä olympiapaikkaa vaan lähdetään reilusti voittamaan.

Kun Seikkula seurasi paikan päällä Osijekin kisoja, hän ei ollut tyytyväinen suomalaisten suorituksiin kesän päätapahtumassa, koska vanhan ja hivenen kärjistetyn urheilufraasin mukaisesti vain voittajat muistetaan. Mitalisaalis ja menestyminen jäivät suomalaisten urheilijoiden osalta harmittavan ohueksi, hän pahoitteli.

Fiilis oli selvästi sama Mariborin tulikuumalla ampumaradalla, ja samaa fiilistä on ollut aistittavissa niin sanotun kentän keskusteluissa alkusyksyn aikana.

– En tiedä tarkasti urheilijoiden valmentautumista ja valmistautumista kisoihin, joten en varmaankaan ole ihan oikea henkilö kommentoimaan kovin syvällisesti sitä, onko jotain jäänyt tekemättä. Yleisellä tasolla voi sanoa, ettei tekemisen laatua ja varsinkin sen parantamista voi koskaan väheksyä. Oppia ja uusia tuulia kannattaa ammentaa oman toiminnan ulkopuolelta ja arvioida siitä parhaat asiat omaan harjoitteluun ja tekemiseen.

– Toisaalta ehkä se viimeinen juttu – se urheilijan aivoista lähtevä flow, tahto voittaa ja näyttää, tahto ottaa se olympiapaikka – odottaa vielä tuloaan sinne viimeisiin kisoihin, joissa olympiapaikka on mahdollista ottaa.

Seikkula kuitenkin tietää, että kausi on jo niin pitkällä, että toiminnan puitteiden kautta ei ole enää paljon tässä vaiheessa tehtävissä, joten rutistusta täytyy löytyä lähinnä urheilijasta itsestään, jota valmentaja vielä positiivisessa hengessä potkii persauksille.

USEIN ON PUHUTTU myös siitä, että huippu-urheilussa tarvitaan tietynlaista kusipäisyyttä – hyvän maun rajoissa tietysti. Seikkulankin mielestä suomalaiset ovat yleisesti ottaen lähtökohtaisesti vähän turhan kilttejä. Kisatilanteessa täytyisi uskaltaa olla rohkea ja röyhkeä, mitata ja osoittaa reilusti oma osaamistaso sekä ylittää se vaikka vähän kyynärpäätaktiikkaa muiden tavoin käyttäen.

Seikkula on myös todennut, että kansainväliset arvokilpailut ovat sen suuruusluokan tapahtumia, että urheilija osallistuu niihin vain voittaakseen. Urheilijan on myös ymmärrettävä, millainen koneisto taustalla pyörii, jotta hänen osallistumisensa kisoihin on ylipäätään toteutunut.

ENTÄ SITTEN OLYMPIALAISET kruununjalokivenä, miltä se nyt suomalaisten osalta näyttää?

– Olympialaiset ovat varmaankin kaikkien urheilijoiden se kruununjalokivi eli allekirjoittaneen oma mielipide ei voi sitä varmaankaan muuttaa suuntaan tai toiseen. Kuitenkin ne ovat ampumaurheilun lajivalikoiman suhteen hyvin rajallinen. Kaikkien muiden ei-olympialajien arvokisat täytyisi tavalla tai toisella saada nostettua kirkkaampiin valoihin.

Seikkula on sitä mieltä, että suomalaisen ampumaurheilun arvostukseen ja tunnettuuteen pitäisi saada lisää leveyttä.

– Meillä on olemassa maailmanluokan huippukavereita ja tuotamme uusia huippuampujia tasaisella syötöllä sellaisiin lajeihin kuin kasa-ammunta, liikkuva maali, siluetti ja practical. Nämä lajit tarjoavat meille mitalien ja menestyksen lisäksi vuosittain myös suuria tunteita laidasta laitaan.

SEIKKULA LASKESKELEE, että kuluneen kesän aikana edellä luetellut lajit ovat tuoneet ainakin neljä maailmanmestaruutta, pari maailmanennätystä, toistakymmentä EM-kultaa ja ison läjän himmeämpiä bräniköitä kansainvälisistä mestaruuskisoista.

– Näille järkyttävän koville tuloksille meidän täytyy nostaa hattua ja antaa niille niiden ansaitsema arvostus.

Entä mitä sanot suomalaisten maailmancup-menestyksestä (ISSF-lajit) tänä vuonna?

– Jos tässä yhteydessä puhutaan kivääri- ja pistoolilajeista, niin mielestäni kirkkain silmin voidaan asettaa vastakysymys: ”Onko suomalaisilla ollut menestystä kuluvana kautena?” Minun mielestäni se viimeinen rutistus – ryminä – on antanut odottaa itseään.

Tarvittaisiinko nyt jonkinlaista rytminvaihdosta, kun uusi olympiadi on taas pian alkamassa?

– En tiedä. Kuten vanhakansa on asian selkeästi tiivistänyt, niin täältä takavasemmalta on helppoa huudella ja arvostella, mutta sen takia tai siitä huolimatta minulta ei löydy avainta onneen ja menestykseen. Toimintaa ja valmennusta täytyy pystyä kehittämään, vaatimustasoa nostamaan, hakea jotain uusia juttua – benchmarkata muita ampujia, muuttaa pois totutusta, harjoitella laajemmin, nostaa tehoja, käyttää hyväksi muiden lajien menestystä, tuulettaa päätä…

– Eli onhan näitä, mutta tuskin yhtä oikeaa ja ratkaisevaa. Joka tapauksessa täytyy löytää se urheilijakohtaisesti oikea tapa valmentautua ja toimia, koska tällä tasolla ammutaan vain ja ainoastaan voitosta.

Haulikkoradalta leikkaussaliin

Päijät-Hämeen keskussairaalan leikkausyksikössä haastavaa kolmivuorotyötä ammatikseen harjoittava trap-ampuja Noora Antikainen saattaa todellakin suunnata aamupäivän treeneistä suoraan leikkaussaliin.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Noora Antikainen ottaa vieraansa vastaan Päijät-Hämeen keskussairaalan pääovella. Yhtä iloisesti kuin aina, mutta hänen olemuksensa on täysin erilainen kuin haulikkoradalla. Työasu kun on leikkausosaston tarkkojen normien mukainen.

Myös vieraan on pukeuduttava vastaavalla tavalla, koska valokuvat Urheilija arjessa -juttusarjaan on sovittu otettaviksi leikkaussalissa. Hetkeä myöhemmin Antikainen esittelee ”työmaataan”, jota arempi saattaa kavahtaa. Siellä on juuri päättynyt proteesileikkaus.

Noora Antikainen tunnetaan menestyneenä trap-ampujana, mutta mitä hän sitten tekee työkseen? Hän on ortopedinen hoitaja Päijät-Hämeen keskussairaalan keskusleikkausyksikössä. Koulutukseltaan hän on sairaanhoitaja (AMK).

– Olen ollut samassa yksikössä töissä vuodesta 2005 lähtien, mutta siitä ajasta olen ollut kaksi kertaa äitiyslomalla. Yksikkömme on aina auki, ja teen kolmivuorotyötä. Iltavuorot päättyvät puoli kymmeneltä ja yövuorot vartin yli seitsemän aamulla, Antikainen kertoo eikä ole lainkaan harmissaan, vaan päinvastoin: hän tykkää vuorotyöstä, koska se tuo joustavuutta arkeen.

– Kun tulen iltavuoroon, voin käydä aamupäivällä harjoittelemassa – edellyttäen, että lapsillani on hoitaja. Tosin nyt minulla alkaa olla omaakin aikaa, koska esikoiseni (6-vuotias) on esikoulussa ja nuorempi (1 vuosi ja 7 kuukautta) on perhepäivähoidossa.

ANTIKAINEN NAUTTII työstään, koska se on niin muuttuvaista, haastavaa ja ennalta-arvaamatonta. Tällä hän tarkoittaa sitä, että toiminta ei ole vain heistä kiinni, vaan myös siitä, mitä sairaalan ulkopuolella tapahtuu.

– Esimerkiksi kolarit, Antikainen täsmentää.

– Meillä on joka päivä potilaita, ja leikkauksia tehdään noin kymmenessä salissa. Harvinaista on, ettei tehtäviä riittäisi. Vaikka meillä olisi lista leikattavista, hätäleikkaukset tulevat aina väliin. Päivystyshenkilöstön pitää osata tehdä kaikkea murtumien hoitamisista pehmytpuolen leikkauksiin ja sektioihin, ja kaikissa tehtävissä pitää pärjätä. Päivävuoroissa olen pääsääntöisesti tekonivelleikkauksissa ja selkäleikkauksissa.

Antikainen pääsi sairaanhoitajakoulutuksensa harjoittelujaksolla Lahden kaupunginsairaalan leikkausosastolle oppimaan. Tämän jakson aikana vahvistui halu päästä työskentelemään leikkaussaliympäristöön. Muutama vuosi myöhemmin hän valmistui 10 viikkoa kestäneen työharjoittelun jälkeen joulukuussa 2004 ja aloitti työt nykyisessä virassaan tammikuussa 2005.

– Meillä on tosi kannustava ja mukava porukka täällä! Muita huippu-urheilijoita ei ole. Olen voinut järjestää harjoitus- ja kilpailumatkoja todella hyvin. Tämä on hyvä työpaikka, jossa suhtaudutaan ampumaurheiluun positiivisesti. Kiitos, mahtavat työkaverit ja esimiehet!

– Ampumaurheilu on minulle erittäin tärkeää, enkä haluaisi siitä luopua. Siksi saamani apu aviomieheltäni, äidiltäni ja appivanhemmiltani on ollut korvaamatonta. Ilman heitä tämä ”paletti” ei pyörisi. Se vaatii jokaiselta joustamista ja aikataulujen sumplimista. Käytän lomani ja vapaapäiväni harrastukseeni.

Antikainen on joskus miettinyt työskentelyä terveyskeskuksessa, joka sijaitsisi lähempänä kotia, mutta ajatus ei häntä oikein kiehdo. Se olisi liian erilaista nykyiseen verrattuna eli liian samanlaista, hän pohtii.

NOORA ANTIKAINEN on tyytyväinen siitä, että ampumaradat sijaitsevat lähellä. Hän hurauttaa työpaikaltaan Hälvälään kymmenessä minuutissa, eikä matka Orimattilaankaan kauan kestä. Koti sen sijaan sijaitsee hivenen kauempana työpaikasta, 45 kilometrin päässä Mallusjoella.

Orimattilan Seudun Urheiluampujia edustava Antikainen on voittanut kolme trapin Suomen mestaruutta, ja arvokisaedustuksia on ”jokunen”, kuten hän asian ilmaisee. Viimeksi hän edusti Suomea heinäkuussa Mariborin EM-kilpailuissa ja syyskuussa Lonaton MM-kisoissa, josta mukavana tuliaisena oli upea joukkuehopea. Samassa joukkueessa ampuivat **Satu Mäkelä-Nummela** ja **Marika Salmi**.

Vuonna 2004 Antikainen voitti kaksoistrapin maailmancupin. Hän paukutti ennätyksensä 71 viime vuonna Saksan Münchenissä.

– Siitä eteenpäin onkin tehtävä töitä paljon, hän naurahtaa.

– Olen kuitenkin yrittänyt tehdä kaiken niin maksimilla kuin mahdollista, niin hyvin kuin pystyn. Minulla on työ ja pienet lapset eli meneillään ovat elämäni ruuhkavuodet. Lapset kuitenkin kasvavat koko ajan, ja oma tekeminen ampumaurheilun parissa helpottuu. Ja onhan minulla vielä aikaa, sillä olen nyt 34-vuotias, hän hymyilee.

Antikainen myöntää, että jos se vain olisi mahdollista, hän haluaisi kokeilla miltä ammattimainen ampumaurheilu tuntuisi. Viime kevään hoitovapaalla ollessaan hän kävi neljä kertaa ulkomailla leireilemässä, ja niiden lisäksi tulivat vielä kisat päälle. Toukokuussa hän palasi takaisin töihin.

– Olen saanut nyt pidettyä parin vuoden ajan tulostasoni vakaana. Ammuin tänä vuonna Brnossa 70. Ei se paljosta ole kiinni – saada hilattua tulosta pykälää ylöspäin.

Noora Antikainen työpaikallaan Päijät-Hämeen keskussairaalassa.

Noora Antikainen edusti Suomea sekä EM- että MM-kisoissa tänä vuonna.

MITÄ ANTIKAINEN haluaa saavuttaa ampumaurheilijana? Lyhyesti todettuna: päästä olympialaisiin. Ovi ensi vuonna Rio de Janeirossa järjestettäviin olympialaisiin sulkeutui MM-Lonatossa, mutta kaikki on vielä auki Tokion suhteen. Kisat ovat siellä vuonna 2020.

– Olympialaiset ovat kerran neljässä vuodessa, ja ne ovat ainoat laatuaan. MM- ja EM-kisoja sekä maailmancupeja järjestetään koko ajan, mutta olympialaiset – ne ovat vain yksi kisa, jonne harva pääsee. Siellä ovat ne, jotka ovat paikan todella ansainneet, ja olympiapaikat jaetaan vain yhden vuoden aikana. Siksi olympialaiset ovat jokaisen urheilijan unelma, Antikainen sanoo.

Unelmansa saavuttaakseen kannattaa tehdä kaikkensa. Antikainen on osoittanut ruuhkavuosiensa keskellä pystyvänsä hyviin tuloksiin. Ura jatkuu varmasti nousujohteisena, ja ensimmäiset paikat Tokioon jaetaan jo kolmen vuoden kuluttua.

Myös toimittajan on pukeuduttava asianmukaisesti päästäkseen leikkaussaliin valokuvaamaan.

NOIN 20 KYSYMYSTÄ

VILLE HÄYRINEN:

"Työ, intohimo ja yhteishenki"

Teksti & kuvat LASSI PALO

Ville Häyrinen, 33, on toiminut Ampumaurheiluliiton liikkuvan maalin oto-lajivalmentajana vuodesta 2008. Työ vie leireineen ja matkoineen noin 50 vuorokautta vuodessa. Lisäksi tulevat suunnittelutyöt puhelimessa vietetty aika.

Joutsasta kotoisin oleva Häyrinen on asunut perheineen Heinolassa nyt noin kuuden vuoden ajan. Hän työskentelee lastentarhanopettajana, ja hänellä on SAL:n valmentajan tehtäviin sivutoimilupa Heinolan kaupungilta.

Häyrinen on entinen aktiiviampuja, Luhangan Ampujien kasvatti, joka lukion ja urheilukoulun jälkeen päätti keskittyä yhden vuoden ajan ampumiseen. Hän nousi vuonna 2003 aikuisten maajoukkueryhmään, mutta koska sen jälkeen ei kehitystä enää tapahtunut, hän lopetti kolme vuotta myöhemmin.

Häyrisen ennätykseksi jäi villikarjussa 590, joka oli nuorten Suomen ennätys siihen asti, kunnes **Tomi-Pekka Heikkilä** sen rikkoi. Ilmakivääreissä ennätykseksi jäi 576.

Ville Häyrinen sekä Heikki Lähdekorpi (vas.) ja Mika Kinisjärvi MM-Granadassa 2014.

"Ole rento, lepää, tee hauskoja asioita ja heitä läppää, niin olet henkisesti freesi, kun on paikka astua viivalle."

Ville Häyrinen

Tässä on mies liikkuvan maalin menestyksen takana. Liikkuvan maalin ampujat menestyvät Ville Häyrisen johdolla vuodesta toiseen.

1 Syksy on jo pitkällä, kun tätä juttua luetaan. Mitä kuuluu?
Ihan hyvää, kauden loppumisesta alkaa olla kuukausi, nyt saa valmentajakin vähän vetää henkeä, vaikkakin tulevan kauden suunnittelu on jo käynnissä. Juoksemaan olen kerennyt vähän enemmän ja vähän ampumaankin metsästyskautta silmälläpitäen.

2 Miten vedät yhteen liikkuvan maalin kauden? Menestystä tuli rutkasti tänäkin vuonna ilma-aseiden EM-kilpailuissa Arnhemissa ja ruutiaseiden EM-kilpailuissa Slovenian Mariborissa.
Kausi oli kahtiajakoinen. Aikuisten sarjan joukkuemenestys ei ollut ihan toivottua, mutta toisaalta Heikkilän Tomppa osoitti olevansa ihan Euroopan kärkeä, ja nuoret, erityisesti **Mika Kinisjärvi**, tekivät hurjaa jälkeä.

3 Kolmella sanalla: miksi Suomen liikkuvan maalin ampumaurheilijat menestyvät vuodesta toiseen?
Työ, intohimo, yhteishenki.

4 Sanoit haastettelussa kolme vuotta sitten, ettei tunkua lajivalmentajan pestillesi ole ja että tilanne on siinä mielessä "huonoissa kantimissa". Mitä mieltä olet nyt?
Ikävä kyllä en voi kommenttiani muuttaa. Ampumavalmennus ylipäätään on Suomessa hyvin kapeissa kantimissa.

5 Miten luonnehdit itseäsi valmentajana?
Vaativa, joskus kova ja kriittinen, myös itselle, mutta aina urheilijan puolella. Kuvittelen myös olevani pedagogi. Viisi junnujen maailmanmestaria – kai sitä jotain on pystynyt antamaan.

6 Liikkuva maali menetti olympiastatuksensa Ateenan olympialaisten jälkeen (2004). Tokiosta 2020 on puhuttu, mutta millaisena näet lajin mahdollisuuden palata olympialaisiin?
Olen varovaisen toiveikas, mutta toisaalta olympiastatus on nyt noussut vähän liian suureksi jutuksi. Liikkuvan maalin ammunta on jo sinällään hieno ja haastava ampumalaji, jonka parissa olen saanut viettää jo kaksikymmentä vuotta.

7 Entä millaisena näet lajin tulevaisuuden – niin Suomessa kuin muuallakin maailmassa – jos olympiastatusta ei tule?
Liikkuvan maalin ammunta ei Suomesta katoa niin kauan kuin meillä on metsästäjiä ja ampumataidostaan kiinnostuneita harrastajia, mutta kansainvälisesti loppu voi tulla. Ammunta ylipäätään on kuitenkin niin olympiavetoista useimmissa maissa. Yleisesti ottaen lajin tulevaisuudennäkymät ovat kohtuulliset. Tulostaso on pysynyt kovana, mitä muun muassa tuoreet joukkue ME:t osoittavat. Porukan määrä on pysynyt aika vakiona 2010 lähtien, mutta junnuja voisi lajin pariin tulla enemmän. Tämä on Suomessakin pian haasteena.

8 Leiki ennustajaa: kuinka monta ampumaurheilijaa Suomi saa Rio de Janeiron olympialaisiin 2016 (haulikko, kivääri ja pistooli)? Tähän mennessä maapaikkoja on kaksi (trapista).
Kisa on todella tiukkaa ja tulostaso on huima, mutta luotan vielä yhteen haulikkopaikkaan ja **Juho Kurkeen**. Siis neljä.

9 Ranskalaiset liikkuvan maalin ampujat ovat vierailleet usein Suomessa, ja suomalaiset ovat käyneet Ranskassa harjoittelemassa. Mitä sanot kansainvälisestä yhteistyöstä?
Se on tekemisen A ja O, jos aikoo tänä päivänä menestyä. Olisi hölmöä jättää kansainväliset kontaktiverkostot luomatta ja käyttämättä etenkin kun olosuhteiltaan esimerkiksi Ranska on meihin verrattuna valovuoden edellä. Samoin valmentajalle ajatustenvaihto ja kilpailijoiden tekemisen näkeminen ovat osa työssä kehittymistä. Myös Ruotsi, Tshekki ja tulevaisuudessa jopa Venäjä ovat potentiaalisia yhteistyökumppaneita.

10 Mitä kansainvälinen yhteistyö on konkreettisesti antanut sinulle valmentajana ja edelleen suomalaisille ampujille?
Urheilijat ovat päässeet harjoittelemaan moniin eri paikkoihin ja eri maajoukkueiden kanssa. On nähty muiden tekemistä ja voidaan olla varmoja siitä, että ollaan vähintään samalla viivalla harjoituksellisesti, jopa edellä, vaikka fasiliteetit ovat monessa maassa meitä edellä. Osaamisessa ja tekemisen tasossa olemme maailman kärkeä. Valmentajana kansainvälinen yhteistyö haastaa minua koko ajan kehittymään ja miettimään tekemistäni myös kriittisesti.

11 Miten muuten kehität itseäsi valmentajana?
Luen todella paljon urheilu- ja valmennuskirjallisuutta yli lajirajojen, kestävyysurheilusta kaunoluisteluun. Pyrin keskustelemaan jokaisen halukkaan kanssa urheiluharjoittelusta, vaihdan ajatuksia viikoittain muiden valmentajien, urheilijoiden ja toimijoiden kanssa. Kierrän kenttää ja koulutan ampujia ja valmentajia. Aina pitää olla korvat auki, mutta oleellisista on myös reflektio. Koetan joka päivä arvioida omaa tekemistäni kriittisesti ja vastata kysymyksiin miksi tein näin ja miten sen voisi tehdä paremmin.

12 Suomi on voittanut MM-kisojen mitalitilaston, arvokisamitaleja on tullut niin miehissä, pojissa kuin tytöissäkin, suomalaisille on kirjattu myös ME-tulos... Pystytkö mainitsemaan Top3-saavutusta valmentajauraltasi?
1. Heikkilän Tompan EM-pronssi 2015. Ensimmäinen aikuisten arvokisamitali omalle valmennettavalleni, ehkä ainoa hetki, kun tuli pieni tunnekuohu ja piti käydä pihalla huojentumassa. Takana oli kuitenkin yli kymmenen vuoden työ ja mitalistina poikani kummisetä. **2.** Poikien ME Moskovassa 2014. Ei-olympialajin taso on kuulemma pudonnut ja kilpailu on vähäisempää, mutta poikien tulos osoittaa muuta etenkin, kun samassa kisassa myös miesten ME meni uusiksi. Kyseessä vielä "vanhan" (1992–2004) olympialajin kisa, ja sainhan siitä ME-Koukin lempinimen. **3.** Kiniksen vuosi 2015: neljä EM-kultaa. Kun juniori ampuu kuin mies jokaisessa arvokisassa, on jälki hurjaa. Ison asian tästä tekee se, että Mika ei ole saanut tuloksiaan ilmaiseksi, vaan hurjan työnteon ja panostuksen kautta.

13 Olet sanonut: "Liikkuvan maalin porukan toiminta voi joskus näyttää kohellukselta ja pelleilyltä, mutta vakavuus on koko ajan taustalla. Ylikeskittymisellä ei saada mitään aikaiseksi. Siksi on osattava myös rentoutua." Kommenttisi.
Noinhan olen tainnut joskus sanoa. Koetin siinä kuvata keskittymisen ja rentoutumisen tärkeyttä ammunnan kaltaisessa henkisesti äärimmäisen vaativassa lajissa. Ole rento, lepää, tee hauskoja asioita ja heitä läppää, niin olet henkisesti freesi, kun on paikka astua viivalle. Tässä asiassa voi katsoa mallia vaikka vanha herra **Holmbergista**.

14 Miten luonnehdit suomalaisen ampumaurheilun tilaa?
Meillä on isoja haasteita. Uusien aikuishuippujen tekeminen ei ole helppoa, liian moni urheilija katoaa kuvioista aikuisuuden kynnyksellä tai jää polkeman paikalleen, eikä se ole yksin urheilijan vika. Valmennuksen ja liitonkin on kyettävä katsomaan toimintaansa kriittisesti tässä asiassa ja on uskallettava myös muuttaa kuvioita. Toinen asia on nuoriin panostaminen. Nuoret tarvitsevat paljon enemmän kansainvälisiä kisoja ja leirivuorokausia kuin mitä tällä hetkellä tarjotaan. Tarjoan liikkuvan maalin toimintamallia ja kehityspolkua kaikkien lajiryhmien käyttöön.

15 Rentoudut metsästämällä, lukemalla ja juoksemalla. Ovatko intohimosi tässä oikeassa järjestyksessä?
Riippuu vuodenajasta. Juoksu ja metsästys vaihtavat paikkaa noin puolivuosittain… ja ampumaurheilukin on jonkin sortin intohimo.

16 Sinulla on aina joku kirja kesken. Mikä tällä hetkellä?
Kurt Martti Walleniuksen Miesten meren sain juuri valmiiksi ja sitä ennen taisi olla Suomalaisen kestävyysjuoksun historia. Suosittelen molempia ihan jokaiselle. Kesken on myös Walleniuksen Vanhat kalajumalat.

17 Kolme vuotta sitten kerroit, että tavoitteesi on alittaa 800 metrin juoksussa 2.10. Mikä on tilanne nyt?
2.13 tällä kaudella, mutta lähellä ollaan. Viimeinen 200 metriä pitää vain jaksaa painaa samaan vauhtiin, niin tavoite täyttyy.

18 Onko sinulla jokin urheiluun liittyvä slogan tai filosofia, jota pyrit noudattamaan?
Saavuttaa voi vain kovan työn kautta. Se on ohjeeni urheilijoille. Yritän välttää tyytyväisyyttä ja pyrkiä kehittymään joka päivä niin valmennuksessa kuin päätyössäni kasvattajana.

19 Vielä kysymykset kahdelta maajoukkueampujalta: Suurin saavutuksesi urheilussa henkilökohtaisella tasolla?
Niitä on niin paljon, tai vähän, riippuu katsontakannasta. Mutta junnujen SM-kulta SE–tuloksella 2001 oli se hetki, kun tajusin, että voin tässä oikeasti pärjätä.
Ja toinen: Mikä on oikeaa voimaa?
Heh, heh, pojat ovat muistaneet! No vastataan sitten: kestävyys tietysti, vain Cooperin tuloksella on väliä.

20 Mikä auttaa valmentajaa jaksamaan?
Hirmuisen ymmärtävä perhe ja avovaimo, ei tätä muuten voisi tehdä.

Keskittymistä, fiilistä ja osumia

Ilmassa oli sopivasti jännitystä, tarkkaa keskittymistä ja runsaasti iloisia ilmeitä, kun ruutiaseiden Kultahippufinaalipäivästä nautittiin Isossakyrössä Lapinmäen ampumaurheilukeskuksessa.

Teksti & kuvat HEIDI LEHIKOINEN

Aurinkoinen sää suosi tapahtumaa, jossa nähtiin ennätykselliset 118 suoritusta 18 eri seuraa edustaneilta ampujilta.

Osumat napsahtelivat kohdilleen niin pistooli- kuin kivääriradallakin. Kankaanpään **Juha-Pekka Vähätalo** paukutteli niin tarkasti, että nappasi kultaa niin T10-pienoiskiväärissä kuin T12-pienoispistoolissakin.

– Olen ruutihipuissa toisen kerran. Kaikkia lajeja ammun, mutta pistooli on mieluisin. Ampumisen aloitin 5-vuotiaana, kun isä vei ampumakouluun, Juha-Pekka kertoi.

Hän on aktiivinen 10-vuotias, sillä lajivalikoimaan kuuluvat myös pesäpallo ja uinti.

Tavoitteita hän ei ole sen kummemmin vielä miettinyt, mutta kivaa ampumaurheilu kuulemma on.

KIVAA NÄYTTI OLEVAN myös Poikelan sisaruksilla, jotka olivat saapuneet vanhempiensa kanssa Sodankylästä. Pohjoisessa laadukasta nuorisotyötä tekevän Sodankylän Ampujien 9-vuotias **Oona Poikela** ja 11-vuotias **Arttu Poikela** olivat ruutiaseiden Kultahippufinaalissa ensimmäistä kertaa.

– Vähän jännitti, Arttu sanoi.

Sodankylästä Isoonkyröön ajelee 8–9 tuntia, mutta Arttu sanoi matkan sujuneen hyvin. Aika oli kulunut muun muassa nukkuessa. Vuoden lajia harrastanut poika tykkää lajista, mutta ehtii harrastaa muutakin:

– Jalkapallo, jääkiekko, yleisurheilu, hiihto, hän luettelee.

Pikkusisko Oona harrastaa tanssia, kuoroa, yleisurheilua ja hiihtoa.

– On saanut ampua, hän sanoi kivoimmaksi asiaksi Kultahipuissa.

Se oli mieluisaa muillekin. Kisasuoritusten jälkeen tai niiden välissä monet hakivat osumia paikalla olleella jousiammunnan esittelypisteellä, jonne oli ajoittain jonoakin.

LAPPAJÄRVEN AMPUJIA edustavalla Mäkelän perheellä pitää kiirettä ampumaurheilun parissa. Vanhemmat ja neljä lasta ovat kaikki aktiivisesti lajissa mukana.

– Perhe on jäänyt tähän koukkuun. Vielä kun vaimo saataisiin ampumaan, seurassa nuorisopäällikkönä toimiva **Marko Mäkelä** vitsaili seuratoiminnassa muuten tiiviisti mukana olevasta vaimostaan.

Kultahipuissa mukana oli kolme Mäkelää: **Miika**, **Veera** ja **Veeti**.

– Tämä on mukava tapahtuma, jossa on rento meininki. Myös konsepti on aika hyvä. Jos jotain kehittäisin, ehkä sitä, että muistettaisiin olla lasten ehdoilla eivätkä vanhemmat olisi niin kilpailuhenkisiä, Mäkelä sanoo.

Lappajärven Ampujia Mäkelä kuvaa ”vireäksi, toimivaksi seuraksi”. Mäkelän perheen innosta ja panostuksesta ei lajin kehitys ja nuorisotoiminta ainakaan jää kiinni.

LEPPOISASSA JA iloisessa tunnelmassa sujuneessa päivässä järjestävä seura Isonkyrön Metsästys- ja Ampumaseura voitti viidestä joukkuekilpailusta kolme. IMAS olikin kotikisoissaan selvästi suurin seura, sillä sen ampujille suorituksia kertyi 42. Pienoiskiväärillä T12-joukkuekilpailun vei Mikkelin Ampujat ja T14-joukkuekilpailun Kuusankosken Ampujat. Mikkelin Ampujat otti kaksi ensimmäistä sijaa T12-sarjassa pienoiskiväärillä, kun **Joel Palmgren** voitti ja **Otto Rahikainen** oli toinen. T14-sarjassa pienoiskiväärin voitti IMAS:n **Aleksi Kasi**, T14-sarjan pistoolissa puolestaan voiton vei IMAS:n **Laura Norolampi**.

Ensi vuonna ruutiaseiden Kultahippufinaalit järjestetään Siilinjärvellä.

Juha-Pekka Vähätalo ampui kultaa niin pistoolikuin kivääriradallakin.

Aleksi Kasi (keskellä) oli yksi Kultahippufinaalin voittajista.

Oona ja Arttu Poikela matkasivat Isonkyrön Kultahippufinaaliin Sodankylästä asti.

JOUSIAMMUNTAA

TUULETUKSIA

KESKITTYMISTÄ

Siluetille 19 EM-mitalia

Teksti MATTI ERKKILÄ
Kuva HANNA LEMPOLA

Jorma Juntunen voitti pienoispistoolin vakioase-lajin. Hänen spotterinsa (avustava tähystäjä) Rauno Ärväs sijoittui viidenneksi.

Siluettiampujien menestys oli tämän vuoden EM-kilpailuissa heinä–elokuussa jälleen hyvä. Kisapaikkana oli Ranskan Volmeranges Les mines. Odotukset olivat ehkä saavutuksia hieman suuremmat, mutta tyytyväisiä lajin harrastajat saavat olla.

Palkintorohmuna oli taas **Marko Nikko**, joka osui kuuteen mitaliin, säestäjänä oli toinen tuttu valtti, **Petri Savinainen**, neljällä mitalillaan. Kaksikko saavutti Suomen joukkueen 19 mitalista peräti kymmenen!

– Kivääriajeista ei olisi voinut juuri enempää odottaa kuin mitä saatiin. Pistoolipuolella menestyminen on vähästä kiinni, yksi laukaus ohi peruskilpailussa, niin olet ulkona mitalisijoilta, selvittää siluettijaoston jäsen ja aktiiviampuja **Hanna Lempola**.

Ensi vuoden MM-kisat järjestetään jälleen Etelä-Afrikassa. Sieltä löytyy järjestämishalukkuutta ja täysimittainen 500m ratakin. Suomalaisille kisamatka tulee valitettavan kalliiksi, kun kulut kutistavat pääasiassa lähtijöiden omaa kukkaroa.

Seuraavat EM-kilpailut järjestetään vuonna 2017 joko Suomessa tai Ranskassa. Kun hakijoita ei määräaikaan mennessä ollut, siluettijaosto jätti jälkikäteen anomuksen ja ilmoitti kisapaikaksi monille tutun Heinolan. Ranskakin on lopulta ilmaissut järjestämishalukkuutensa.

SILUETTIAMPUJIEN ILOKSI Lappeenrantaan on valmistunut hyvä 100m rata. Siellä voidaan ampua 22-kaliiperin kivääriin ja pistoolin sekä ratapistoolin lajeja. Radan valmistuminen on vilkastuttanut seudun siluettiammunnan harrastusta huomattavasti.

– Suomessa kilpailijain lukumäärässä ei ole tapahtunut muutosta. Kokonaismäärä on muutaman sadan luokkaa. Naisia ja nuoria on mukana vähänlaisesti. Vain Porissa on siluettinaisten lukumäärä ilahduttavasti kasvanut.

– Harrastajia, niin naisia, miehiä kuin nuoriakin saisi olla enemmän. Emme ole onnistuneet innostamaan heitä mukaan. Opastamme mielellämme lajista kiinnostuneet alkuun, kun meihin ollaan yhteydessä. Siluettia pidetään virheellisesti miesten lajina, Lempola oikoo vääriä käsityksiä. Maailmalla monissa maissa naisten ja nuorten osuus on huomattavasti suurempi kuin Suomessa.

Siluettiammunnassa naiset ja miehet kilpailevat yhdessä sarjassa. Se jaetaan ampujien taitotason mukaisesti muutamaan eri luokkaan (B, A, INT).

Lempola sanoo lajijaoston tehostaneen nuorisotoimintaa aloittamalla tänä vuonna ilma-aseilla SM-kilpailujen järjestämisen nuorille. Viime vuoden MM-kilpailuissa nuorten sarja oli koemielessä kisaohjelmassa.

– Lainsäädäntö vaikeuttaa siluettiammunnankin harrastuksen aloitusta. Lupakäytäntöä on kiristetty, Lempola kertoo.

Seuroilla ei ole omia aseita. Ilma-aseista voisi tulla pelastus. Sellaisten hankintaan ei tarvita lupaa, luodit ovat varsin edullisia ja aseet kestäviä.

Ruutiaseiden hankinta on vaikeata. Omia aseita ei mielellään myydä ja kilpailukäyttöön soveltuvia ei kaupan hyllyltä tahdo löytyä. Yhdysvalloissa niitä olisi kaupan, mutta sellaisen toimittaminen Suomeen on työläs juttu, ja edessä voi olla kahden vuoden jonotus!

HEINOLAN JA SIPOON radat ovat edelleen lajin pääkeskukset Suomessa. Heinolan rata on auki lähes päivittäin ja Sipoonkin monena päivänä viikossa. Porin ja Lappeenrannan radoilla on hyvä harjoitella pystyammuntaa. Vesivehmaan yksityisellä radalla järjestetään yhdet kilpailut vuosittain.

Aktiivisin toiminta on keskittynyt Heinolaan, Sipooseen, Poriin, Tampereelle, Lappeenrantaan ja Kajaaniin.

– Jos laji alkaa kiinnostaa, olkaa yhteydessä. Esittelemme mielellämme. Siluettiammuntakin opettaa keskittymään, se toimii myös mielen tyhjennysharjoituksena. Laji tarjoaa hyvän ystäväporukan, olemme suuri perhe. Arvokisoista poistumme kyynel silmässä – tapaamme vasta vuoden kuluttua. Tule kokemaan, Lempola innostaa.

Mitalit lajeittain:

ISOPISTOOLI:
Revolveri: 3) Rauno Ärväs
Joukkue: 2) Esko Lempola, Petri Savinainen, Rauno Ärväs

PIENOISPISTOOLI:
Vakioase seisten: 2) Petri Savinainen
Vakioase: 1) Jorma Juntunen
Revolveri: 3) Esko Lempola
Joukkue: 2) Petri Savinainen, Juha-Matti Saari, Rauno Ärväs,
Ratapistooli kiikarilla:
1) Petri Savinainen
Ratapistooli yhteistulos:
1) Petri Savinainen
Ratapistooli:
Joukkue: 2) Petri Savinainen, Esko Lempola, Juha-Matti Saari
Seisten yhteistulos: 1) Petri Savinainen

Seisten joukkue: 2) Petri Savinainen, Juha-Matti Saari, Unto Järvinen

PIENOISKIVÄÄRI:
Light: 1) Marko Nikko
Siluetti: 1) Marko Nikko
Yhteistulos: 1) Marko Nikko
Joukkue: 3) Marko Nikko, Seppo Semi, Jouni Siikamäki

ISOKIVÄÄRI:
Hunter: 1) Marko Nikko
Siluetti: 2) Marko Nikko
Yhteistulos: 1) Marko Nikko
Joukkue: 1) Marko Nikko, Seppo Semi, Unto Järvinen

Ville Korkea-aho on SAL:n nuorten ranking-tilastossa sporting-ammunnan ykkönen

Suomen joukkueen sporting-juniorit Teemu Saari, Ville Korkea-aho ja Riku Alkku pokkasivat MM-pronssia Virossa kesällä.

Sporting-junioreille MM-pronssia

Teksti & kuvat MATTI ERKKILÄ

Suomen nuoret sporting-ampujat ilahduttivat kesällä Virossa järjestetyissä MM-kilpailuissa sijoittumalla kolmanneksi. Joukkueessa ampuivat **Ville Korkea-aho**, **Teemu Saari** ja **Riku Alkku**. Korkea-aho sijoittui henkilökohtaisessa kilvassa 12:nneksi.

Sporting-lajeiksi Suomessa lasketaan Sporting, Compak Sporting, English Sporting, SportTrap, ABT ja DTL. Ne ovat SAL:n alaisia lajeja. Nuoren lajin säännöt on laadittu FITASC:n toimesta vuonna 1967. EM-kilpailut järjestettiin jo 1968 ja MM-kilpailujen järjestäminen alkoi 1979. (Lisätietoa: **www.fitasc.com**)

Suomessa on näissä haulikkolajeissa rekisteröitynä lähes 200 ampujaa. Tämän vuoden parhaita Sportingin saavutuksia olivat: MM Compak sporting, Viro: Juniorit 3) Suomi (Ville Korkea-aho, Teemu Saari, Riku Alkku. Open-sarjassa **Petri Palo** oli 9:s ja **Tero Rantonen** 13:s. Sportingin PM-kilpailuissa Oulussa napattiin useita mestaruuksia: Nordic Open: 1) **Jari Rajala**, naiset: 1) **Saija Hautaoja**, juniorit: 1) Ville Korkea-aho ja veteraanit: 1) **Rune Sundqvist**.

> Ville Korkea-ahosta odotetaan kansainvälisen tason ampujaa.

Saavutukset ovat hyvät, kun huomioidaan, että ranking-kilpailuissa on ollut eri sarjoissa yhteensä vain 184 ampujaa. Lajin harrastajia arvioidaan olevan moninkertainen määrä. Heitä voisi olla vielä paljon enemmänkin, sillä laji on metsästäjille erinomaista harjoittelua.

Kilpailuissa menestyvät suurten harrastajamäärien ansiosta Englannin, Ranskan, Italian ja Yhdysvaltain ampujat.

Compacissa ja Sportingissa järjestetään PM-, EM- ja MM-kilpailut vuosittain. Suomessa on järjestetty kahdet PM-kilpailut, SSG Sipoossa vuonna 2012 ja OMAS Oulussa tänä vuonna.

Ville Korkea-ahosta odotetaan kansainvälisen tason ampujaa. Se hän jo nuorten sarjassa onkin. SAL:n nuorten ranking-tilastossa hän on ykkönen ja kokonaistilastossakin aikuisten joukossa neljäntenä. Tässä on hänen tämän kauden parhaat saavutuksensa: Sportingin pohjoismaiden mestaruus ja kolmen lajin Suomen mestaruudet, Compak Sportingin MM-kisojen 12. sija ja joukkuekilpailun kolmas sija.

SPORTING-RATOJA ON Suomessa ainakin Sipoossa, Nokialla, Porissa, Pietarsaaressa ja Oulaisissa. Compak Sporting-ratoja on suurimpien seurojen ampumakeskuksissa ainakin yksi kappale.

– Ratoja, varsinkin täysimittaisia, tulisi Suomessa olla enemmän. Muutamia ratoja kehitetään aktiivisesti. HyMa Hyvinkäällä ja JSF Pietarsaaressa ovat tehneet isoja linjauksia ja kehittämispäätöksiä ratojensa ja toimintansa osalta, kehuu SAL:n haulikkojaostossa Sporting-lajeja edustava **Juha Kytömaa**.

Häntä huolestuttaa yleinen ampuma- ja ampumaratatoiminnan kehittämistä haittaava poliittisten päättäjien asenne valtakunta- ja kuntatasolla, samoin lupapolitiikka ja rahallisten resurssien rajallisuus.

Löytyy toki ilonaihekin.

– Vuonna 2013 käynnistetty Sporting-lajien juniorivalmennustoiminta etenee hyvin. Mukana on ollut kahdeksan nuorta ampumaurheilijaa. Virolainen **Anti Järvelaid** valmentaa nuoria myös ensi vuonna. Juniorijoukkue toi hienosti joukkuepronssia Virosta Compakin MM-kisoista.

– Hyvänä nuorisotoiminnan esimerkkinä on torniolainen TorSa. Seuran ampumakoulussa on käytettävissä simulaattori.

Ensi vuoden tärkeimmät kilpailut ovat Sportingin ja Compak Sportingin EM- ja MM-kilpailut sekä tietysti kolmet SM-kisat (Sp, CSp ja Esp). Lisäksi English Sportingissa järjestetään MM-kilpailut.

”Toimelias, tiivis ja talkoo henkinen”

Näin luonnehtivat 50-vuotiasta seuraansa Luhangan Ampujia puheenjohtaja Antti Pahalahti ja sihteeri Noora Leppäketo.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Noora Leppäkedolla ja Antti Pahalahdella riittää tekemistä seuransa johtotehtävissä.

Luhangan Ampujien rata sijaitsee aivan ohi kulkevan tien vieressä. Rata-alue on tiivis ja viihtyisä, toimiva. LuhA:n perustamiskokous pidettiin joulukuussa 1964. Alussa ammuttiin vain kivääri- ja pistoolilajeja, ja villikarjurata valmistui 1978. Vuosituhannen alussa LuhA lunasti paikallisen metsästysseuran metsästyshaulikkoradan itselleen.

LuhA kuuluu Ampumaurheiluliiton Keski-Suomen alueeseen, ja se toimii pääasiassa Luhangan ja Joutsan kunnissa, mutta jäseniä on eri puolilta Suomea. Seuraan kuuluu noin 180 jäsentä, joista suurin osa on miehiä ja yli 20-vuotiaita. Seuran sihteerin **Noora Leppäkedon** mukaan junioreita on pari kymmentä.

– Jäsenmäärä on pysynyt melko vakiona viime vuosina. Kun sanotaan, että meillä on jäseniä ympäri Suomea, sillä tarkoitetaan sitä, että mökkiläiset haluavat käydä kesällä harjoittelemassa, Leppäketo täsmentää.

Puheenjohtaja **Antti Pahalahti** toivoo, että nuoret osallistuisivat enemmän seuran toimintaan.

– On meillä ollut ampumaurheilukouluja, mutta pitää vain miettiä, miten niissä käyneet nuoret saadaan jäämään toimintaan mukaan. Käydään muttei jäädä, Pahalahti tiivistää.

– Toinen iso asia on ampumaharrastuksen turvaaminen alueellamme.

LUHA JUHLI 50-VUOTISTA taivaltaan 22.11.2014 pidetyssä juhlassa. Samassa tilaisuudessa julkaistiin seuran historiikki, jonka ahersi **Risto Hänninen**.

Pahalahti toteaa esipuheessaan, että LuhA on ”pienen seutukunnan melkoinen voimanponnistus, joka on syntynyt valtavalla työmäärällä ja omistautumisella ampumaurheilun hyväksi”.

"LuhA on monen ihmisen työn tulos, joillekin se on ollut, voisi jopa sanoa, elämäntyö. On vaikea kuvitella, millainen urakka on ollut liki 40 vuotta sihteerinä toimineella **Pekka Olkkosella**. - - **Weijo**-suvun merkitys on seuralle ehkä vielä suurempi, sillä kuka ties, ilman heitä seuraa olisi ei olisi koskaan edes perustettu", Pahalahti kirjoittaa.

Eero Sievänen oli saapunut LuhA:n majalle lapsenlapsensa Loviisan kanssa. – Ampumaurheilu on kivaa, tyttö iloitsi.

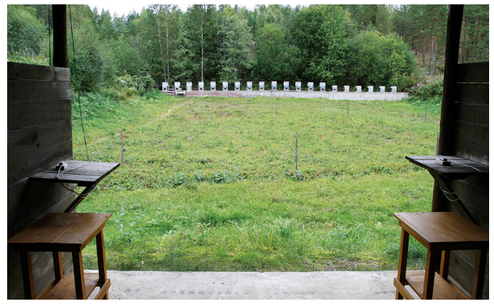

LuhA:n logon on tehnyt Eero Sievänen vuosikymmeniä sitten.

Seuran lippulaiva on Heinäkuun kisat, jotka on järjestetty jo 41 kertaa. Viime vuoden juhlakisassa tarjoiltiin osanottajien iloksi kakkua. Pahalahti ja Leppäketo ovat erityisen tyytyväisiä siihen, että Heinäkuun kisat vedetään onnistuneesti läpi vuosi toisensa jälkeen. Kolmipäiväisessä kisassa oli viime kesänä 200 suoritusta.

– Melko pienellä porukalla saadaan aikaiseksi hyvät kisat. Talkooväkeä on aina löytynyt. On kiva nähdä, että kisat ovat monille jo perinne. Ihmiset tykkäävät käydä. Tiettävästi on muutama ampumaurheilija, joka on osallistunut kisoihin joka vuosi.

Heinäkuun kisat on järjestetty jo 41 kertaa.

Kisat ovat perinne myös Leppäkedolle, joka nykyään vetää kalenteriinsa viivan aina heinäkuun kohdalle.

– Olen toiminut sihteerinä vuodesta 2011, ja teen tätä työtä mielelläni. Tekeminen on helpottunut ajan myötä, kun olen oppinut vuosirytmin. Osaan ennakoida tilanteita, mutta toki tämä on välillä haastavaa, koska selvitettäviä asioita on koko ajan, kyselyjä ja yhteydenottoja.

LUHA:N AMPUMARATA sijaitsee Luhangan Laidonkankaalla. Siellä on 20-paikkainen 50m rata .22 cal. aseille, 25m pistoolirata, villikarjurata, yksitorninen metsästyshaulikkorata sekä 100m ja 150m kivääririrata.

Talvisin ammutaan ilma-aseilla Luhangassa Tammijärjen koulun punttisalissa ja Joutsassa Pohvirinteen koulun punttisalissa.

Pahalahden mukaan luhalaiset ovat rataansa tyytyväisiä, mutta toki kehitettävääkin on. Kuten puheenjohtaja sanoo, ”pientä laittamista on aina”. Yksi esimerkki on kivääriradan taululaitteiden kunnostaminen.

– Ei sen isompaa, Pahalahti toteaa maltilliseen tyyliinsä.

– On toki ajatuksia, joiden mukaan tuohon monttuun tehtäisiin practical-rata, jos innokkaita tekijöitä ja käyttäjiä löytyy. Kiinnostusta tuntuu juuri nyt olevan. Pääasia on, ettemme junnaa paikoillamme.

Pahalahti on toiminut puheenjohtajana kymmenen vuoden ajan. Hän on aktiivinen pistooliampuja, jonka parhaisiin saavutuksiin kuuluu ilmapistoolin finaalipaikka viime maaliskuussa Turussa järjestetyissä SM-kilpailuissa. Hänen ennätyksensä ilmapistoolissa on 569. Leppäketo puolestaan on voittanut tyttöjen ilmakiväärin Suomen mestaruuden 2009.

Suomen mestaruuden ovat LuhA:ssa voittaneet myös **Helvi Leppämäki** 1970- ja 80-luvuilla naisten pistoolilajeissa, **Hilkka Järvinen** naisten ja tyttöjen kiväärissä sekä **Ville Häyrinen** liikkuvan maalin lajeissa nuorissa kahdesti 2001 ja miehissä 2010.

Milloin nähdään seuraava luhalainen ampumaurheilun Suomen mestari, sitä Pahalahti ja Leppäketo eivät ala ennustaa.

LUHA:N VIRALLISIA LAJEJA ovat kivääri-, pistooli-, riistamaali- ja haulikkoammunta sekä nykyaikainen kolmiottelu ja ampumahiihto. Tekemistä siis on, mutta Pahalahti ja Leppäketo eivät koe, että jaksaminen seuran johtotehtävissä olisi ollut missään vaiheessa koetuksella. Onnistunut tehtävien jakaminen on ollut yksi jaksamista auttava tekijä.

Ajankäyttö sen sijaan on nykyään niin tiivistä, ettei omaan ampumaurheiluun jää paljon aikaa. Pahalahdella on tänä vuonna takanaan enemmän kisoja kuin harjoituksia, ja kun Leppäkedolta kysyy, onko hän mukana seuraavissa ilma-aseiden SM-kisoissa, hän vastaa "katsotaan", ja hymyilee.

Pahalahdella työ ja perhe vievät LuhA:n lisäksi kaiken ajan. Seuran asiat tulevat esille ”sykleittäin”. Heinäkuun kisat he tietävät vallan hyvin, ja perinteiden mukaisesti kevät ja syksy ovat seuroissa kiireistä aikaa.

Pahalahti ja Leppäketo jatkanevat tehtävissään myös ensi vuonna, koska innokkaita vastaehdokkaita ei ole.

– Ei se huonoa tekisi, jos joku innokas löytyisi, Pahalahti naurahtaa.

LUHA:N MAJALLA OLI haastatteluhetkellä paikalla aktiivinen perhe. Seuran pitkäaikainen jäsen **Eero Sievänen** toi paikalle lapsenlapsensa **Loviisan**, joka on kahdeksanvuotias innokas ampumaurheilija. Takana on jo kaksi vuotta lajin parissa.

Sievästen mukaan ampumaurheilu on hyvä harrastus, koska siinä keskitytään ja ollaan ihan hiljaa.

– Se on lapselle kivaa myös siksi, että hän saa heti palautteen tekemisestään.

Jatkuvuutta siis on. Kuten Pahalahti on todennut, seuran toimintavuosiin on mahtunut monta hienoa tapahtumaa ja hetkeä.

– Tehdään niitä lisää!

A-HA on nousukiidossa

A-HA

Ala-Hämeen Ampujien seurajohto ei kainostele sitä sanoa: seuran osaaminen on haulikkoammunnassa ja vielä niin, että skeet on sen ykköslaji.

Teksti & kuvat LASSI PALO

A-HA:n nokkamiehet Timo Suni ja Tero Kallioinen iloitsevat seuransa kovasta tasosta.

Ala-Hämeen Ampujien puheenjohtaja **Timo Suni** ja varapuheenjohtaja **Tero Kallioinen** istuvat Lopen ampumaradan komeassa paviljongissa. Kahvi maistuu syyskuun alun arki-iltapäivänä. Aurinkoisella radalla on juuri nyt hiljaista, kaksikon puhe soljuu mukavasti eteenpäin.

Suni ja Kallioinen ovat palavasti innostuneita pienen, 74-jäsenisen seuransa toiminnasta; sen kuulee puheesta ja näkee miesten silmistä.

A-HA on perustettu vuonna 2004, ja sen kotikunta on Loppi. Sen tarkoituksena on palvella alueen nykyisiä ja tulevia harrastajia sekä luoda kilpa-ampujille mahdollisuus edustaa oman alueensa seuraa kilpailuissa.

A-HA:n kilpailutoiminta painottuu haulikkoammuntaan. Suni ja Kallioinen myöntävätkin, että seuran osaaminen on siinä. Ja haulikkolajeista ykkönen on ehdottomasti skeet. Seurasta ovat nousseet edustustehtäviin ja ampumaurheiluväen tietoisuuteen sellaiset nuorukaiset kuin **Eetu Kallioinen**, **Timi** ja **Janne Vallioniemi** sekä **Kurjen** perheen **Eemeli** ja **Kaisa**. Toistaiseksi kovimmat saavutukset on Kallioisella, joka nappasi heinäkuussa Mariborin EM-kisoissa skeetissä poikien EM-hopeaa ja Lonaton MM-kisoissa sivusi ME:tä ja voitti joukkuehopeaa Timi Vallioniemen kanssa.

– Taso on niin kova, että perustimme valintaraadin valitsemaan seuran vuoden parhaita. Vuodesta 2012 lähtien parhaan urheilijan titteliin on vaadittu SM-mitali, ja nyt pöydässä on ME-tulos, Suni toteaa.

– Meillä on hyvä nousukiito. Eetun mitalijuhliin tuli kunnan johtoakin paikalle, eikä meidän enää tarvitse tyrkyttää juttuja lehtiin. Tiedotusvälineet noteeraavat nyt meidät, Kallioinen jatkaa.

LOPEN RATAA hallinnoi Lopen ampumaratayhdistys, johon kuuluvat A-HA:n lisäksi Lopen reserviläiset, Lopen reservinupseerit ja Lopen riistanhoitoyhdistys. Rata sijaitsee Topenon kylässä kantatie 54:n eteläpuolella. Haulikkoampujia varten siellä on kolme skeet- ja kaksi trap-rataa sekä compak-rata. Radalla alettiin ampua haulikolla vuonna 1998.

– Se sijaitsi aikaisemmin Lopen kirkonkylän keskellä, mutta kun asutus tuli lähelle, alettiin radalle hakea uutta paikkaa, Suni kertoo.

– Radan käyttö on melkein ympärivuotista. Siellä ammutaan joulukuussa niin kauan kuin valoa on, ja loppiaisena taas aloitetaan. Haulikkomiehet ja -pojat treenaavat yhdentoista kuukauden ajan tavalla tai toisella, Kallioinen sanoo.

A-HA:n tilanne on radan suhteen hyvä, sillä se on vuokrattu ampumarata-yhdistykselle, ja sopimus on voimassa vuoteen 2065 asti. Suni ja Kallioinen eivät tästä huolimatta ole täysin levollisia, vaan miettivät kuinka radan kanssa lopulta ja oikeasti käy. He kun ovat nähneet monien muiden tavoin ratojen sulkemisia.

– Meille vakuutetaan, että rata säilyy. Lopen kunta on hyvin ampumaurheilun harrastajien takana, siinä ei ole moitteen sijaa, Suni sanoo.

> A-HA:ssa satsataan enemmän laatuun kuin määrään, ja jokaisen pitää kantaa kortensa kekoon seuran hyväksi.

A-HA vastaa radan haulikkotoiminnasta. Siellä ammutaan noin 250 000 kiekkoa vuodessa. Aktiiveilla on radalle omat avaimet. Lopella pidettiin skeetin SM-kilpailut vuonna 2013.

A-HA EI HALUA kasvattaa jäsenmääräänsä vain määrän takia. Se haluaa, että sen jäsenet ovat aktiivisia kilpa-ampujia, joille taataan hyvät harjoitusolosuhteet. Sunin mukaan jäsenmäärää kasvatetaan sitä mukaa, kun he saavat tervettä harrastuspohjaa. Tiivistäen: A-HA:ssa satsataan enemmän laatuun kuin määrään, ja jokaisen pitää kantaa kortensa kekoon seuran hyväksi.

A-HA:n historia on lyhyesti se, että pieni joukko aktiiviyhdistyshenkilöitä ja ampujia halusi helpottaa harrastuksen edistämistä alueella, jossa oli rata, ja perustaa Ampumaurheiluliiton alaisen ampumaseuran, jonka toiminta perustuu vain ammuntaharrastukseen.

– Lopen ampumaradan mainiot harrastusmahdollisuudet siivittivät yhdistyksen perustamiseen, ja kysyntä tällaiselle ampumaseuralle oli selkeä.

A-HA:n taloudesta Suni toteaa sen verran, ”ettei velkaa ole, mutta seura elää kädestä suuhun”, eikä pohjakiviä kuulemma kosketella. A-HA huomioi urheilijoidensa menestyksen maksamalla näille menestysbonuksia. Kallioinen naurahtaakin, että on parempi, ettei niitä edes laske. Niinhän se on, menestyksestä pitää nauttia!

Lonaton MM-kisoissakin vastikään pärjännyt Timi Vallioniemi on A-HA:n kasvatteja.

SUNI ON OLLUT A-HA:ssa vuodesta 2005 lähtien. Hän on ollut puheenjohtajana nyt viiden vuoden ajan. Kallioinen otti varapuheenjohtajan tehtävät vastaan viime vuonna.

– Kovin monesta seurasta ei löydy yhtä hyvää ”tykkiä” kuin Timo on. Hän todella hoitaa hommansa, eikä saa vapautusta tehtävästään tulevassakaan kokouksessa, Kallioinen kehuu puheenjohtajaa, joka on toiminut aiemmin myös KAMS:n johtotehtävissä. Suni on ollut eläkkeellä vuodesta 2012.

– Siltä se nyt näyttää, Suni kuittaa Kallioisen kommentin jatkokaudestaan.

Kallioinen on aktiivinen skeet-ampuja. Ampumavuosia on takana nyt kymmenen. Kun hän oli ostanut itselleen ”kunnon haulikon”, hän osallistui SM-kisoihin.

– Niiden jälkeen menin Lopelle paahtamaan skeetiä. Minun piti harrastaa vain vähän, mutta nyt laji on vienyt miehen, Kallioinen nauraa.

Eetu on tietysti kulkenut isänsä jalanjälkiä:

– Hän seurasi kiekkoa leikkipyssyllään ennen kuin alkoi oikeasti ampua. Hyvin on poika osunut.

Entä sitten puheenjohtajakaksikon vastaus seurajuttujen perinteiseen kysymykseen, joka on: millä kolmella adjektiivilla luonnehditte seuraanne? Suni ja Kallioinen eivät olleet varautuneet kysymykseen toisin kuin joidenkin seurojen edustajat. He miettivät pitkään ennen kuin vastasivat:

– Motivoitunut, aktiivinen ja talkoohenkinen.

MITÄ SUNI JA KALLIOINEN sitten kehittäisivät seurassaan ja mihin he ovat tyytyväisiä? Aloitetaan jälkimmäisestä:

– Rata- ja harjoitusolosuhteisiin sekä hyviin ampuma-aikoihin.

Kehittämistä olisi siinä, että kaikki jäsenet eivät kaikesta huolimatta ole ”ihan täysillä” toiminnassa mukana. Toiveissa on tietysti myös tulevaisuuden turvaaminen. Junioreiden tilanne on juuri nyt hyvä, mutta vähitellen hekin varttuvat kohti aikuisikää.

Suni on tyytyväinen myös siihen, että Lopen keskuskoulun liikunnanopettajalta tuli haastattelun jälkeen tieto, että koulu oli valmis kokoamaan ensimmäisen ryhmän ampumaradalle tutustumaan ampumaurheiluun sekä kokeilemaan käytännössä ammuntaa. Ensimmäisen ryhmän koko oli kymmenen henkilöä. Radalle mentiin syyskuun alussa.

– Toteutimme tutustumistapahtuman yhdessä Lopen riistanhoitoyhdistyksen kanssa, joten hirviammuntaakin oli mahdollista päästä kokeilemaan. Mikäli tarvetta ilmenee toiselle ryhmälle, annamme sille myös tutustumismahdollisuuden vielä tänä syksynä.

Ensi kevään suunnitelmissa on järjestää koululla ampumaurheilua esittelevä tilaisuus.

– Olemme saaneet tämän syksyn aikana kaksi uutta junioria seuraan. Juniorikoulumme on poikinut sen menestyksen, jonka olemme viime aikoina saavuttaneet. Toki taustalla on myös lahjakkuutta. Systemaattisen harjoittelun ansiosta Eetusta on tullut aikamoinen kaveri jo nyt. Timi ja Janne ovat syttyneet vähän myöhemmin.

A-HA:n viime vuoden toimintakertomuksessa todetaan, että ”mikä ilahduttavinta, junioriampujien kehitys jatkuu nousu-uralla, mistä kertovat kauden aikana saavutetut tulokset”.

Samaa lausetta voi käyttää myös tämän vuoden yhteenvedossa. Ja koska toimenpiteisiin on jo ryhdytty, varmasti myös tulevinakin vuosina.

ASE-ESITTELY

FAS 6004

– edullinen puristeilmapistooli

Takavuosien tunnettu pistoolibrändi FAS on palannut. Nyt merkkiä valmistaa niin ikään italialainen Chiappa Firearms.

Teksti & kuvat PEKKA SUURONEN

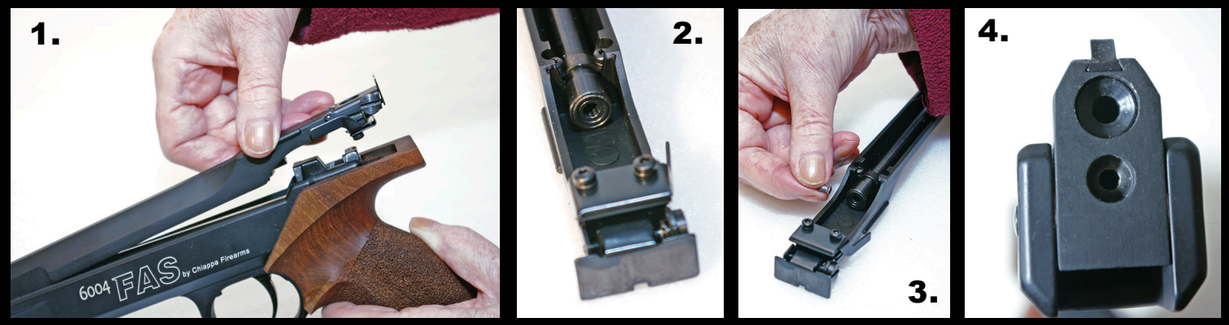

Vuonna 1972 italialainen industrialisti **Massimo Mencarelli** perusti Milanoon yrityksen nimeltä Fabbrica Armi Sportive (FAS). Ensimmäinen tuote oli 22 LR vakiopistooli nimeltä Domino 602. Yleisesti puhuttiin FAS Dominosta tai joskus IGI Dominosta. Se sai hyvän vastaanoton ampujien keskuudessa.

Vuonna 1992 Mencarellin poika **Raffaele Mencarelli** tuli mukaan yritykseen. Isänsä kanssa he kehittivät 22-pistoolista parannetun version FAS SP607 ja lisäksi puristeilmapistoolin AP609. Myöhemmin valikoimaa täydennettiin uudempien lajien bench rest- ja field target -kivääreillä.

Raffaele keskitti energiansa perustamaansa maahantuonti-, vienti- ja tukkuliike Domino Guns Import & Export S.r.l.:ään. Sillä oli ja on useita merkittäviä alan edustuksia Saksasta ja Britanniasta sekä myös suomalainen Kurt Thune.

Massimo Mencarelli kuoli vuonna 2013. Raffaele Mencarelli päätti olla jatkamatta FAS:in valmistusta ja palkkasi tunnetun italialaisen Chiappa Firearmsin (perustettu 1958) tekemään FAS-pistooleita sopimusvalmistajana. Domino hoitaisi jakelun.

Laukku on asiallinen, mutta mukana tuleva varustus on niukka.

FAS 6004 ON puristeilmapistooli. Jokaista laukausta varten on puristettava tarvittava paine pistoolin painekammioon. FAS 6004:ssä pumppaus tehdään "luistia" nostamalla ja painamalla kiinni. Vivusto puristaa tarvittavan paineen säiliöön. Mekanismi ja koneisto tuovat elävästi mieleen auton jalkapumpun. Toiminto on prikulleen muuten sama, mutta pistooliin ei saa pumpata painetta kuin yhden kerran.

FAS toimitetaan mustassa, kovassa, munakennopehmustetussa laukussa. Sisällä on pistoolin lisäksi 12-sivuinen englanninkielinen käyttöohje, yksi AV 1,5 mm kuusiokoloavain laukaisun säätöjä vasten sekä O-rengas 13x16 mm. Tämä tiivistää piipun luotipesän paineilman tuloreikään. Aseen mukana tuleva varustus on niukka, esimerkiksi puhdistusvälineitä ei ole lainkaan. Pyrkimys edulliseen myyntihintaan on selvä.

Aseen ulkonäkö muistuttaa vakiopistoolia. Mieleen tulee esimerkiksi Baikal 35M. Viimeistely on himmeän musta. Yleisvaikutelma on siisti ja tyylikäs. Eturungon molemmin puolin on valkoinen teksti ”6004 FAS by Chiappa Firearms”.

Muotoiltu kahva on pähkinäpuuta. Se on kämmenotteen kohdalta karhennettu pistomenetelmällä. Kahva on symmetrinen, joten se sopii yhtä hyvin (tai huonosti?) niin oikea- kuin vasenkätisille. Molemmille on peukalotuki, ja kahvan alaosasta löytyy kohtalainen kämmensyrjän tuki. Kumpikaan ei ole säädettävissä, joten ne sopivat tietynkokoiselle kädelle.

Pistoolia on saatavana myös säädettävillä kilpailukahvoilla kahdenkokoisena, Large ja Medium. Suomessa on näitä aseita saatavana oikeakätisille hintaan 690 euroa. Muut koot ja vasenkätiset ovat saatavana tehdastilauksesta. Säätökahvoja voi tilata erikseen 150 euron hintaan.

LIIPAISINKAARI ON tilava. Liipaisin on kaareva ja silopintainen. Siinä ei ole punnituskoukun uraa. Varmistinta ei ole. Etutähtäin on kiinteä mutta vaihdettavissa. Muita jyvän leveyksiä ja korkeuksia saa tehdastilauksena.

Takatähtäin on sivu- ja korosäädettävä. Säätöpyörissä on urat, sormin säätö ei käy. 10 sentin kolikko käy koron säätöön, mutta hahlolevy estää sen käytön sivusäätöön. FAS-ampujan kannattaa hankkia taskuun sopiva työkalu, jossa on lyhyt, sopivan leveä ja paksu (2,5 mm) uraruuvin terä.

Sivusäädön naksut tuntuvat hyviltä, koron ovat epämääräisemmät. Ohjeissa ei ole kerrottu yhden napsun vaikutusta. Tähtäinväli on 242 mm. Se ei ole säädettävissä. Hahlolevy on 30 mm leveä. Hahlon ura ei ole säädettävissä eikä hahlolevy vaihdettavissa.

KOEAMMUTTU PISTOOLI painoi 953 g. Sen suurin pituus on 280 mm ja suurin korkeus 135 mm. Oikeankätisesti rihlatun piipun pituus on 190 mm. Rihloja on 12. Aseen kaliiperi on tavanomainen 4,5 mm (.177”).

Tarkkuusammunnassa käytetään diabolo-lyijyluoteja valittuna merkkipreferenssin ja budjetin mukaisesti. Luodin lähtönopeus on tehtaan ilmoituksen mukaan noin 140 m/s.

Laukaisuvastus on säädettävissä. Tehtaan mukaan ase toimitetaan 500 g laukaisuvastuksella. Kun esittelyaseen vastus mitattiin tehtaan jäljiltä, Lymanin vaaka näytti n. 580 g. Koeampuja sääti laukaisun niin, että se kesti vaadittavan 500 g punnuksen.

FAS-ILMAPISTOOLI erottuu ruutivakiopistoolista, kun painetaan takatähtäimen luona vasemmalla puolella olevaa salpaa. Silloin koko pistoolin yläkerta aukeaa piipunsuussa olevan saranatapin ympäri. Täysi avauskulma on noin 125 astetta. Tällä kohtaa luodin voi laittaa pesäänsä. Kuten ilmapistooleissa monesti, tämä vaatii huolellisuutta ja näppäriä sormia.

Nyt painetaan pistoolin ”kansi” kiinni. Tarvittava voima on melkoinen. Matkalaukkuvaa'alla mitattuna se on noin 9–11 kilopondia. Junioriampujien pitää kehittää sopiva tekniikka, jotta voimat riittävät. Kannen salvan pitää naksahtaa kiinni, jolloin ase on ampumavalmis. Aloitteleville ampujille pitää painottaa, että aseessa ei ole varmistinta.

ASEEN ARVIOINTIA pyydettiin viisaammilta. Koeampujana toiminut **Paula Viitasaari** (PAS) on paitsi huippuluokan pistooliampuja myös muun muassa Poliisien Ampumaseuran tyttöjen valmentaja. Kukapa parempi henkilö arvioimaan pistoolia, joka on ilmiselvästi tarkoitettu aloittelevalle ampujalle? Tässä Viitasaaren toteamuksia:

– Laukaisu on tehtaan jäljiltä kohtalainen. Etuveto on hieman takerteleva, ja vastuksen tultua ase laukeaa hieman tunnottomasti. Liipaisin liikkuu paljon jälkivedolla. Liipaisun säätäminen vaati aikaa ja kokeiluja. Jälki- ja etuvedon säätö oli selkeä, mutta kynnyksen saaminen puolen kilon kestäväksi oli haastavaa.

> Yleiskahvan ansiosta pystyy harjoittelemaan sekä vasemmalla että oikealla kädellä.

– Säätöihin en saanut sellaista hyvää tuntumaa, että olisin ollut tyytyväinen. Vaaditaan siis kohtalaista pitokykyä, että osumat ovat esimerkiksi kasin ringissä.

– Erityisen hyvää on yleiskahvan sopivuus sekä vasempaan että oikeaan käteen. Säädettävä alatuki olisi kuitenkin välttämätön, sillä urheiluampumakoulussa tai -kurssilla on useita käyttäjiä ja he ovat tietenkin erikokoisia. Kurssilaisissa on myös paljon aikuisia. Ensisijaisesti tämä ase olisikin aikuiselle parempi jäykän latausvivun takia.

– Lataus(pumppaus)vipua kiinni laitettaessa pitää olla huolellinen, että piippu osoittaa turvalliseen suuntaan ja sormi on pois liipaisimelta.

– Latausvipu avautuu kevyesti, mutta kiinni laittaminen vaatii voimaa. Parhaaksi latausmanööveriksi osoittautui, että ase on pehmusteella, jota vasten latausvipu vedetään kiinni päin ja luoti asetetaan paikoilleen. Sitten painetaan vapaalla kädellä vipu ala-asentoon ja lukkoon. Muutoin lyhyt piippu helposti kääntyy.

– Lyhyt tähtäinväli tuo tähtäykseen vakauden tunnun, ja silti se on riittävä tarkkuuden saamiseksi. Muutenkin aseessa on vakiopistoolin tuntumaa.

– Ampumakoululaisten ja muiden kokeilijoiden kokemuksista irtosi kuitenkin epävarmuus siitä, annanko tasoitusta tällä puristetoimisella verrattuna muihin kilpa-aseisiin. Jos ajatellaan harrastajaa, joka tarvitsee ilma-aseen talviharjoitteluun ja harrastuneisuuden osoittamiseen, tämä ase on täysin kelvollinen ja sopiva. Ase on vaivaton käyttää, kun ei tarvitse olla riippuvainen ilmasäiliöistä tai täyttövälikappaleista.

– Käyttöohje on englanniksi. Käännös suomeksi olisi hyvä lisä.

PISTOOLIN MAAHANTUOJA on Asetalo Oy Virroilla. Ilmapistooli ei tarvitse aselupaa, joten sen voi tilata myös ”postimyyntinä”, paitsi että posti ei enää kuljeta edes ilmapistooleita. Siis toimitustapa on Matkahuolto. Myynnin ikäraja on 18 vuotta.

FAS 6004 on 560 euron hinnallaan edullinen pistooli. Sillä on vuoden takuu.

www.asetalo.com
www.chiappafirearms.com/product/2681

Liipaisinkaari on tarpeeksi avara. Laukaisun säädöt voidaan suorittaa kahvaa irrottamatta.

1. Ase avautuu "luistin" päällä olevaa salpaa painamalla molemmilta puolilta.
2.–3. Luotipesä on hiukan hankalasti ikään kuin poterossa. Luodin asetus vaatiikin sorminäppäryyttä.
4. Piipunsuu on sinkattu ja hyvin suojattu kolhiintumiselta.
5. Kahva on symmetrinen sekä oikea- että vasenkätisille. Kämmensyrjän alatuki on kiinteä.

Mikko Taussista Ampumaharrastusfoorumin puheenjohtaja:

"Osavoittoja jo saavutettu"

Teksti ja kuvat LASSI PALO

Ampumaharrastusfoorumin puheenjohtaja vaihtui elokuun puolivälissä, kun foorumia kymmenen vuotta johtanut **Risto Aarrekivi** luovutti perinteisen puheenjohtajan nuijan seuraajalleen **Mikko Taussille**.

– Käytä tätä hyvin, Aarrekivi evästi.

Ampumaharrastusfoorumi piti elokuun 13. päivänä kokouksensa Helsingissä sijaitsevassa Valo-talossa. Foorumi perustettiin kymmenen vuotta sitten, ja Risto Aarrekivi toimi sen puheenjohtajana perustamisesta lähtien. Aarrekiven päätoimi on Ampumaurheiluliiton toiminnanjohtaja.

– Kymmenen vuotta on nyt mennyt, ja minun on aika siirtyä syrjään. Olen ollut puheenjohtajuudesta erittäin innostunut, ja foorumi on ollut minulle melkein kuin lapsi. Se on laajentunut, ja teemme nyt asioita yhdessä. Yksin ei olisi kukaan pystynyt etenemään, Aarrekivi sanoi jäähyväispuheessaan.

Mikko Taussi (oik.) otti puheenjohtajan tehtävät vastaan Risto Aarrekiveltä.

AMPUMAHARRASTUSFOORUMI on ammuntaa harrastavien järjestöjen yhteenliittymä, jonka tavoitteena on turvata ammunnan harrastusmahdollisuudet maassamme. Sen tehtävänä on yhteisvoimin vaikuttaa päättäjiin valtakunnallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla ampumaharrastusmahdollisuuksien turvaamiseksi myös tulevaisuudessa. Ampumaharrastuksen haasteina ovat lukuisat erilaiset lupakäytännöt ja niiden sirpaleisuus. Lisäksi turvallisuuden nimissä tehtävät esitykset lupakäytäntöjen kiristämiseksi ovat arkipäivää.

– Vuodet ovat osoittaneet, että tällaista yhteenliittymää tarvitaan. Se helpottaa kaikkien arkea, ja näin pystymme toimimaan paremmin. Tilanne on jatkossa toivottavasti vielä parempi. Meillä on ollut asioihin selkeä kanta, emmekä ole halunneet olla mikään rakkikoira, Aarrekivi sanoi ja kiitti kaikkia saamastaan tuesta.

– Yhteistyö on ollut antoisaa, ja kunnia siitä, mitä olemme saaneet aikaan kymmenessä vuodessa, kuuluu kaikille, Aarrekivi lopetti ja ojensi puheenjohtajan nuijan Mikko Taussille, joka tunnetaan muun muassa Ampumaurheiluliiton varapuheenjohtajana, aktiivisena tuomarina ja kivääriampujana.

TAUSSIN PUHEENJOHTAJAKAUSI on kaksivuotinen.

– Otan tehtävän innolla vastaan. Tärkeitä motiivejani ovat ampumaharrastuksen turvaaminen ja kattavan rataverkoston säilyttäminen, hän sanoi tuoreeltaan.

Muutama viikko myöhemmin Taussi sanoi, että foorumilla on paljon tekemistä sekä tarkkuusammunnan että metsästysammunnan tunnettavuuden ja hyväksyttävyyden lisäämisessä. Se edellyttää pitkäjänteistä ja määrätietoista vaikuttamista niin yleiseen kansalaiskäsitykseen kuin eri julkista valtaa käyttäviin tahoihin.

– On tärkeää saada virkamiehet ymmärtämään foorumiin kuuluva suuri, 500 000 henkilön harrastajajoukko ja sen tarpeet sekä erityisesti se, että julkisen vallan käyttäjien tulee myös toimia yhteiskunnan yhteisillä pelisäännöillä eikä sortua ylivarovaisuuteen ja omintakeisiin laintulkintoihin.

– Ampumarataverkoston osalta olen huomannut jonkin verran positiivista käännettä, Taussi iloitsee.

– Foorumin eri tahot ja erityisesti viime aikoina rata-asiantuntijamme ovat yhdessä kyenneet aikaansaamaan osavoittoja kiviselläkin tiellämme. Antakaamme iloisten uutisten levitä sekä harrastajien tietoisuuteen, mutta erityisesti yhteiskunnallisille päättäjille ja virkamieskoneistolle. Huonoilla uutisilla ja kiukuttelulla varmaankin vain pahennamme asemaamme.

Mikko Taussi tunnetaan myös aktiivisena tuomarina. Kuvassa hän on Mariborin EM-kilpailuissa heinäkuussa.

Kaksi uutta ampumarataa Suomeen

Teksti & kuvat PEKKA SUURONEN

Olemme tottuneet lukemaan uutisia ampumaratojen lopettamisesta – milloin mistäkin syystä. On virkistävää vaihtelua kuulla, että tänä vuonna on aloittanut ainakin kaksi uutta sisäampumarataa, toinen pääkaupunkiseudulla, toinen Etelä-Karjalassa.

Molemmat ampumaradat toimivat lentokentän läheisyydessä.

Ruutisavu

VANTAALLA avatulla radalla voidaan harjoittaa muun muassa ISSF- ja SAL-tyyppisiä lajeja. Ruutisavuksi nimetty kahdeksanpaikkainen 25 metrin sisäampumarata avattiin heinäkuun alussa Vantaalla osoitteessa Kiitoradantie 6. Se toimii entisessä Wiiman linja-autokoreja valmistaneessa tehtaassa.

Yrittäjä **Simo Latvala** on rakennuttanut radan nollasta, joten se on uusi ja moderni. Näin rataturvallisuus, luotiloukut, akustiikka, ääneneristys kuin ilmanvaihtokin ovat nykyaikaisella tasolla. Perusampumamatka on 25m muun muassa vakiopistoolilajia ajatellen, mutta lattiaan on maalattu 5, 10 ja 15 metrin viivat practical-ampujille. Kaikki normaalit pistoolikaliiperit ovat sallitut 44 Mag.:iin ja 45 ACP:een asti.

Radalla on myös valmiina liikkuvan maalin laitteisto, joten 25 metriltä voi pienoiskiväärillä harjoittaa villikarjuammuntaa puolelta matkalta, joko harjoitus- tai hupimielessä. Tai ilmakiväärillä 10m matkalta.

Ruutisavun yrittäjä vuokraa pistooleita Ruger, SIG-Sauer, Smith & Wesson, Glock ja CZ kaliipereissa 22 LR, 9 mm, 375 Mag. ja 44 Mag. Radalta saa myös ostaa sisärata-ammuntoihin räätälöityjä patruunoita. Noviiseille järjestetään välttämätön ja tarpeellinen koulutus; miten asetta käsitellään turvallisesti ja miten tähdätään. Opetus tapahtuu ”tähdätään mustan keskelle” -opilla. Vuokra-aseet ovat kohdistetut sillä tavoin.

Ruutisavulla on väljät koulutustilat. Sieltä löytyvät myös kymmenen hengen saunatilat ja jäähdyttelypaikat. Ruutisavu soveltuu esimerkiksi seuran tai yrityksen palavereihin, elämysmatkailuun tai polttareihin.

www.ruutisavu.fi

Sako Shooting Center

LAPPEENRANTAAN avattiin toukokuussa toisenlainen sisäampumarata, joka palvelee metsästäjiä ja sellaisiksi haluavia. Sen nimi on Sako Shooting Center.

Kuten nimestä käy ilmi, suomalainen asevalmistaja on tiiviissä yhteistyössä yrittäjä **Matti Myllysen** kanssa. Shooting Center on kuitenkin riippumaton yritys. Se toimii uudisrakennuksessa, tyhjälle tontille tarkoitusta varten rakennetussa, osoitteessa Tuomikatu 23.

Shooting Centerin uutuus on Shooting Cinema, jonka suomenkielistä vakiintunutta nimikettä ei ole olemassa. Ehdotuksia saa tarjota Lappeenrannan suuntaan. Tämä on metsästyssimulaattori, jossa ammutaan 25m matkalta oikeassa maastossa kuvattua liikkuvan riistan kuvaa.

Realismi syntyy, kun ammutaan oikeilla aseilla, tähtäimillä ja patruunoilla. Näistä seuraa oikea rekyyli ja oikea ääni. Ampumapaikalla vallitsee kuitenkin huoneenlämpö, viima ei puhalla, jalat eivät ole märät eikä vettä sada niskaan. Näiltä osin simulaattori poikkeaa oikeasta metsästyksestä!

Ruutisavun yrittäjä Simo Latvala ja tuliterä ampumarata.

Oikeat aseet, patruunat ja rekyyli – siinä Shooting Cineman valttikortit.

Vaikka ampumamatka on kiinteä 25 m, näennäistä ampumaetäisyyttä voidaan optisin keinoin säädellä. Samoin voidaan säädellä juoksun nopeutta ja valaistusolosuhteita. Näkymäksi voidaan taikoa vaikka hirmuinen lumi- tai vesisade.

Aseiden kohdistusta tai keskinäistä tarkkuuskilpailua varten voidaan projisoida myös normaaleja rengastauluja. Kuva muodostetaan videotykillä paperille, jonka takana on luotiloukku. Luodin paperiin osumisen ääni käynnistää infrapunasensorit, jotka merkkaavat luodin kulun millimetrin osien tarkkuudella. Videotykki ”ampuu” osumakohtaan punaisen täplän, jolloin maali pysähtyy hetkeksi. Ammuttu ”eläin” ja osumakohta ovat hetken paperilla päällekkäin. Tällöin nähdään heti, mihin kohtaan osuttiin vai menikö ohi. Ja mistä meni ohi ja kuinka paljon.

Kyllä tekniikka on huikeaa. Laitteiston on toimittanut saksalainen SST Scheubeck, jolla on kokemusta näistä jo vuodesta 1992. Shooting Cinemoita on ollut Saksassa käytössä jo pitkään. Maassa on useita kymmeniä ”ampumaleffoja”, ja niitä löytyy myös Itävallasta, Belgiasta, Tanskasta ja Ruotsista. Lappeenrannan Cinema on ensimmäinen Suomessa.

www.shootingcenter.fi

SELLAINEN JÄNNITTÄVÄ yhtymäkohta näillä ampumaradoilla on, että molemmat toimivat lentokentän läheisyydessä. Lappeenrantaan voi lentää omalla tai vuokrakoneellakin. Miksei Helsinki-Vantaallekin voi, mutta tämä ilmatila on vaativa, ruuhkainen ja laskeutumismaksut ovat – eh – ”tukevat”. Lappeenrannan kenttä on toisaalta hiljainen ja ilmailijat ovat tervetulleita. Matti Myllynen lupaa järjestää lentäen tuleville kuljetuksen Shooting Centeriin.

TOTTA TOINENKIN PUOLI

Revolverihaastattelussa Vili Lappi Kaustisen Pohjan-Veikot -seurasta. Vastapoolina laukoo Mirja Aho.

KOELAUKAUKSET:

Kuka olet?
Vili Lappi.

Minkä ikäinen olet?
12-vuotias.

Missä asut ja mitä koulua käyt?
Vetelissä ja Vetelin Keskuskoulua, 6A-luokalla.

Mitä seuraa edustat?
Kaustisen Pohjan-Veikot (KP-V).

Kuinka kauan olet harrastanut ampumaurheilua?
Vuoden ajan.

Mikä/mitkä ovat lajisi?
Ilmapistooli.

Kuka toimii valmentajanasi?
Mirja Aho.

Mitä muita harrastuksia sinulla on?
Jalkapallo, mäkihyppy ja kalastus.

Miten aloitit ampumaurheilun?
Serkku yllytti.

Minkälainen olet luonteeltasi?
Rauhallinen.

KISALAUKAUKSET:

Miksi harrastat ampumaurheilua?
Se on mukavaa.

Mitkä ovat tavoitteesi?
SM-mitali.

Mikä on kivointa ampumaurheilussa?
Saa ampua.

Millainen hyvä ampuja on luonteeltaan?
Rauhallinen.

Mikä on unelmasi urheilijana?
Suomen mestaruus.

Minkälainen on hyvä valmentaja?
Osaa antaa hyviä neuvoja ja innostaa ampumaan.

Kuka on esikuvasi ampuma-urheilussa?
Esikuvia ei ole, koska ampumaurheilu on uusi laji minulle.

Mitä muuta toivoisit seurasi toiminnalta kuin ammuntaa?
Kisoja.

FINAALI:

Tekniikka vai tahto?
Tekniikka.

Mukavin kouluaine?
Tekninen työ ja liikunta.

Suosikkiohjelmasi televisiossa?
Erätulilla ja Mestareiden liiga.

Suosikkiyhtyeesi?
-

Paras elokuva?
Mr Beanin elokuvat.

Lempiruokasi?
Makaronisalaatti.

Mikä sinusta tulee isona?
En tiedä vielä.

Mihin haluaisit matkustaa?
Barcelonaan.

Kenet haluaisit tavata?
Lionell Messin ja Noriaki Kasain.

TUULETUKSEN PAIKKA:

Kerro vitsi tai motto. Voit myös lähettää terveisiä!

Erikoisterveiset KP-V:n ampujille!

1 2 3 4 5 6 7 8 9 9 8 7

Vili Lappi aloitti ampumaharrastuksen serkun yllytyksestä.

Mirja Ahon mielestä koulujen kanssa voisi lisätä yhteistyötä.

INTRO:

Kuka olet? Mirja Aho.

Mistä olet kotoisin? Vetelistä.

Mikä on urheilutaustasi? Syksyllä 2003 hankin ensimmäisen aseeni, pienoispistoolin. Vähän myöhemmin ilmapistoolin, jolla osallistuin ensimmäisiin kilpailuihini talvella 2004 sarjassa N50.

Miksi olet alkanut ohjata? Kaustisen Urheilutalon remontin alkaessa ehdotin ilma-aseradan rakentamista. Vapaa-aikasihteeri ja sivistysjohtaja innostuivat asiasta, ja heidän myötävaikutuksellaan saatiin 2011 tila radalle, neljä nauhataululaitetta, kolme ilmapistoolia ja yksi -kivääri. Hankkeen alullepanijana minulle lankesi vastuu radan toiminnasta. Alkuperäinen tarkoitukseni ei ollut ryhtyä valmentamaan, vaan ainoastaan luoda mahdollisuus tutustua tähän mukaansatempaavaan lajiin. Yläkoulun kerhon laajentuessa koskemaan myös alakoululaisia mukaan tuli innokkaita 6–10-vuotiaita ja heidän vanhempiaan. Lasten kehitys ja tunnollinen harjoittelu pakottivat minutkin hankkimaan lisätietoa, jota onnekseni sain niin valmennuksen kuin välineidenkin osalta naapuriseurasta Lappajärveltä.

HITIT:

Mitkä ovat ampumaurheilijan tärkeimmät ominaisuudet?
Oman mielen ja kehon hyvä hallinta.

Mikä on suomalaisen ampuma-urheilun tila?
Monien lajien osalta ihan hyvä. Ikäsarjojen kisoissa yli 50-vuotiaita osallistujia on runsaasti, mikä osoittaa, että ampumaurheilusta voi tulla elämänikäinen harrastus.

Mikä on SAL:n Pohjanmaan alueen ampumaurheilun tila?
Nuoria ampumaurheilusta kiinnostuneita on, kunhan heille löytyisi paikkoja, joissa voi aloittaa turvallisen, ohjatun harjoittelun niin, ettei ensimmäiseksi tarvitsisi hankkia omaa asetta. Mahdollisuus pientenkin ratojen, kuten Kaustisella ja Vetelissä, perustamiseen on esim. koulujen kerhotoiminnan puitteissa.

Mikä on suomalaisen kivääri-/pistooliammunnan tila?
Harrastajia on kaikissa ikäryhmissä, nuorissa ilma-aseampujia runsaastikin, mutta ruutiasepuolella ainakin pistoolin osalta näyttää heikommalta.

Mitkä ovat tavoitteesi ohjaajana? Tehdä itseni tarpeettomaksi.

Mikä on ohjauksesi ohjenuora? Laji on mukavaa ja monin tavoin kehittävää, kaikista ei tarvitse tulla kilpaurheilijoita.

Määrittele kouluarvosanalla seuranne ryhmähenki? 9+.

Millainen on vanhempien rooli seurassanne?
Nuorimpien lasten vanhemmat osallistuvat harjoituksiin ja ovat kisamatkoilla mukana huoltajina. Osa on myös itse hankkinut lajitietoa.

Miten kehittäisit lasten ja nuorten ampumaurheilua?
Koulujen, mieluiten jo alakoulujen, teema- ja liikuntapäivien ohjelmaan paikalliset ampumaseurat voisivat tarjota mahdollisuutta tutustua lajeihinsa. Vetelissä on tarkoitus liikunnanopettajan kanssa yhteistyössä suunnitella lukioon kurssi, jossa on mahdollisuus aloittaa ohjatusti ilma-aseammunta. Kokeneempia ampujia pitäisi rohkaista mukaan valmennukseen. Julkisuutta ampumaurheilulle toivoisin lisää.

Kuinka rahoitatte seuranne toimintaa?
Sekä Kaustisella että Vetelissä ilma-aseammuntaan on saatu kuntien vapaa-aikatoimelta ja koulujen kerhotoimelta huomattavaa materiaalista tukea. Kilpailutoimintaa rahoitetaan jäsenmaksuilla, sponsorien tuella ja toistaiseksi vielä vain haulikkopuolen järjestämillä kisoilla sekä tietysti myös vanhempien omalla rahoituksella.

Mikä on tärkeintä lasten ja nuorten harrastuksessa?
Selvät säännöt ja ohjeet, jotta jokainen tietää, mitä tekee ja saa tehdä. Vanhempien kannustus.

Millaiset harjoitusmahdollisuudet seurassanne on?
Ilma-aseampujille on pieni rata ja kerran viikossa neljä tuntia ohjattua harjoittelua. Haulikkoampujilla on kansallisessa ja automaattitrapissa erinomaiset radat, joilla saa kesäaikaan myös ohjausta.

Millainen on nuorten harrastajien tilanne seurassasi?
Kultahippupassi on tänä vuonna 12 nuorella, jotka käyvät säännöllisesti harjoittelemassa ja osallistuvat myös kilpailuihin. Harjoittelemassa käy myös nuoria, joilla kilpaileminen ei ole tavoitteena.

Millainen on hyvä valmentaja? Antaa perustiedot ja kannustaa itsenäiseen tiedonhankintaan.

Mikä on ohjaajan työssä palkitsevinta? Entä haasteellisinta?
Palkitsevinta on lasten innostus ja halu kehittää itseään, haasteellisinta taas oma rajallisuus.

Hienoin ampumaurheilija, jonka tiedät? Teijo Kimpimäki.

Mikä on valmennusmottosi? Hiljaa hyvää tulee.

BONUSRAITA:

Mikä on onnellisen elämän avain? Unelmat.

Hyvä ampumaurheilukouluohjaaja!

Sinulle ja ampumaurheilukoululaisillesi toimitetaan tilauksestanne uusia Kultahippupasseja 2015–2016. Passin keskiaukeamalla on paikka ilma-aseampumakortin suorituksille.

Nämä aiheet tulee käydä läpi saadakseen ilma-aseampumakortin. Aiheisiin liittyvän koulutusaineiston saa jokainen Kultahippupassien tilaaja. Koulutusaineisto (oppitunnit) löytyy myös SAL:n nettisivuilta: **www.ampumaurheiluliitto.fi/nuoriso/kultahipputoiminta**

Jokaisen aiheen läpikäynnin jälkeen ohjaaja laittaa päivämäärän Kultahippupassiin: milloin aihe on käsitelty ja kuittaa sen nimikirjaimillaan. Ampumakoululaisten aiheiden suorituksista on syytä pitää kirjaa myös itsellä. Kaikki aiheet on koulutettava ampumaurheilukoululaisille ennen kuin ilma-aseampumakortit voi tilata.

AMPUMAKORTTI MAKSAA 5 euroa, mutta sitä ei sisällytetä Kultahippupassin 2015–2016. Tämä 5 euroa on hyvä sisällyttää seuranne ampumaurheilukoulun maksuun. Todettakoon, että nyt on hyvä mahdollisuus suorittaa ilma-aseampumakortti, koska aiheet ovat sellaisia, jotka käydään ampumaurheilukoulussa läpi jo normaalisti. Nyt niihin vain kiinnitetään vähän enemmän huomiota ja saatte myös kouluttajamateriaalin, joka tukee koulutusta.

Kun passissa ovat kaikki merkinnät, niin kaikkien ilma-aseampumakortin suorittaneiden ampumaurheilukoululaisten nimilistat syntymäaikoineen toimitetaan **Kirsi Kankaanmäelle** Ampumaurheiluliittoon: *kirsi.kankaanmaki@ampumaurheiluliitto.fi*

Tämän jälkeen ilma-aseampumakortit tilataan SAL:n toimesta ja toimitetaan seurallenne. Seura voi jakaa kortit vaikka Ampumaurheilukoulun päätöstilaisuudessa.

Tiedustelut allekirjoittaneelta.

Ampumaurheilukouluterveisin,

Timo Rautio, nuoriso- ja koulutuspäällikkö
timo.rautio@ampumaurheiluliitto.fi
040 820 2300

Ilma-ase ampumakortti opetustunnit

TEEMA	KESTO	PÄIVÄMÄÄRÄ	HYVÄKSYJÄ
Seuran esittely/kurssin avaus	10 min		
Turvallisuus	20 min		
Suojaimet	10 min		
Ilma-aseet ja niiden osat	20 min		
Ilma-aseen toiminta	20 min		
Aseiden käyttötarkoitus	10 min		
Ratakäyttäytyminen	10 min		
Ampumatarvikkeet ja varusteet	15 min		
Varotoimenpiteet aseita käsitellessä	15 min		
Aseiden turvallinen käsittely	15 min		
Aseen perustarkistus	20 min		
Häiriötilanteet ja niissä käyttäytyminen	20 min		
Aseen kuljettaminen	20 min		
Ympäristöasiat	20 min		
Laukauksen ohjelma: Läpikäytävä kaikki osiot: Liipaisu, tähtäys, pito jne.			

Kultahippuampujan passin keskiaukeamalla on kaavake ilma-aseampumakortin suorituksille. Kun ne on hyväksytty, voi tilata itselleen ilma-aseampumakortin (alla).

Uudet tukiammunnan ja Kultahippukilpailujen säännöt voimaan 1. lokakuuta 2015

AMPUMAURHEILULIITON nuorisovaliokunta on vahvistanut uudet tukiammunnan ja Kultahippukilpailujen säännöt, jotka astuvat voimaan lokakuun 1. päivänä.

Ohessa poimintoja uusista säännöistä.

Käytettävät taululaitteet ja tuloskirjaus:
- mahdollisuuksien mukaan/haluttaessa voidaan käyttää EST-laitteita (electronic shooting target)
- alkukilpailujen/karsintojen tulokset kokoluvuilla
- finaalin tulokset ISSF:n sääntöjen mukaisesti käytettäessä EST-laitteita

Tuet:
- vaahtomuovituki pois
- 2-pistetuki pois
- vastapainojen grammamäärät
- ampuma-asennot (tarkennuksia ja muutoksia)

Joukkuekilpailut:
- joukkueet on nimettävä ennen kilpailun alkua
- kivääri 12T-joukkueeseen voidaan nimetä sarjan 10T-kilpailija, ellei seura saa muutoin joukkuetta

PISTOOLI
Ilma-ase:
- sarja 8IT: ampuma-asennon tarkennus
- sarja 10IT: ampuma-asennon muutos
- sarja 12VT: vastapaino enintään 600 grammaa
- sarja 14VT: vastapaino enintään 300 grammaa

Pienoispistooli:
- käytettävä patruuna lajisääntöjen P/2013-2 (8.4.3.2 ja 8.4.4) mukaisesti .22 Long Rifle
- sarja 12T: ei muutoksia
- sarja 14VT käytettävä tuki vastapainotuki, vastapaino enintään 600 g, ampuma-asento seisten, ammutaan tarkkuus- ja pikaosio (15+15)

KIVÄÄRI
Ilma-ase:
- sarja 8IT: ei muutoksia
- sarja 10IT: ampuma-asento kokonaan uusiksi
- sarja 12HT: ei muutoksia
- sarja 12VT: vastapaino enintään 1500 grammaa
- sarja 14HT: ei muutoksia
- sarja 14VT: vastapaino enintään 750 grammaa

Pienoiskivääri:
- sarja 10T: lisätty uutena sääntöihin
- sarja 12T: ei muutoksia
- sarja 14T: joko hihna tai kiinteä tuki, kiinteää tukea käytettäessä ei sallita ampujan erikoisvarusteita (takki ja hanska)

UUDET SÄÄNNÖT:
www.ampumaurheiluliitto.fi
Kultahippusääntöjä voi myös tilata SAL:n toimistosta (2 euroa/kpl).

Antti Kajan hallitsi 10-Golfia

KIVÄÄRIAMPUJANA tunnettu **Antti Kajan** voitti elokuun alussa pelatun ampumaurheilun 10-Golfin. Se pelattiin aurinkoisessa säässä Hämeenlinnan Tawastin kentällä. Kisaisäntänä toimi **Pekka Hartikainen**.

Kajan hallitsi tämänkin tarkkuuslajin hienoudet ja vaatimukset. Hän voitti pistebogey-kilpailuna pelatun varsinaisen 10-Golfin tuloksella 36 pistettä. Kajanille ei riittänyt se, että hän voitti pääkilpailun, vaan hän voitti myös lyöntipelin (scratch) tuloksella 85 – tosin samaan lyöntimäärään pääsi myös viime vuotinen voittaja **Tero Hovila**.

Kutsuvieraskilpailun voitti Nammo Lapuan johtaja **Markku Kortesoja** (30 pb-pistettä). Paras naispelaaja oli **Eeva Kyrönlahti**, joka sijoittui hienosti toiseksi koko 10-Golfissa 34 pb-pisteellään.

Lähimmäksi lippua -kilpailun voitti **Maarit Lepomäki**, ja pisimmän lyönnin kilpailun voiton vei **Ari Koski**.

Voittopuheessaan Kajan kiitti hyvää ryhmäänsä, jossa kannustettiin kaikkia vaikeissakin paikoissa.

– Oli loistavaa, että pääsin tänne jälleen mukaan. Nythän minulla ei ole muuta vaihtoehtoa kuin tulla myös ensi vuonna keräämään palkintoja, koska voittajan kuuluu puolustaa kiertopalkintoa, kilpailun kunkku sanoi.

Ensi vuonna 10-Golf pelataan Loimijoki Golfin kentällä. Järjestelyvastuun otti Tero Hovila, joka lupasi panna yhtä kovasti hanttiin tämän vuoden voittajalle kuin tälläkin kertaa.

Kisa pelataan elokuun alussa riippuen ampumaurheilun SM-kisaohjelmasta, mutta joka tapauksessa ennen koulujen alkua.

RISTO AARREKIVI

Juho Autiosta ”kiväärikunkku”

OULUN METSÄSTYS- ja Ampumaseuraa edustava **Juho Autio** kruunattiin elokuussa järjestettyjen 300m kiväärilajien SM-kisojen päätteeksi ”kiväärikunkuksi”.

”300 Kunkku” tarkoittaa **Vilho Ylösen** lahjoittamaa kiertopalkintoa, jonka tulokseen lasketaan 300m kiväärin 60 ls makuun, 3x40 ls ja vakiokiväärin 3x20 ls yhteistulos.

Aution voittopisteet olivat 2322 pistettä. Toiseksi sijoittuneen **Kari Pennasen** (Kouvolan Metsästys- ja Ampumaseuran) yhteistulos oli 2310 pistettä. Kuusankosken Ampujien **Toni Matilainen** oli kolmas 2307 pisteellään.

LASSI PALO

Heikkilän veljekset palkittiin

PUOLUSTUSVOIMIEN Urheilukoulun Perinnepäivän palkitsemisten yksi hienoimmista hetkistä on, kun palvelusaikanaan MM-kilpailuissa mitalin saavuttaneet urheilijat naulaavat nimilaattansa Mestareiden tauluun. Tänä vuonna nimensä tauluun saivat liikkuvan maalin moninkertaiset MM-mitalistit **Sami** ja **Tomi-Pekka Heikkilä**.

Heikkilän veljesten kanssa nimensä tauluun sai myös pitkän tennisuransa lopettava **Jarkko Nieminen**.

Palvelusaikana MM-mitalin saavuttamisen lisäksi tauluun voi päästä myös muilla merkittävillä ansioilla.

Urheilukoulun Perinnepäivää vietettiin elokuun lopussa. Järjestyksessään 36. Perinnepäivä vietettiin Santahaminassa ensimmäistä kertaa, koska Urheilukoulu on muuttanut maineikkaalle saarelle.

– Mielenkiinnolla odotamme, mitä tapahtuu kun nuorin Heikkilän veljeksistä eli **Mika** pääsee Urheilukouluun. Nähtäväksi jää, liitetäänkö hänenkin nimensä tauluun, hehkutti Urheilukoulun valmennuspäällikkö **Jari Karinkanta** Heikkilän veljessarjaa.

LASSI PALO

Nyt on aika ehdottaa Kultahippupalkittavia!

On taas aika ehdottaa Kultahippupalkittavia. Ampumaurheiluliiton Nuorisovaliokunta valitsee vuosittain vuoden Kultahippuampujan, -ohjaajan ja -seuran. Kultahippuhuomionosoituksia ei jaeta vain menestyksen perusteella, vaan huomionosoituksen saajat ovat aktiivisia ja reiluja Kultahipputoiminnassa.

Vuoden 2015 tunnustukset jaetaan Grande Finalen yhteydessä lokakuun 31. päivänä Kisakallion urheiluopistolla. Aikaisemmin palkitut löytyvät SAL:n netistä (nuoriso/kultahipputoiminta).

Ehdotukset uusista palkittavista perusteluineen tulee lähettää 12.10. mennessä lomakkeella, joka löytyy SAL:n netistä kohdasta:
lomakkeet/ehdota kultahippupalkittavia

PALVELUHAKEMISTO

Kallio
Vakio- ja irtovuoroja
Pienoispistoolirata 25 m: ampumapaikkoja 5 kpl, maksimikaliperi 22
50 m rata: ampumapaikkoja 3 kpl, ampua voi 9 mm aseella, kohdistuspöytä
Ampumaratoja voi käyttää vain, jos on oma ase ja siihen hallussapitolupa.
Helsingin Urheilutalo
Helsinginkatu 25, puh. 09 3488 6419
www.urheiluhallit.fi Kallio • Kontula • Malmi • Mäkelänrinne • Pasila • Siltamäki • Töölö • Vuosaari

ASEET JA AMPUMATARVIKKEET
Liikkeemme avoinna ma-pe 9.00-17.00
la sopimuksen mukaan
Maahantuonti-, tukku- ja vähittäismyyntiliike
Asetalo Oy
Keskustie 5, 34800 VIRRAT
Puh. 03-4755371
Kotisivumme: www.asetalo.com
Sähköposti: asetalo@asetalo.fi
Kotisivut: **www.asetalo.com**
Sähköposti: **asetalo@asetalo.fi**

www.ampumaurheiluliitto.fi
Vuoden 2015 toinen Urheiluampuja ilmestyy 7.5.

TAVARAPÖRSSI

MYYDÄÄN vapaapienoiskivääri Anschütz Super Match mod 1813. Vähän ammuttu, alle 5000 laukausta, huippusiisti. Ota yhteys puhelimella 040 7314817 Antero tai *arantala@luukku.com*.

MYYDÄÄN A H pienoiskivääri Anschütz 1403. Aseen kunto on hyvä. Ei ollut kilpailukäytössä. Käytetty hirvenhiihdon harjoituksiin. Hankintavuosi -82. Vuoden 2000 jälkeen ollut asekaapissa. Ammuttu n. 4000–4500 laukausta. A H tarvikkeet tulee mukaan. Ota yhteyttä J Laari 040 7038386 tai *juhanilaari@gmail.com*.

MYYDÄÄN skeethaulikko Beretta 682 Gold E. Vm. -08, ammuttu noin 10 000–12 000 laukausta, siisti ja hyväkuntoinen. Aselaukku mukaan. Hp 1750 €. Puh. 0400 579042.

MYYDÄÄN revolveri Smit&Wesson 357 mag model 686. Rosteri 8" piipulla, vähän ammuttu. Hp 450 €. Patruunoita saa mukaan. Myydään: Pistooli Noringo 1911 45 ACP tarkkuustähtäimet. Todella vähän ammuttu. Hp 350 €. Myydään: Kivääri Noringo 565-K 7,62x39, lippaita 3 kpl, sivukiikarikisko, todella vähän ammuttu. Hp 400 €. Myydään: Laserpoint LP-2, hyväkuntoinen. Hp 100 € Tiedustelut Martti Pellikka, puh 0400 858830 (Oulu).

MYYDÄÄN trap-haulikko Beretta S 682 12/70, vm 1986, uutta vastaava. Myyjä: *hasse.kvist@performancepower.fi*, 0400 423257, Lohja.

MYYDÄÄN kilpa-ammunnan pienoiskivääri ja siihen mukaan erilaista tarvk. amp.takki, kaukoputki, ym. Anschutz malla 1813, kaliperi 22 LR ampujantakki Kurt Thune Kowa kaukoputki, väri dioptери, moment. avain. Kivärillä on ammuttu n. 7–8000 laukausta on erittäin tarkka-ase sopivalla patruunalla, [olen ampunut p-suomen mestaruuden ko. aseella] kaikinpuolin kunnossa ja mukaan lajiin liittyvää tavaraa. Kannattaa tutustua. Hp 1500 €/tarjous. Pentti Kähkönen sähköposti *pen-45@hotmail.com* tai puh. 0400 677 845.

OSTETAAN piippu 32", Beretta Silverpigeon I sporting. Ostetaan 32" piippu, Berettan 686 yhteensopiva sporting malli. Mikko Saloranta: *mikko@saloranta.eu*, 040 7426158.

OSTETAAN paineilmakivääri Feinwerkbau 700. Myös muut merkit käyvät. Ota yhteyttä Juha Kurunsaari, *j.kurunsaari@gmail.com* tai 0400 523105.

Tavarapörssi on tarkoitettu yksityishenkilöille ja ampumaseuroille. Kerro ilmoituksessasi, onko kyseessä myynti, osto vai vaihto. Esittele lyhyesti tuote, sen kunto, hinta ja yhteystietosi. Voit täyttää sähköisen ilmoituspohjan osoitteessa: www.ampumaurheiluliitto.fi/lomakkeet/myydaan_ostetaan_vaihdetaan_lahj/

Ilmoituksen voi lähettää myös sähköpostitse osoitteeseen *urheiluampuja@ampumaurheiluliitto.fi* tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Pirjo Manninen, Radiokatu 20, 00093 SLU. Julkaisemme ilmoituksen Urheiluampuja-lehdessä ja Ampumaurheiluliiton nettisivulla, kun olet maksanut 10 euroa Ampumaurheiluliiton tilille Nordea FI41 1328 3000 0421 57.

Urheiluampuja 2015

Lehden numero	Varaus-päivä	Aineisto-päivä	Ilmestymis-päivä
4/2015	23.7.	7.9.	30.9.
5/2015	27.10.	17.11.	10.12.

ONNITTELUT

85 VUOTTA

Ihattula Mauri	TSA	19.11.

80 VUOTTA

Paasonen Sakari	LAS	12.10.
Kauppi Matti	LAS	27.10.
Kaonpää Vilho	NoSA	5.11.
Katajamäki Voitto	LAS	20.11.
Vepsäläinen Kari	ESF	4.12.

75 VUOTTA

Simppala Simo	PMS	28.10.

70 VUOTTA

Backman Crister	TSA	2.10.
Soimasuo Juhani	MSA	3.10.
Myllynen Timo	LAS	5.10.
Niskanen Jouko	VarkA	11.10.
Piipponen Leena	PAS	12.10.
Saarinen Aarne	HVA	12.10.
Suksi Lauri	SäSA	1.11.
Lavonen Kalevi	TSA	1.11.
Humaloja Pentti	NoSA	13.11.
Lehtonen Ari	LAS	13.11.
Maavuori Jaakko	ESF	17.11.
Lehto Markku	NoSA	19.11.
Helminen Leo	LAS	19.11.
Adamsson Olavi	HVA	20.11.
Pohjola Hannu	KuusA	24.11.
Thitz Pertti	VarkA	27.11.
Kiljander Timo	PAS	29.11.
Roine Erkki	LAS	1.12.
Ahola Timo	NoSA	4.12.

65 VUOTTA

Laetsalo Kari	KuusA	10.12.

60 VUOTTA

Leiva Jouko	TSA	6.10.
Kaikkonen Seppo	HAS	18.10.
Taipale Esa	MSA	22.10.
Ruotsalainen Pertti	VarkA	23.10.
Elovaara Markku	LAS	10.11.
Säteri Matti	TSA	11.11.
Paunila Mauri	NoSA	11.11.
Sappinen Jukka	VarkA	14.11.
Hokkanen Kari	KuusA	16.11.
Koivula Simo	MSA	21.11.
Pesonen Antti	LAS	8.12.

50 VUOTTA

Puputti Jarmo	NoSA	2.10.
Haavisto Juha	KuusA	4.10.
Hulkkonen Marek	NoSA	5.10.
Hupanen Jarkko	KuusA	18.10.
Paren Jari	KuusA	18.10.
Piitulainen Jari	LAS	27.10.
Sippel Marcus	TSA	30.10.
Sailo Jyrki	TSA	6.11.
Lainepää Petri	NoSA	7.11.
Laasonen Aki	HAS	8.11.
Kontola Kari	PAS	10.11.
Rislakki Riitta	PAS	10.11.
Salmela Ismo	MSA	15.11.
Johansson Hans	HVA	19.11.
Koskinen Erkki	NoSA	26.11.
Koivunen Kimmo	LAS	1.12.
Ryynänen Markku	PAS	3.12.
Lampinen Harri	KuusA	5.12.
Kaleva Lassi	NoSA	6.12.
Alakoski Kimmo	NoSA	10.12.

Urheiluampuja-lehti julkaisee vain ne syntymäpäiväonnittelut, jotka seurat toimittavat Ampumaurheiluliittoon Pirjo Manniselle LEHDEN AINEISTOPÄIVÄÄN MENNESSÄ. Seurojen pitää varmistaa, että syntymäpäiväsankarit suostuvat merkkipäivätietojensa julkaisemiseen.

Merkkipäivätiedot voi toimittaa sähköpostitse osoitteeseen *pirjo.manninen@ampumaurheiluliitto.fi* tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Pirjo Manninen, Radiokatu 20, 00093 SLU.

lauottua

”Kultahippufinaalien konseptissa kehittäisin ehkä sitä, että muistettaisiin olla lasten ehdoilla eivätkä vanhemmat olisi niin kilpailuhenkisiä.”
Marko Mäkelä ❊ sivu 26

osuma

”Aseluvan hakuprosessia pitäisi yksinkertaistaa. Järjestelmän on oltava luotettava, mutta sitä voi keventää hyödyntämällä sähköisiä palveluita.”

Sisäministeri Petteri Orpo (kok.), jonka vastuualueeseen aselainsäädäntö kuuluu
❊ Maaseuduntulevaisuus.fi 17.8.2015

Ilma-aseisiin cup-kilpailu

KANSALLISTA ILMA-ASEKILPAILUJÄRJESTELMÄÄ ollaan uudistamassa konseptiksi, jossa jo vuosien ajan käytössä olleesta ilma-aseiden SM-karsintajärjestelmä luovutaan vuonna 2016.

Viime vuosina SM-kilpailuihin ovat voineet osallistua liki kaikki ilmoittautuneet, joten todellista tarvetta karsinnoille ei nykyään ole. Karsintoja onkin viime vuosina pidetty enimmäkseen siksi, että saataisiin kotimaisiin kilpailuihin osallistujia.

Nyt on mietitty, että ehkä kepin sijasta voisi tarjota porkkanaa. Niinpä kotimaisen ilma-asekilpailujen rungon muodostaa tulevana kautena cup-kilpailu.

Cup-kilpailun osakilpailuja tulee olemaan 10–12, joista noin 70% parasta tulosta lasketaan mukaan kilpailuun. Toisin sanoen jos kilpailuja on kymmenen, lasketaan seitsemän kilpailua mukaan tulokseen.

Pistelaskuhan tässä kilpailussa tapahtuu sijapisteillä progressiivisesti laskevasti eli kärkipäässä pisteet ovat isommalla porrastuksella kuin listan häntäpäässä.

Osakilpailuja on eri puolilla Suomea, ja siihen pyritään, että kaikki osakilpailut ammutaan elektronisiin tauluihin. Kilpailuja on lokakuusta kesä–heinäkuulle asti. Ilmakiväärissä ja -pistoolissa sarjat ovat N20, M20, N, M, N50 ja M50. Kilpailujärjestäjät voivat järjestää myös muita sarjoja tilanteen mukaan, mutta ne eivät ole mukana cupkilpailussa.

Parasta kilpailussa ovat ehdottomasti palkinnot. Jokaisesta osanotosta menee osa palkintopottiin, joka jaetaan cupin kokonaiskilpailun perusteella. Arviolta palkintopotissa pitäisi olla yhteensä tuhansia euroja jaettavaa, jopa 10 000 euroa. Palkinnot eivät välttämättä ole rahaa, vaan ne voivat olla vastaavan summan edestä jotain muuta. Yksittäisissä osakilpailuissa ei jaeta palkintoja, koska panostamme kokonaiskilpailun palkintoihin, mutta kilpailunjärjestäjät saattavat kuitenkin jakaa palkintoja myös osakilpailuissa, jos haluavat.

Kivääriajosto ja pistoolijaosto järjestivät menneenä kesänä kokeilumielessä lyhyenä versiona vastaavan cup-kilpailun. Siitä saatiin paljon positiivista palautetta ja kehitettäviä ajatuksia, joita jaostot ovatkin pohtineet yhdessä valmentajien, urheilijoiden ja kilpailuvaliokunnan edustajien kanssa.

Tuleva kausi mennään vielä hieman synnytystuskissa ja kilpailu hakee uomiaan ja toimintatapojaan, joten toivomme kenttäväeltä kärsivällisyyttä. Tulevaisuudessa saamme varmasti tästä toimivan paketin ja erittäin arvostetun kilpailumuodon.

Jaostoilla, valmentajilla ja urheilijoilla on ollut suuri huoli siitä, että meillä ei ole laadukkaita ilma-asekilpailuja muulloin kuin talvella, ja niitäkin vain pari suurempaa kilpailua. Kuitenkin suuri osa kansainvälisistä kilpailuista ilma-aseilla käydään kesäaikaan (esim. maailmancupit). Ampujien pitäisikin ylläpitää ampumakuntoaan ilma-aseilla ympäri vuoden, sillä sehän on parasta tekniikkaharjoittelua. Meillä on myös lukematon määrä ampujia, jotka eivät ammu ruutiaseilla lainkaan, joten heillekin olisi suotava aktiviteettia kesäaikaan.

Suomeen on juurtunut liian syvälle ajatus ilma-asekaudesta ja ruutiasekaudesta, mutta todellisuudessa sellaisia kausia ei ole. Molempia lajeja pitäisi ampua ympäri vuoden. Eri kaudet ovat vanhaa ajattelutapaa, jotka perustuvat enimmäkseen olosuhteisiin. Jos olosuhteet ovat huonot, niin on kehitettävä vaihtoehtoisia tapoja ampua.

Cup-kilpailusta tulee infoa liiton nettisivuille lähiaikoina. Kilpailukalenteri ei ole vielä valmis, joten se päivittyy talven osalta lähiaikoina ja kesän osalta viimeistään muutaman kuukauden kuluttua.

Ensimmäiset osakilpailut ovat: Ikaalinen 2.–4.10., Kankaanpää 14.–15.11. ja Kuusankoski 28.–29.11.

Pyydämme seuroja ottamaan pian yhteyttä, mikäli ne ovat kiinnostuneita järjestämään cup-kilpailun. Seuralla olisi hyvä olla käytössään vähintään 20 elektronista taululaitetta. Kehotamme tekemään yhteistyötä muiden seurojen kanssa laitteiden suhteen.

Toni Matilainen, kivääriajoston puheenjohtaja
040 829 4935, *matilainen.t@gmail.com*

III KYMI ILMA-ASE OPEN 28.–29.11.

Kilpailun nimi: III Kymi ilma-ase Open.
Kilpailupäivät: 28.–29. marraskuuta.
Kilpailun järjestäjä: Kuusankosken Ampujat.
Alue: Kaakkois-Suomen alue.
Kilpailun luokitus: SM-karsintakilpailu. Kansallinen ennätyskelpoinen kilpailu.
Kilpailuluvan myöntäjä: Kilpailuvaliokunta.
Kilpailupaikka: Kouvola, KuusA:n ilma-aserata.
Sarjat: SAL:n sarjat, myös tukisarja.
Kilpailun lajit, ohjelma ja eräluetteloiden julkaiseminen: La 28.11. 10m kivääri M/N sarjat kivääri tukisarjat ja pistooli ikäkausisarjat. Su 29.11. 10m pistooli M/N sarjat pistooli tukisarjat ja kivääri ikäkausisarjat.
Ilmoittautumisohjeet ja ilmoittautumisen päivämäärä: Ilmoittautuminen 15.11. mennessä *jukka.jj.jokinen@gmail.com*
Jälki-ilmoittautumista koskeva ohje: Jälki-ilmoittautuminen mahdollista ratakapasiteetin salliessa. +5 €.
Kilpailujen johtaja sekä ammunnan johtajat, tekninen asiantuntija: Juha Valjus, kivääri Jukka Jokinen, pistooli Kari Eskola, Mikko Mattila MyA.
Tiedottajan yhteystiedot tiedusteluja varten: Jukka Jokinen, 040 545 5044, *jukka.jj.jokinen@gmail.com*
Opastus kilpailupaikalle: Puhjonmäen väestösuoja, Osonojantie 5, 45720 Kuusankoski, koordinaatit 60.88402, 26.65763
Kilpailun ravintola: Kanttiini.

SFSM resultat sommaren 2015

SFSM i N-Trap

H: 1) Marcus Bäckman RS 91, 2) Tuomas Tähtinen SSG 83, 3) Jonny Martin PSF 78, 4) Harri Nickberg SSG 75
H20: 1) Tom Åbonde PSF 85
H50: 1) Christer Holmlund ESF 83, 2) Mikael Martin PSF 79, 3) Tore Ahlbäck PSF 78, 4) Carl-Olof Åbonde PSF 77
A60: 1) Jarl Österman RS 87, 2) Peter Gullans NSK 84, 3) Magnus Backman RS 81, 4) Bengt Fogde PSF 79, 5) Rainer Löfström ESF 79, 6) Börje Brännbacka PSF 78
A70: 1) Alvar Rönnback PSF 74, 2) Martti Teini ESF 73, 3) Ralf Lindstedt RS 73, 4) Heimer Majors PSF 73, 5) Raimo Selenius ESF 71, 6) Kaj Henriksson ESF 69
Lag:
H: 1) PSF 184, 2) SSG 170
H50-70: 1) ESF II 173, 2) RS 173, 3) PSF II 171, 4) PSF I 169, 5) ESF I 168

SFSM på rörligt mål i Sibbo 13.–14.6.

GRIS NORMALLOPP

H: 1) Henrik Holmberg RS 572, 2) Timo Ristimäki SSG 552, 3) Jouni Sonntag BSPA 551, 4) Roni Tenhunen BSPA, 5) Juha-Pekka Tissarinen SSG 506
H18: Daniel Torsell SSG 540 SFSMR
D50: 1) Tiina Aalto ESF 328 SFSMR
H50: Tapani Koskela BSPA 363, 2) Tom Sved SSG 361, 3) Jan Malmberg ÅsSSF 336, 4) Reijo Salomaa SSG 336, 5) Kristian Torsell SSG 304, 6) Peter Stjernberg SSG 300
A60: Jouko Mutka RS 352, 2) Anders Holmberg RS339, 3)Bror Skogster SSG 325, 4) Ralf Lindholm ÅSSF 295, 5) Erkki Mäkiniemi BSPA 290, 6) Lars-Erik Backman SSG 270
A70: Torolf Stjernberg SSG 289
A75: Boris Stjernberg BSPA 267

GRIS BLANDLOPP

H: 1) Henrik Holmberg RS 389, 2) Krister Holmberg RS 380, 3) Roni Tenhunen BSPA 372, 4) Timo Ristimäki SSG 366, 5) Niklas Hyvärinen RS 363, 6) Jouni Sonntag BSPA 357
H18: 1) Daniel Torsell SSG 350 SFSMR
D50: 1) Tiina Aalto ESF 317 SFSMR
H50: 1) Tom Sved SSG 346, 2) Jan Malmberg ÅSSF 346, 3) Reijo Salomaa SSG 336, 4) Peter Stjernberg SSG 314, 5) Kristian Torsell SSG 299
A60: 1) Jouko Mutka RS 368, 2) Ralf Lindholm ÅSSF 324, 3) Erkki Mäkiniemi BSPA 322, 4) Bror Skogster SSG 319, 5) Anders Holmberg RS 312, 6) Lars-Erik Backman SSG 287
A70: 1) Torolf Stjernberg SSG 272
A75: 1) Boris Stjernberg BSPA 235 SFSMR

ÄLG 40X1 ENKELSKOTT

H: 1) Roni Tenhunen BSPA 372, 2) Henrik Holmberg RS 369, 3) Jukka-Pekka Tissarinen SSG 366, 4) Timo Ristimäki SSG 353, 5) Jouni Sonntag BSPA 346
D: 1) Leena Peltonen SSG 228
D20: Oona Tenhunen BSPA 330 SFSMR
H18: Daniel Torsell SSG 349 SFSMR
H50: 1) Tapani Koskela BSPA 376, 2) Tom Sved SSG 365, 3) Reijo Salomaa SSG 331, 4) Jan Malmberg ÅSSF 327, 5) Jukka Nironen SSG 31o, 6) Peter Stjernberg SSG 298
A60: 1) Jouko Mutka RS 365, 2) Anders Holmberg RS 313, 3) Ralf Lindholm ÅSSF 298, 4) Lars Erik Backman SSG 273, 5) Erkki Mäkiniemi BSPA 273
A75:1) Boris Stjernberg BSPA 221

ÄLG 20X2 DUBBELSKOTT

H: 1) Krister Holmberg RS 380, 2) Niklas Hyvärinen RS 374, 3) Henrik Holmberg RS366, 4) Jouni Sonntag BSPA 335, 5) Timo Ristimäki SSG 169
H50: 1) Jan Malmberg ÅSSF 316, 2) Tom Sved SSG 313, 3) Kristian Torsell SSG 270
A60: 1) Jouko Mutka RS 359, 2) Erkki Mäkiniemi BSPA 285, 3) Anders Holmberg RS 269, 4) Ralf Lindholm ÅSSF 256, 5) Lars-Erik Backman SSG 251

LAGTÄVLING

Gris normallopp:
H: 1) SSG 1598
H50: 1) SSG 1022, 2) BSPA 920, 3) SSG 874
Gris blandlopp:
H: 1) RS 1132, 2) SSG 1056, 3) BSPA 1051
H50: 1) SSG1 1001, 2) SSG2 900
Älg enkelskott:
H: 1) BSPA 554, 2) SSG 527, 3) RS 516
H50: 1) SSG1 499, 2) SSG2 407
Älg dubbelskott:
H: 1) RS 559
H50: 1) SSG 388

SFSM i A-Trap i Petalax 25.–26.7.

H: 1) Marcus Bäckman RS 82, 2) Tuomas Tähtinen SSG 75, 3) Harri Nickberg SSG 73, 4) Jonny Martin PSF 58
D: 1) Mopsi Veromaa SSG 70, 2) Annika Broqvist PSF 60, 3) Johanna Björkroth SSG 39
H20: 1) Tom Åbonde PSF 63
H50: 1) Mikael Martin PS 70, 2) Tore Ahlbäck PSF 59, 3) Christer Holmlund ESF 45
A60: 1) Jarl Österman RS 77, 2) Magnus Backman RS 75, 3) Rolf Hellgren RS 75, 4) Guy Finnberg SSG 75, 5) Börje Brännbacka PSF 70, 6) Matti Haimi ESF 64
A70: 1) Kaj Henriksson ESF 54, 2) Martti Teini ESF 52, 3) Ralf Lindstedt RS 49, 4) Heimer Majors PSF 49, 5) Alvar Rönnback 46, 6) Raimo Selenius ESF 29
Lag: H: 1) SSG 174, 2) PSF 145, 3) RS 103
H50: 1) RS 176, 2) PSF I 145, 3) ESF I 142, 4) PSF II 128, 5) ESF II 101

SFSM på gevär och pistol i Vasa 26.–28.6.

GEVÄR 50 M LIGGANDE

H: 1) Tom Eklund RS569, 2) Raimo Keski-Hannula VS-VA 567, 3) Bo Liljeberg KSF 564, 4) Max Westerlund RS 564, 5) Jan Liljeberg KSF 548
D: 1) Petra Liljeberg KSF 564
A60: 1) Ralf Westerlund RS 579, 2) Ilmo Kinnunen RS 568, 3) Tom Eklund RS 560, 4) Göran Eklund SkB 539
A75: 1) Arto Pihlava VS-VA 560
H18: 1) Björn Friman ESF 577
H16: Christian Friman ESF 391
D16: Melinda Moring KSF 352, 2) Sandra Moring KSF 344
S14: Melinda Moring KSF, 2) Sandra Moring KSF 284

GEVÄR 50M 3X20SK

H: 1) Bo Liljeberg KSF 518, 2) Jan Liljeberg 510, 3) Raimo Keski-Hannula VS-VA 506, 4) Max Westerlund RS 490
D: 1) Petra Liljeberg KSF 546
H18: Björn Friman ESF 554
H16: Christian Friman ESF 564
A60: Ralf Westerlund RS 536, 2) Tom Eklund RS528, 3) Ilmo Kinnunen RS 522A
H75: Arto Pihlava VS-VA 467

LAGTÄVLING

Gevär liggande:
H50: 1) RS 1707
Gevär ställningar:
H50: 1) RS 1586

50M PISTOL

H: 1) Arto Laitinen VS-VA 516, 2) Thomas Ågren VS-VA 497, 3) Ari Sundman VS-VA 483
A50: 1) Jan Nyberg RS512, 2) Juha Vaahtoniemi VS-VA 501, 3) Arto Jussila VS-VA434, 4) Heikki Autio VS-Va 395A
H60: 1) Per-Erik Gammelgård NSK, 2) Bernt Björkqvist VS-VA 501, 3) Armas Andersson RS 482, 4) Olli Iso-Oja 407
A70: 1) Henrik Juslin ESF 437
A75: 1) Ulf Fagerström RS 428, 2) Bernt Lindholm RS 368
Lag: H: 1) VS-VA 1497
H50–70: 1) RS 1422, 2) 1411

SFSM i Vasa i juni.

25M SPORTPISTOL

H: 1) Arto Laitinen VS-VA 571, 2) Ari Sundman VS-VA 542, 3) Thomas Ågren VS-VA 525
D50: Päivi Mariani- Cerati ESF 540
H16: Christian Friman ESF 376
H50: Arto Jussila VS-VA 546, 2) Juha Vaahtoniemi VS-VA 529, 3) Heikki Autio VS-VA 428
A60: 1) Bernt Björkqvist VS-VA 559, 2) Per-Erik Gammelgård NSK 558, 3) Kenneth Mariani-Cerati RS 550, 4) Vidar Fagerström RS 537, 5) Armas Andersson RS 529, 6) Olli Iso-Oja VS-VA 521
A70: Bengt Kamis VS-VA 519, 2) Henrik Juslin ESF 510, 3) Pauli Glader VS-VA 409
A75: Ulf Fagerström RS524, 2) Gert Storlund VS-VA 489
Lag: H: 1) VS-VA 1638
H50: 1) VS-VA I 1634, 2) RS 1616, 3) VS-VA II 1529

25M STANDARDPISTOL

H: 1) Arto Laitinen VS-VA 529, 2) Thomas Ågren VS-VA 514, 3) Ari Sundman VS-VA504
D50: Päivi Mariani-Cerati ESF 499
H50: 1) Arto Jussila VS-VA 544, 2) Juha Vaahtoniemi VS-VA, 3) Heikki Autio VS-Vs 362
A60: 1) Per-Erik Gammelgård NSK 551, 2) Kenneth Mariani-Cerati RS 526, 3) Bernt Björkqvist VS-VA 515, 4) Vidar Fagerström RS 495, 5) Olli Iso-Oja VS-VA 471
A70: 1)Henrik Juslin ESF 478, 2) Bengt Kamis VS-VA 404
A75: Ulf Fagerström RS 510, 2) Gert Storlund VS-VA 474
Lag: H: 1) VS-VA 1547
H50: 1) VS-VA I 1552, 2) RS 1531, 3) VS-VA II 1349

25M GROVPISTOL

H: 1) Arto Lahtinen VS-VA 559, 2) Arto Jussila VS-VA 532, 3) Thomas Ågren VS-VA 506
A60: Kenneth Mariani –Cerati RS 555, 2) Vidar Fagerström RS 525, 3) Olli Iso-Oja VS-VA 510, 4) Bernt Björkqvist VS-VA 300
H70: 1) Bengt Kamis VS-VA 488
H75: Ulf Fagerström RS 490, 2) Gert Storlund VS-VA 452
Lag: H: 1) VS-VA 1597
H50: 1) RS 1570, 2) VS-VA 1298

25M OLYMPIAPISTOL

H: 1) Arto Lahtinen VS-VA 511, 2) Thomas Ågren VS-VA 487, 3) Ari Sundman VS-VA 482, 4) Arto Jussila VS-VA 481
A60: 1) Kenneth Mariani-Cerati RS 523, 2) Armas Andersson RS 477
H70: 1) Henrik Juslin ESF 421
A75: 1) Ulf Fagerström RS464, 2) Thor Prest SkB 425
Lag: H: 1) VS-VA 1480
H50: 1) RS 1462

Gevär 300m i Karleby 27.6.

300M FRIGEVÄR

H: 1) Ralf Westerlund RS 596, 2) Raimo Keski-Hannula VS-VA 581, 3) Petra Liljeberg KSF 572, 4) Tom Eklund RS 572, 5) Bo Liljeberg KSF 568, 6) Jan Liljeberg KSF 548
H50: 1) Michael Liljeberg KSF 246
A60: 1) Ralf Westerlund RS 297, 2) Gustaf Strömbäck SkB 284, 3) Tom Eklund RS 280, 4) Göran Eklund SkB 268
A75: 1) Jarl Riska SkB 244

300M STANDARDGEVÄR LIGGANDE

H: 1) Ralf Westerlund RS 297, 2) Raimo Keski-Hannula VS-VA 291, 3) Bo Liljeberg KSF 284, 4) Petra Liljeberg KSF 282, 5) Jan Liljeberg KSF 277

300M STANDARDGEVÄR 3X20

H: 1) Ralf Westerlund RS 548, 2) Petra Liljeberg KSF 548, 3) Raimo Keski-Hannula VS-VA 540, 4) Bo Liljeberg KSF 512, 5) Jan Liljeberg KSF 496,
A60: 1) Ralf Westerlund RS 276, 2) Tom Eklund RS 240, 3) Gustaf Strömbäck 239, 4) Göran Eklund SkB 217
Lag: H50: 1) SkB 796

SVENSKA FINLANDS SPORTSKYTTEFÖRBUND.R.F (SFS)
Jack Wuorinen Karisvägen 30, 10300 Karis 0500 872 045 e-post: jack.wuorinen@brev.fi
SFS:s hemsida **www.sfs.idrott.fi**

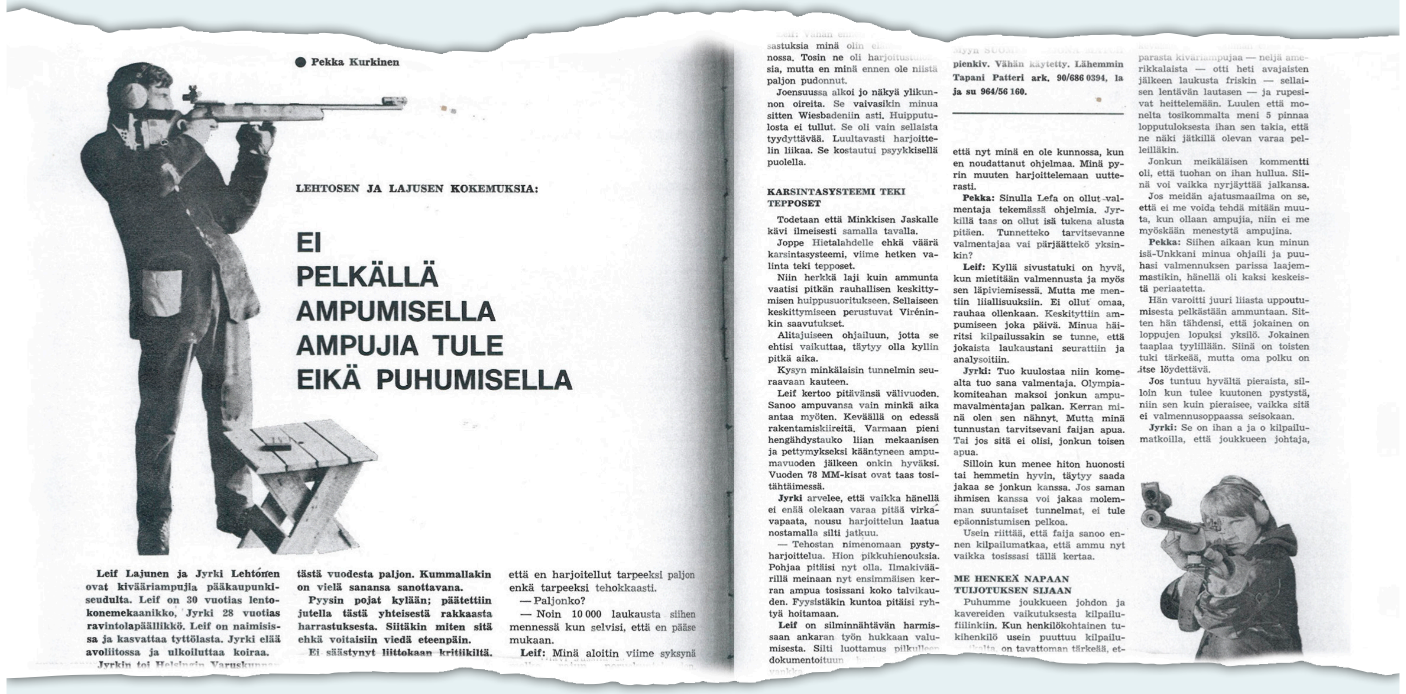

● Pekka Kurkinen

LEHTOSEN JA LAJUSEN KOKEMUKSIA:

EI PELKÄLLÄ AMPUMISELLA AMPUJIA TULE EIKÄ PUHUMISELLA

Leif Lajunen ja Jyrki Lehtonen ovat kivääriampujia pääkaupunkiseudulta. Leif on 30 vuotias lentokonemekaanikko, Jyrki 28 vuotias ravintolapäällikkö. Leif on naimisissa ja kasvattaa tyttölasta. Jyrki elää avoliitossa ja ulkoiluttaa koiraa.

tästä vuodesta paljon. Kummallakin on vielä sanansa sanottavana.

Pyysin pojat kylään; päätettiin jutella tästä yhteisestä rakkaasta harrastuksesta. Siitäkin miten sitä ehkä voitaisiin viedä eteenpäin.

Ei säästynyt liittokaan kritiikiltä.

että en harjoitellut tarpeeksi paljon enkä tarpeeksi tehokkaasti.

— Paljonko?

— Noin 10 000 laukausta siihen mennessä kun selvisi, että en pääse mukaan.

Leif: Minä aloitin viime syksynä

sastuksia minä olin ... nossa. Tosin ne oli harjoitus... sia, mutta en minä ennen ole niistä paljon pudonnut.

Joensuussa alkoi jo näkyä ylikunnon oireita. Se vaivasikin minua sitten Wiesbadeniin asti. Huipputulosta ei tullut. Se oli vain sellaista tyydyttävää. Luultavasti harjoittelin liikaa. Se kostautui psyykkisellä puolella.

KARSINTASYSTEEMI TEKI TEPPOSET

Todetaan että Minkkisen Jaskalle kävi ilmeisesti samalla tavalla.

Joppe Hietalahdelle ehkä väärä karsintasysteemi, viime hetken valinta teki tepposet.

Niin herkkä laji kuin ammunta vaatisi pitkän rauhallisen keskittymisen huippusuoritukseen. Sellaiseen keskittymiseen perustuvat Viréninkin saavutukset.

Alitajuiseen ohjailuun, jotta se ehtisi vaikuttaa, täytyy olla kyllin pitkä aika.

Kysyn minkälaisin tunnelmin seuraavaan kauteen.

Leif kertoo pitävänsä välivuoden. Sanoo ampuvansa vain minkä aika antaa myöten. Keväällä on edessä rakentamiskiireitä. Varmaan pieni hengähdystauko liian mekaanisen ja pettymykseksi kääntyneen ampumavuoden jälkeen onkin hyväksi. Vuoden 78 MM-kisat ovat taas tositähtäimessä.

Jyrki arvelee, että vaikka hänellä ei enää olekaan varaa pitää virkavapaata, nousu harjoittelun laatua nostamalla silti jatkuu.

— Tehostan nimenomaan pystyharjoittelua. Hion pikkuhienouksia. Pohjaa pitäisi nyt olla. Ilmakiväärillä meinaan nyt ensimmäisen kerran ampua tosissani koko talvikauden. Fyysistäkin kuntoa pitäisi ryhtyä hoitamaan.

Leif on silminnähtävän harmissaan ankaran työn hukkaan valumisesta. Silti luottamus pilkulleen dokumentoituun ...

... pienkiv. Vähän käytetty. Lähemmin Tapani Patteri ark. 90/686 0394, la ja su 964/56 160.

että nyt minä en ole kunnossa, kun en noudattanut ohjelmaa. Minä pyrin muuten harjoittelemaan uutterasti.

Pekka: Sinulla Lefa on ollut valmentaja tekemässä ohjelmia. Jyrkillä taas on ollut isä tukena alusta pitäen. Tunnetteko tarvitsevanne valmentajaa vai pärjäättekö yksinkin?

Leif: Kyllä sivustatuki on hyvä, kun mietitään valmennusta ja myös sen läpiviemisessä. Mutta me mentiin liiallisuuksiin. Ei ollut omaa, rauhaa ollenkaan. Keskityttiin ampumiseen joka päivä. Minua häiritsi kilpailussakin se tunne, että jokaista laukaustani seurattiin ja analysoitiin.

Jyrki: Tuo kuulostaa niin komealta tuo sana valmentaja. Olympiakomiteahan maksoi jonkun ampumavalmentajan palkan. Kerran minä olen sen nähnyt. Mutta minä tunnustan tarvitsevani faijan apua. Tai jos sitä ei olisi, jonkun toisen apua.

Silloin kun menee hiton huonosti tai hemmetin hyvin, täytyy saada jakaa se jonkun kanssa. Jos saman ihmisen kanssa voi jakaa molemman suuntaiset tunnelmat, ei tule epäonnistumisen pelkoa.

Usein riittää, että faija sanoo ennen kilpailumatkaa, että ammu nyt vaikka tosissasi tällä kertaa.

ME HENKEÄ NAPAAN TUIJOTUKSEN SIJAAN

Puhumme joukkueen johdon ja kavereiden vaikutuksesta kilpailufiilinkiin. Kun henkilökohtainen tukihenkilö usein puuttuu kilpailu... on tavattoman tärkeää, et-

parasta kivääriampujaa — neljä amerikkalaista — otti heti avajaisten jälkeen laukusta friskin — sellaisen lentävän lautasen — ja rupesivat heittelemään. Luulen että monelta tosikommalta meni 5 pinnaa lopputuloksesta ihan sen takia, että ne näki jätkillä olevan varaa pelleilläkin.

Jonkun meikäläisen kommentti oli, että tuohan on ihan hullua. Siinä voi vaikka nyrjäyttää jalkansa.

Jos meidän ajatusmaailma on se, että ei me voida tehdä mitään muuta, kun ollaan ampujia, niin ei me myöskään menestytä ampujina.

Pekka: Siihen aikaan kun minun isä-Unkkani minua ohjaili ja puuhasi valmennuksen parissa laajemmastikin, hänellä oli kaksi keskeistä periaatetta.

Hän varoitti juuri liiasta uppoutumisesta pelkästään ammuntaan. Sitten hän tähdensi, että jokainen on loppujen lopuksi yksilö. Jokainen taaplaa tyylillään. Siinä on toisten tuki tärkeää, mutta oma polku on itse löydettävä.

Jos tuntuu hyvältä pieraista, silloin kun tulee kuutonen pystystä, niin sen kuin pieraisee, vaikka sitä ei valmennusoppaassa seisokaan.

Jyrki: Se on ihan a ja o kilpailumatkoilla, että joukkueen johtaja,

40 VUOTTA SITTEN...

Muistuuko mieleen?

Seuraamme historiasarjassa Urheiluampujan vaiheita eri vuosikymmeniltä.

”Ei pelkällä ampumisella ampujia tule eikä pelkällä puhumisella.” Näin sanottiin Ampujainlehden numeron 8/1976 jutussa, jossa kerrottiin kahden kivääriampujan kokemuksista ja näkemyksistä, kun he eivät päässeet Montrealin olympialaisiin.

He olivat **Leif Lajunen** ja **Jyrki Lehtonen**. Molemmat yrittivät tosissaan, ja molemmat jäivät rannalle, vaikka Ampujainliitto asettikin heidät ehdolle, jutussa kerrotaan.

Lehtonen ampui päätoimisesti helmikuun alusta lähtien. Työtkin jäivät toiseen arvoon. Tarkkaa ohjelmaa hänellä ei ollut. ”Rannalle jääminen johtui siitä, että en harjoitellut tarpeeksi paljon enkä tarpeeksi tehokkaasti”, hän sanoi. Laukauksia kertyi 10 000 siihen mennessä, kun selvisi, ettei hän pääse mukaan.

Lajunen puolestaan kävi kaksi kertaa päivässä radalla, ja hän oli keväästä lähtien virkavapaalla. Hän arvioi harjoitelleensa liikaa, ja jossain vaiheessa alkoi näkyä ylikunnon oireita. Joulukuusta huhtikuuhun hän oli käynyt ilmasäradalla kuusi tuntia viikossa. Hän kävi myös Länsi-Saksassa ja ampui päivässä 7–8 tuntia.

Lajunen olikin ”silminnähtävän harmissaan ankaran työn valumisesta hukkaan”.

10 napakkaa

KUVA: TIMO RAUTIO

Mikkelin Ampujien Mika Varjo, 16, paransi Inkoossa ”piekkarin” M20-sarjan makuun finaali-SE:n numeroihin 207,3. Peruskilpailussa Suomen mestarin tulos oli 610,2.

➊ EKA ENNAKOIVA: Millä kolmella sanalla summaat vuotesi tähän mennessä?
Onnistunut, tavoitteiden täyttyminen, vielä parantamista.

➋ TOKA TUNKEILEVA: Kuinka paljon jännität?
En jännitä Suomen sisällä pidettävissä kilpailuissa ollenkaan. Olen oppinut siitä pois kaikkien näiden vuosien aikana.

➌ KOLMAS KOVISTELU: Milloin kiroilet?
Kiroilen yleensä vain kavereiden kanssa.

➍ NELJÄS NALLITUS: Millä aseilla ammut?
Pienoiskivääriä ammun Walther kk300 kiväärillä ja ilmakivääriä vastaavalla Walther lg300 kiväärillä.

➎ VIIDES VARMISTAVA: Mitä harrastat?
Harrastan ampumaurheilua ja metsästystä. Käytän molempiin melkein kaiken vapaa-ajan mitä minulle jää koulun ohella.

➏ KUUDES KUJEILEVA: Mikä saa sinut nauramaan?
Minut saa nauramaan hyvä seura.

➐ SEITSEMÄS SIHTAUS: Milloin olet ryhtynyt harrastamaan ampumaurheilua?
Noin vuonna 2005 aloitin ampumakoulussa Mikkelissä.

➑ KAHDEKSAS KULTAHIPPU: Kuka on ollut esikuvasi urheilijana ja miksi?
Taisi olla Juha Hirvi ja Kaisa Mäkäräinen, sillä molemmat pärjäsivät kansainvälisissä kilpailuissa hyvin ja Mäkäräinen edelleen.
Tätä nykyä ei enää ole esikuvaa.

➒ YHDEKSÄS YRITYS: Mitä tulee ensimmäisenä mieleen sanasta olympialaiset?
Tavoitteeni on joskus tulevaisuudessa päästä edustamaan Suomea olympialaisiin, tarkkaan en osaa vielä sanoa milloin.

➓ NAPAKYMPPI: Mikä olisi ensi vuoden napakymppi?
Ensi vuonna olisi todella hienoa päästä edustamaan Suomea nuorten EM-kisoihin Viroon. Nyt pitää tehdä erittäin paljon töitä, jotta olisi mahdollisuus päästä sinne mukaan.

LASSI PALO

Cristian Frimanin katse on Tokiossa

Kivääri- ja pistooliampuja Cristian Friman täyttää lokakuussa 16 vuotta. Nuoresta iästään huolimatta hän on ehtinyt ampua nimiinsä useita Suomen ennätyksiä ja mestaruuksia sekä edustanut Suomea viime vuonna nuorten olympialaisissa Kiinan Nanjingissa ja ilma-aseiden EM-kilpailuissa Moskovassa. Frimanin nimissä on tällä hetkellä kahdeksan SE-tulosta, ja tänä vuonna hän on voittanut seitsemän SM-kultamitalia, viimeksi M20-kiväärin asentokilpailun finaalin.

OLEN NUORI, MUTTA ampumaurheilijana melko kokenut, koska olen harrastanut ammuntaa monipuolisesti jo kuusivuotiaasta lähtien. On hienoa, että olen voinut pitää myös pistooliammuntaa yllä, vaikka kivääri vie nykyään yli 90 prosenttia ampuma-ajastani. Alussa ammunta oli pääasiassa leikkiä, radallahan olin kaikkien lellimä kirppu. Mutta kun aloin säännöllisesti pärjätä vanhemmille, heräsi myös halu menestyä. Olen harjoitellut tavoitteellisesti noin 10-vuotiaasta asti ja laukausmäärät olivat kovat jo 12–13-vuotiaana. Juuri pistooliammunnan takia en ole tehnyt skolioosin SE:tä, koska päätän kotiradalla harjoitukset 30–40 pistoolilaukaukseen – kutakuinkin vastakkaisessa asennossa. Suosittelen!

TÄMÄ VUOSI ON OLLUT todella haastava. Juuri kun kuvittelin, että olin saanut pystyn kulkemaan kohtalaisesti, nyrjäytin nilkkani pahasti maajoukkueleirillä pelatessani sulkapalloa. Parantuminen kesti nelisen viikkoa, ja ammuin kaikki ilma-aseiden SM-kilpailut kyynärsauvojen avulla. Kun nilkka kesti askeleita, siteet venähtivät uudestaan maaliskuun lopulla aamuhämärässä omalla pihallani. Viimeiset fysioterapiat ovat vielä edessä.

ERITYISEN TYYTYVÄINEN OLEN SIITÄ, että olen jaksanut harjoitella ongelmista huolimatta. Tässä on korkea kipukynnys ollut hyödyksi. Fyysinen kunto on kuitenkin huonontunut, koska raskaat harjoitteet ovat olleet kolmisen kuukautta tauolla.

JOS VOISIN AMPUMAURHEILIJANA JÄTTÄÄ JOTAIN TEKEMÄTTÄ, en olisi koskenut vastapainotukeen.

VALMENTAJAISÄNI MIKAEL FRIMAN on jaksanut tukea minua vaikeina aikoina. Olemme yhdessä keskustellen muuttaneet harjoitteita nilkan kulloiseenkin kuntoon sopiviksi. Kun olen kunnossa, hän kyllä vaatii jatkuvaa keskittymistä tekemiseen ja kyseenalaistaa paljon asioita, joita sitten pohdimme yhdessä.

KOULU JA AMPUMAURHEILU on yhtälö, jonka yhteensovittaminen on ollut todella haastavaa kuluneena vuonna. Selvitin kuitenkin 9. luokan tyydyttävästi ja pääsin oikein hyvään lukioon. Siellä saatiin jo ensimmäisessä palaverissa rehtorin kanssa sovittua harjoitelutila, jossa voin harjoitella Noptelilla. Uskon, että tämä tulee merkittävästi vakavoittamaan ammuntaani.

SEURAAVAN OLYMPIADIN PÄÄTAVOITTEENI ON ampua maapaikka Suomelle Tokion kisoihin 2020. Olisi kunnia saada edustaa Suomea olympialaisissa ja jatkaa aiempien suuruuksien, kuten Henri Häkkisen, jalanjälkiä.

HALUAN ELÄMÄSSÄNI tehdä valitsemani asiat mahdollisimman hyvin ja pitää huolta läheisistäni.

Cristian Friman

- **SYNTYNYT:** 8.10.1999, Tammisaari
- **KOTIPAIKKA:** Espoo
- **SEURA:** Esbo Skytteförening (ESF)
- **AMMATTI:** opiskelija (Gymnasiet Lärkan, Helsinki)
- **HARRASTUKSET:** ammunta, metsästys, karate
- **PARHAITA SAAVUTUKSIA:** Nuorten olympialaisten parikilpailun 10. sija, Swedish Cupin kokonaiskilpailun 2. miesten kiväärijunioreissa ja GP Leppä -kilpailun voitto kiväärillä.
- **ENNÄTYKSIÄ:** Finaalitulokset ilmakiväärillä 203,5, pienoiskiväärillä 452,3 ja vapaapistoolilla 182,9 (SE).

Teksti ja kuva LASSI PALO

BERETTA

Voittajan valinnat

690 BLACK UUTUUS 2015

Uusi 690 Sporting ja Trap -haulikko on voittajan valinta, sillä sen suorituskyky on valovuosia muita edellä. Steelium-piippu ja hyvä tasapaino varmistavat erinomaisen ammuttavuuden, käyttömukavuuden ja aseen täydellisen hallinnan.

DT11 SPORTING

692 SPORTING

686 SILVER PIGEON I SPORTING

SAKO INNER CIRCLE

LIITY SISÄPIIRIIN JA SAAT AINUTLAATUISIA ETUJA:

WWW.SAKOINNERCIRCLE.FI

sako

Sako Oy | PL 149, 11101 Riihimäki | Puh. 010 830 5200 | www.sakosuomi.fi